

மணவாள மாமுனிகள்

ஸ்ரீ:
ஆழ்வார் ஸம்பெருமானார் தீயத் திருவடிகளை சுண்ணம்

—(1-4)—

பாநந்நானகடஸ்தான

நம்மாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்துருளிய

திருவாய்மொழி

(இரண்டாம் ஸம்புடம்.)

(இரண்டு - மூன்று பத்துக்கள்.)

—(1-4)—

பெருமான்கோயில்

பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியரால்

எல்லா துக்கும் இன்பம் பயக்குமாறு எனிய நடையில் தெனிய எழுதப்பட்ட
திவ்யார்த்த தீபிகையுடன்.

—(1-4)—

சென்னை :

"ஹாடஸ் அண்டு கம்பெனரிலிம்" - அச்சிடப்பட்டது

1935

யுவ வருஷம் வைகாசித் திருவிசாகம்.

மீதி.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தீயர் திருவடிகளை சாணம்.

—❦—

பெருமான்களால் பிரதிவாதிபயங்கம்

அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றிய

தீயவார்த்த தீயிகை புனர்போக்கடிப

திருவாய்மொழி.

—❦—

இரண்டாம் பத்து — முதல் திருவாய்மொழி,

வாயுத்திரையுடனும்.

—

அவதாரிகை.

—❦—

எம்மாழ்வார் எம்பெருமானார் அதுபயிப்பது மிகவும் சிலநூலுமாயிருக்கும், சிறு முதற்பத்தில் ஒவ்வொரு திருவாய்மொழியிலும் எம்பெருமானுடைய ஒவ்வொரு குணத்தையும் பேசி அதுபயித்தார்; அவனுடைய பரத்தயத்தையும் பேசினார் முதல் பதிகத்தில்; அவன் பதித்திருந்தவனென்று இரண்டாம் பதிகத்தில்; அவன் அடியவர்கட்கு எகியவன் என்று மூன்றாம் பதிகத்தில்; அவன் அடியவர்களுடைய பிழையைப் பொறுத்தருந்தவனென்று நான்காம் பதிகத்தில்; பாரத்பாருடைய தான் எம்பெருமானுடைய அன்பத்தையத்தம் சிறிதும் கணிசியாத தன்னை நாமுயிட்டுக்கொண்டு எம்மோடு புனர்பதக் கண்ட பழகும் சிவனுமுடையனென்று ஐந்தாம் பதிகத்தில்; எம் இட்டதனென்று திருப்பியுடையனென்று ஆறாம் பதிகத்தில்; ஆராய்வதில் வாய்ப்பு முடையனென்று ஏழாம் பதிகத்தில்; மனமொழிபெய்க மூன்றாம் ஒருபடிப் பட்டிருந்தவனென்று எட்டாம் பதிகத்தில்; அடியவர்களுக்குத் தன்னை அதுபயிப்பிக்குயிடத்தில் கவனத்தினைப் பூர்ண பவங்கொடுத்துக்கொண்டதனைப் பொறுக்கப் பொறுக்க சிறிது சிறிதாகக் கொடுக்கருந்தவனென்று ஒன்பதாம் பதிகத்தில். சிற்றோடையவன் பார்த்தவனென்று பத்தாம் பதிகத்தில்.

ஆகியிருந்த பகைக்குறையதாய்தான் ஆழங்காட்ட ஆழங்காள் தீர்த்து வாய்ப்பொழியின் தம்முடைய பகைத்தீர்ப்பாயவதாயும் நோக்கினதாய் பெரும்பகை வட்டிக்குள், எங்காரின் உகைத்திதழ்வாசொல்லுதாயும் தங்கைப் போலியை உங்கையே உகையே உக்தோடுபெயர்வதாய் நினைத்தவியான ஆழங்காரும் உகைத்தவன் என பதார்த்தத்தாலும் தம்மையிப்போலியை எம்பெருமான் இப்பிரித்த வகுத்தத்தினால் போலிபெயர்ந்தவனாய் சொல்லி, — என அன்றின் உடல் வந்த வந்தான் முதலிய பதார்த்தத்தின் மோக்கி அயத்தக் குட்டான மெ தங்கைகளை இயற்கையாகக் கருதாத பகைத் தீர்த்தோடு உயர்த்தினதாய் உகையையாகச் சொல்லி அயத்தக்குறையதாய் தாம் அது சொல்கிறோம்.

இவ்வாழ்காள் பெரிய திருவந்தாழியின் முடிவின் “சொல்லத்த போலியாக் கணகத்த வயிறாக், பங்கைத் தங்கைத்திதழ் பாய்ப்பியலாக் சீலகத்த சொல் நினைத்த போக்காரின் குழிவின்கிதழ்தயகா, எங்கினைத்த போக்குவியிப் போது” என்னொரு அப்பதயான பகையருவிச்செய்த, உகைத்தின் என்னரும் பகைக்குறையதாய் பன்னியே போதுபோக்கியெனும்பென்றார். பகைக்குறையத் தின் அதுவந்தித்தாய் பகைக்கொன்றாய் தொண்டியென்ற வாய்ப்பயாகப் பகையும் சொத்துவதன்கு; அதுவாய் பகைக்கொன்ற தொண்டித்தொன்றாய்த் தன் பகைக்குறையதாய் சொப்பாங்குச் சொப்பியெய்க்கு; பகைக்குறையதாய் முதல்திதழ் பகைக்கொன்ற தொண்டித்தொன்றாதொழியின் குழி; தங் கொருவதாய் போகத்திப்போக்கி பகையெய்க்கு; வேத வந்த வந்திப்பெய்தாய் போதுபோகும்! பகைக்குறையதாய்த் தங்கைத் தீர்த்திதழ் போது போக்க குழியாதையானே வாய்க்கொன்றாய்த் தாய்க்கொன்ற தங் கொருவதாய் பகைக்குறையதாய் பன்னியே பகையெனும்பென்றார். இப்படி என் சொல்ல வேண்டும்? உகைத்தின் தங் கொருவதாய் பகைக்குறையதாய் பன்னியே போதுபோக்குவியி? இப்படி, குழியுப் போதுபோக்குவியி மெளம், சதாக்கம் கொருத போதுபோக்குவியி மெளம், உங்கையே உகையே உக்தோடுப் போது போக்குவியி மெளம் இவ்வாய் பகையெனும்பென்ற போதுபோக்குவியாக் காரணிக் கொழி; குறையதாய்தானே போதுபோக்குவியான தருவதாய்க் கெங்கியெனும்; ஆழங்காரொருவோ என்னொரு அப்படி யுன்னாய்; இப்படியிருக்க “எங்கினைத்த வாய்க்குத் திப்போது” என்ன இவ் என்னொரு சொல்லு மென்னின், உகைத்தின் தம்முடைய கணகத்ததையே தீர்த்தும் கணக யான நினைத்ததொன்றதாய்க்காராய் ஆழங்காரும் தம்முடைய போது போக்கையே தீர்த்தும் போதுபோக்காய்க் கருதமித்தவனொன்ற மெனும், பகையென்கிதழ்வாய் பகை வயிறின்றான அத்தவன்க் இவ்வினே வயிர்க் குழியோது தம் பகையியகா விவித்த ‘அட! சொல்லினே ஐயம் கணகியெய்க் டு; கவித்த வயத்தி’ என்ன சொத்துவன்காராய்; இப்படிச் சொத்துவதக் கருத்த வாத? இவ்வினே கென்ன வந்தாய் சொல்லுக்க கொன்றொன்ற நினைத்த அதுவருகே வந்த அதுவென்குய் பங்குத்திப்போது கணகையையாக்

பிரியத்தொழுது தோற்றவிரகுத்தே தீயும் அரவணமேற் பன்னிகொண்ட மூலம்
வண்ணதாண்டவ செவ்விர்த்தழாட் மானவைய குணப்பட்டு இப்பாயுபடுவெனயோ?
என்னுயர்வித்த. பகைந் விழுவத்தி விடுபட்டார்ம் கண்ணது இப்படியப்பட்ட
வருத்தமுண்டாவதென்த ஆழ்வார் நிறையு போதும்.

கோட்டிட்ட — கொண்பப்பட்ட என்ற படி, தன்மை மன்றியே பொழிந்த
படி, சிந்தனையை உ முன்னினை, கோட்டிட்ட—கொண்—கிட்டி, தளம்—தாரார
என்றும் வடகொண்கியாயும். காரம் உற்றுப் + காமுற்றுப்; கிதைவு.

ஞ் பாவதத்திம் (10—9—15) “அநாதி! விநயவாணி வம் வித
விநய அபொனெ ஷ்டவதி ஐதநிநா துநீரீரநா துஷ்டவொபெ! வய
நிவ வாலி! கவிநீரநிவிநுஷ்டவொதா? அவிததயத ஐதவொதார
ஞ்ஷெஷ்டவொத = குரீ! கிவபவி தயம் விதநிதா? அசேஷே க்வபதி
ஐதநி தாநிபயிச்சவாக்காந்திபாதே, வயநிவ வதி! கவிநி தாநிச்சிவ்வ
தேதா? கிவொபாதுரொதா தா? விஷேஷவொதா” என்றனோகம் பெரும்பாறும்
இப்பாட்டின் குறித்திரு இணக்கும். (உ)

காமுற்றவைவறவொடு என்வெ! இராப்பகல் *

கீழுற்றக்கண்ணவிலாய் செஞ்செஞ்செய்குதிராய் *

தீழுற்றத்தென்விலங்கை ஊட்டினுஞ் தாண்டவந்த *

யாமுற்றதற்குயோ? வளிக்விடைவெல *

(ங)

எக்வே! விவ வடவே!—;

காமுற்றவை { விருப்பின பொருள் கா
அதயெனெ { உடப்பெருத இயக்கம்

கீ {
இராமம் { இராமம் பாலையெ எப்
முற்ற { போதம்

என் தயிலாய் { கண்ணுறக்கதாதி

செஞ்ச { கண்ணிடமும்

உருவி { நிரவி

எக்குதி { எக்குதிக்குய்;

ஆம் { ஆதவாய்

தென் { தென்னிக்கொழி நுருவ
இயக்கம் { தம்

தீ ஊட்டினுஞ் { செருப்புக்கு உணவாக்கி
க பெருமாதாண்டவ

தயம் { திருவடிநீர்

வந்த { குணப்பிட்ட

வாய் { வாகண்

உத்தர { அடைந்த வருத்தத்தர

உத்தரயோ { தீயும் அடைந்தாயோ?

காழி { (கீ மனத்ததாய் தீத்த)
வாழ்வாரை.

*** — [காமுற்றவைவறவொடு.] உடன் பெருமுழக்கஞ் செய்வதம் அநியேத
வத வடிவதமாயிருப்பதம் அதற்கு இயம்பாவிருக்க, அதனை வற்பாதே அத
வும் தம்மைப்போலே எப்பெருமான் திருவடிநீரில் கணையந்த விரும்பின
படியே வகிச்சப் பெருமையினுதே தன் வாய்சிவமென்கையிழந்த காரவினே
கருவத காரயேறமாயட்டாதே உன்னை விழுந்தாய் காமுற்றது சொன்னும்
பொருளும் தெனியாதபடி உத்தமின்றதாக்கொண்ட, ஐயோ! தீயும் காமயோ
வத திருக்குணங்களில் அடப்பட்டு என் பதம்பாடு பட்டாயோ என்நெதரெய்
சென்றுநெத இப்பாசாய்.

[illegible]

நீங்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்! சோழநகரத்தில் 2 உயித்த
கூடவே இருவர் சேதிபோகிறார்கள். ஒருவர்தான், இந்த அம்சத்தை வக்
கின்றார்கள்; 2 இவர்களுக்கும் சூதாடித்திராவிடங்கள், இப்படி சிலம் எம்மையி
யோவோ மெய்யிமெய்யித்தகையது என்று சொன்னால்? சோழநகரிலான சக்காயாணிய
பெருமாளுடைய பொருத்தத்தில் எவ்வளவு இந்த இப்படியானவர்களும்
உள்ளார்கள்.

‘ஸ்தவரயா கவிசாமேன்’ என்பதிலிருந்து, “பாவிதெய்வத்தோன்றிப் பரமபரிசுவத்
 ரும் தன் பரம்புரோன், ஈரடிவாங்குமொருவர்தான் ஸாஸிவிதேவனுமே” என்பத
 ஈரத்தியைத் திருமொழிப்பரமராய நிலைப்படுத்தினது. “தூதநேயகராயான் துரு
 சொத்தே சொத்துவான்” என்பதும் ஈரநேயம் சொத்துவதுவது சொத்
 துதேயு கருவதம் - அக்குதும் சொத்தழிந்தும் மேல் சொத்தியை நோக்கி
 என்பதும், “நாசொ லிதாநாவிதாவுதெ - ஈரமேதத்திற் றாதிபாஷிதே”
 என்பதிலுள்ள ஈரவாயினா கவிசாமேன் பெட்டதெய்வமே கீழும் பெட்டதெய்வ
 என்பதிலும், அவர் இயற்கையாகவாயினே சொத்துதெய்வாவதும் இரட்டை
 ஈரக்குப்பகடத்த பரம்பாசாசூழிட ஸ்தவரயாத்திருந் தரவும் ஈரஈரப்ப
 பகடத்தாசொத்த ஈரட்ட “ஸ்தவரயா கவிசாமேன் பெருமான்” எனப்பயித்த.

குறிப்பெழுத்துருவத்திலே எழுதிக்கொடுத்த வரலாறு:—“அந்த நாள் பரீட்சை நேரம் வந்திருக்கிறது. நான் பரீட்சை தரவேண்டிய அத்தியாயத்தை எழுதிக்கொடுத்தேன்.” என்று.

[illegible]

புருஷர் தோஷ சக்தவராகும் மதமயமும் பேர்ப்படவொழிநிக இவகியவம் அகியவமாம் என்றதாலுமத்தனை விவகமான கிஷயக்களை பாசார்பேசியிருக்கிற இவ்வாய்மொழி எத்தனை தடவை பெருகிறது புருஷர் தோஷவாரவொன்பத ஞாபகமிருக்கத்தக்கது.

இவ்வை எய்தினால் ஏதே வாய்மியம்:—

“நஞ்சாத் சொன்னேனும் என்று கவனாக்மி விருக்கவங்கவர்கள் இவர், நஞ்சாத் சொன்னித்தென்ற கவனாக்மமாம் கிஷயமென்று அது. இனித்தான் பவந்தகியவத்தின் புருஷர் தோஷவாரவாத. நஞ்ஞாந்தவையே எக்கவாரும் அதபகிக்கவனாக் சொருவர் இவர், நஞ்ஞாந்தவையே ‘இதற்கு முன்பு அதபகியித்தத இக்குறாம்’ என்று தோன்றவந். கந்தவாரவாரும் புதனம் திபயித்த அதப கியிக்கவனாக் மெருவார் அவன்.” இத்தவாதி.

பேசுவதவையே மந்தெருவாக் பீய்க்கும் பேசுமிடக்கவென்றும் தவ்வொரு வாரி விருப்பதபேரவையே இத் திருவாய்மொழிக்கும் * உய்வறவுய்வதத்தித் தாட்டி உய்வொய்யுக்கென்பத நுதிக்கவாந்தத்தக்கது.

திவ்வாய்மொழி முதல்முதலாக *

என்னவிய்தியல் எம்பெருமான் *

மண்ணும்விண்ணும்மெய்வாய் உடனும் * உம்

என்னவன்னவனவது திவ்வாய்மொழிவாரை

(2)

திவ்வாய்	திவ்வாய்மொழிவாரை	உடல் உயர்வு	{ நஞ்சாத் சொன்னவன்
மீதே முதல்	மேலும் முதலாக	உயர்வு	உயர்வு
முதலாக் குறி	{ என்னவந்தவன் அகிய பவனாக்	உயர்வு	(உயர்வுக்கு) இவ்வாய்,
என்னவன்	{ திவ்வாய் அப்பத்தவன்	அயர்வு	அயர்வு
மீதியல்	{ உயர்வு	அயர்வு	அயர்வு
என் பெருமான்	என்னு கிஷயிவாய்	அயர்வு	மேலெரு திவ்வாய்
மண்ணும்விண்	{ மண்ணும் விண்ணும்	அயர்வு	அயர்வு
மெய்வாய்	{ முதலாக்	அயர்வு	அயர்வு

* * * — [திவ்வாய்மொழி,] என்னவாரவாரை உயர்வுக்கென்றும் திவ்வாய்மொழிவாரை. மேலும் முதலாக் கவன புருஷர் தத்தகியவம் அகியத்தருவவரும், என்னவந்த திருக்குறள்கிஷயவாரும், அக் குறள்கிஷயவாரை. என்னவாரிவிருத்திக்கவாரவாரும், தோஷவாரத்த கந்தவாரை மூலி முதலாக் கவன வேண்டவையும் நஞ்சாத் திருவாய்மொழிவாரத்த வேக்குவாரும் மத என்னவாரவாரை உயர்வுக்கென்றும் என்னவாரிவிருவவன்.

திவ்வாய்மொழி எந்தவிடத்த வாரவாரவாரிவாரும், திவ்வாய்மொழிவாரவாரவாரவாரவார, இப்பேரவார சொன்னவொ கிஷயம் அகவாரை முதலாக் கவன

‘மருங்குக்குப் பிரயன் கடவுள், அகலாததிக்கு மரத்திரமே வயப்பெருமான்
கடவன்’ என்பது தொடரது; எவ்வளவு எமது ‘ருவனநீனமே’ என்பதாம். (௮)

காக்குமியல்லினன் கண்ணபெருமான் *
சேர்க்கைகடையது தன்னுத்தியுள்ளே *
வையத்திறைமுகன் இத்திரன்வனவன் *
சூக்கிஞன் நெயவவையகனே, (௯)

காலமும் இயல்	{	சுழிப்பதையே தொழிய வினன் {	கடவன்	{	‘மருங்கு அப்பதிக்கு பெய்வது
கண்ண பெரு மான்	{	சூக்குவனபாபாபம்	நெய்முகன்	{	கண்ணாயும்
சேர்க்கை	{	(கண்ணாயைப்பதிசேர் வனம் தன்னிடத்தி) சேருமபடி செயது	இத்திரன்	{	இத்திரனாயும்
செய்த	{		கடவன்	{	மறமுகன் நெய்வனாயும்
தன் உத்தி உத்திர	{	தனது திருவயிற்றுக்கே	நெய் கடவுள்	{	(அவன் - ரு இருபிடன ன்) நெய்வெய்வனாயும்
			சூக்கிஞன்		உய்வாக்கிடுகன்.

• • • [காக்குமியல்லினன்.] ‘மருங்கு கந்திதி கண்ணாய்க்கன் மூந்தம் இவ
னிடம் கருங்குக்கடவனும் இவனே திங்குனென்கிறார்’ “அ வாய்க்குடி வன
தவாரொ விவகாரம் விதிவதற்கு | வாய்க்குடி கய்யுதெ கய்யித
விதர் வாய்க்குடி கய்யுதெ = • கணபதியை கணபதியே விபதிய விதிவாத
போ - கணபதியே கருங்குக்கடவன் கந்தித நயவிய புருங்குத்தமம்” என்கிறபடியே
அதிசூட்டவாய்க்குடி இயுடையவன் தருங்குக்கடவன் கணபதியை கணபதியை
கணபதியை, அதே கணபதியை செய்வதற்காகவே கண்ணாய்க்குடிவந்த
பிறந்தவன்

சேர்க்கை செயது ந கடவியின் கயம் செக்துயிபாத “வய்யிவய்யு
புருவியதே | குலவெய்யுளவி சீயதெ” என்ற செக்திசீயோகந்திரைய
“வய்யுதெககொ சீயதெ கணபதம் தவயி சீயதெ | தன் வாய்க்குடி
வாய்க்குடி.” என்ற தன் பகலிசீய செருவதன் குதிசீயதெகயோக
அகதர் செக்துயிபாத.

கணபதியைகயோகமே கணபதியை கணபதியை அகதர் செக்துயிபாத
தன்னுத்தியுள்ளே என்று தொடங்கி. (௧)

கண்ணபெருமான் மூலமும் * கண்
னுள்ளேதொழிய இகழவெய்து *
வெண்ணாய்க்குடி இத்திரன்வனவன் *
புக்கிஞன் நெய்வெய்வனாயே.

திரிபாக் குரணங்களால் எதெதெழுதெத்தாய்
கவிரகம் வீடாண்டோ ! என் கடவுடாய்முதே !
தவிடுவெனவாழமுதனோ ! பொழிவெழுமொன்மொன்று
திரிபாக் கோபுரம்மவத்தாய் ! உடாது தந்தேத்தேனே

(9)

[illegible]

*** — [இனியும் துணங்குதலாம்.] 94-வது வெளவத்திலே அழகனின் துணைத்தலைவராகிய சிவாஜி பீடத்தின் அபிமானத்தோடு கூடியுள்ள அந்த அமைதிக்குரிய அமைதியை எதிர்த்து அமைதியை இனியும் துணங்குதலாம். 94-வது வெளவத்தின் மையத்திலே துணங்குதலாம்.

[illegible]

கனிகைரி விடக் கப்பம்' உ இவ்வாறு மூன்றாவதுபடியாகப் பொருள்கொள்ள
வரம், விடக்கப்பம்வெண்டது மேலாகக் கப்பம்வெண்டபடியால், உன் விஷயத்திலே
உன்னைக்குப் பரிபக்ஷணம் விசுவாசத்து மேலாகவந்த துன்பமுநீறுபாயினே !
(அய்யந்தேய) விஷ இன்பம் = விஷைவிட வந்த பேர்த்த இன்பம் பயக்குமவன்;
கிருஷ்ணதாரம் முதலியவற்றிலே வீதகோப முதலானவருடைய உதவங்களினை
வெட்டு "வெதாவியைப்பற்றிவிட்டு கண்டாவின" என்றுபடி செய்பவன்
(அய்யந்தேய) விடக்கப்பம்வெண்ட அபகாரகனது உதவங்களினை அபகாரபகர
அபகர இவ்வாறு துறக்கப்பம் கொள்ளவாய் "விடக்கப் பரிபப்பம்
கனிகைரி தவ உபகார கிருஷ்ணதாரம் இவ்வாறுவிதாவாயின்" என்ற ஆசாய
முற்றவகாரங்களு இவ்வாறுதவ விவாதிக்கினே",

என்கடையவையுநீ! = கடலின் மேல்நிலை அமுதம் பாரக்ருதவாய்
 பாசுதாவித்தவாய் மிருப்பதபேசுக்கந்தியே அபாரக்ருதவாய் கிடுதென
 க்ருபா பாரபதமாயிருக்குத்தன்மை சொன்னதென. [நனிமெல்லு முநயே]
 ஆழவா தம்முடைய வாய்க்கிக்குத் தயமிடத்தில் ஒரு பாசுருதம் காணுப
 கம்பெருமாவே மூன்றுக்குதமென்கிரு. "வாய்க்கும்தீவநி மெந்நே
 பெந்து அதுதிருட்டிக் காமமுதமென்கிற பாசுருதமொழியல் கெடுவென
 தின்ன" என்ற ஆரம்பங்குதய ஸ்ரீகங்கதியுக்கன்க.

மொழிமொழியெனயென்றபல் போடவுக்கவத்த வானது— நிரால்
 கடுபின் கடல் இதத்தவனா நிரால்வாய்க்கென்குக் கொடுப அரைத்
 வாய்க்கவாத பூமிநயப பாலாகக் கருடடி பெடுத்துக்கொண்டு கடலின் மூலம்
 கொற்போது நேய் முனிக் மூலப்போது வேண்டுமென்குத் திருவால்
 மனா வாரணாசியாகத் திருவாய்க்கித்தல் கடலினுட்புக்கு அவ்வாறே வாய்க்
 கெட்டு பொருக் போடவுகருத்தி அங்குமினது கெடுத்தமென்கெனது
 பனமுப்படி கிரித்தருளினை கென்பதரம் இ-மொழுது கடலிற் கிணத வான
 கெபத்தக்கு மூத்திவ பாசுக்கவத்தவ பற்றிப் பிணபத்திற் இதுமென
 ஸ்ரீமந்தாராவனக் கவானவான இரவ குதநிற் முழுமெருத்த பூமிநய
 மெயெயென்கெ கிணத்த மனாவாரணாசியாகிற் போடவுதவியாத பூமிநய
 பெடுத்தவையத்த கென்த வானதும்கு. "பாசுருதம் முதுமூக்கியாத
 கவம் கிணமருபின், பாசுருதத்தவாய்க் கெத்தவாதவையல்" என்ற திரு
 மக்கவாமுதாருகித்தமென்க கன்க. ... (ங)

கேர்த்தாந்திரினைகடகு அதுக்கவத்தினைமநினை *

திருவாரூர் தவனத்தா பிணநயகுதினா *

கேர்த்தமொகக்கொட்கடல்கு அக்கிணயம்கு

கத்தாணய * அடியென்கட்கேர்த முதக்குதமென.

(ங)

கேர்த்தா	பத்தாவினைய	கேர்த்த	} தன்மையிடுத்த விஷயம்
திவினயக்கு	கொடிய பவக்கருக்கு	பொக கொட	
அரு கருத	} ஆற்றுகிறான விஷயம்	கடலா	} கனின் போகிவகடக
		கருப்பகனம்	
திவ் மநிநய	} திடவன அபகவையத்	அரங்கிய	} கருகியவ குப்பக
		கருத்தாருப்பகனம்	
தித்தா தம்	} தகட்டு அகத்த மென	குத்து	} குத்து
		கருதவன	
யாத்	} கருதவன அகவகத்தி	அகலென்	} அகத்தவனாவிய வயன
		கனின் கருத்தாரு	
பிணநய	பெபிணநய	குதம்	} அகதிவனாவிய
அவ் உயின	} அகத்தாரு உயினக்கு	முதமென	
		தவகத்தென	கேர்த்தமென

*** — [கேர்த்தாந்திரினை] கனின் கருகியவனாவியபெற்றது இன்னதன்கெ
 இவ்வாற்தவனாவியபெற்றது பித்தது கருகியவனாவிய பெற்றதவனாவியென்கு கன

திருத். செவ்வாயைப் பிழிந்திருந்த பிழிதல் வருத்தம் ஒத்தம் தெரியாதபடி எய்பெருமான் தனதுருடிக் கைத்தொழுதுகட்டாத கையி; இங்கனம் போதில் செந்த தாங்கியிள்.

செந்தல் தீயினவென்று அதுகுறைய அடியாயினில் பாவக்கலை நுகர்பவன் கைத்தபடி, கைத்தரக்கலை பாவக்கலைப்பற்றி இரண்டுவகையாகச் சொல்லி யிருக்கிறது; ௧. தானாவும் கையினதே அடி கழுமொழியெனவெனவாவி - அடியுத்தம் கையினதே எய் கையினதேயாதாவி * என்ற பாவின் அனுபவித்திற் பாவக்கலைத் தொனிக்கவேண்டுமென்பத ஒருகதை. ௨. தடுவென்றுவாதுவா வடிவிதும் விதிவா அ அடியாவா விவருதேவாவவெனத ௨ கைத்தம் * கைவா விதி வாவா அடி தவிர்த்துவிடுத * கைத்தம் * கைவா காவா வாவெய் வாவாவா விவருதேவென * கைத்தம் பாதபவித்ததெருப பாய கையுத்தம் அறிவெய்வாழித்தபேயென்பத மத்திருதுகதை, எய்பெருமான அடியானியாத வர்க்க முறக்கவகைக்கு இவற்று, அடியானியுமவர்க்க இரண்டாயத வகைக்கு இவற்று கைத்தம் துரிபாவிப்பவித்ததாயத, ௨ தடுபித்தம் உதூரவருவதாவ வொருவென்று விதாவாது தவிர்த்துவெனவா * கைத்த பாதபவாதத்தின் இது கைத்தத்தத. இவயத்தம் விவருவாத இவரு செந்தல் தீயினவென்று வளப்பட்டத.

திருமதிவையத்தமுடைய அப்பவகையத்தத அபிப்பவன் கைத்தபொருள்; திருவெனவகைத்தத்தின் முறத்தபடவுன் வேதனக்கலை கைத்தத்தரு காவேறக் கையும சொப்பவகை கைத்த பொருளாவதபோக இவ்ருத் திருமதிவைய பென் பதத்தருத் திருமதிவையத்தெய்யெயவன் கைத்த பொருளாகக் குறையிக்கையென் தவா; இவ்வே ஒரு இத்திரவையருவினெயவன்,--அவைய அயபீஷன் கைப்பெரு மான ரோக்கித் தவையுரியத்தவயின் அகதுகடவ அப்பவகையத்தத பரி கித்திருமபொருட்டு எய்பெருமான் இவ்விக் வேய்யுண்டு எதிர்வாதத் தீவத் வேய்யெய்வாதததக் வேட்டுப்பெததக்கென்' கைத்த சொக்க; அதவேட அயபீஷன் 'இவ்விரோ! வக் கைவா குவத்திருமவகை'யென்; கைதுகடவ வயதி பக்கவயவன்குத்த வேய்யவயயயோ? கைவா குவத்திருமேன், வே' கைக்குளம், தருவாதவயவயவ இவையுதிருக்குவிகத்த கைதவய.

திருநாற் தவயத்தருயிரியது அவையுயைக் சொக்கித்தெய்வகக் கெடத் தடவகைஎய்பெருமான் தக்கையெ வயவயும் உயேவயுயவய பத்திரியுப்பவன் கை திருநாற் கையபயென்; அக்கவயவயிதுகடவ யாதத்திரெ எய்பெருமன் கை திருவய்வயிதிருத் அயக்காத உயிவா குறையவயவ முறையவத்தருத் தரிய இக்குவகை கைத்தபடி.

அக்கவைய முக்கித்த காவாத: - இரவகைதுகடவ தக்கவயயெ குப்ப வகை தக்கடவகையத்தின் குடிபதி அக்குவன் காவயினிவ வருத்திக் கொண்டு உய்வயவாதத் திரித்தெனவக்குவகையின் துரிவகையவயவன் விவத் வேயு வேயாவக்கவையின் பருவயவயவயத்தின் கவித்தவருமெய்வாத

திருவாய்த்தந்திரம் முதலான திப்பாய்த்தந்திரம் ஆட்படுத்திக்கொண்டவராய், அங்குள்ள அந்த திப்பாய்த்தந்திரம் தங்களுக்கு ஒப்பாய்வு பெருதவராய், மிகவும் அபரிசுத்தர்களான கம்பியாசிரியர்களையும் பரிசுத்தர்களாக ஆக்கியவன் பரமபரித் திராய் இரட்சித்த எம்பெருமானாகைய திருக்கல்யாணசுந்தரனாரியே நான் பரிபூரணமான அவதாரத்தேனும், அடி காலமொன்றுதங்கு தூதமண்டிக்கிடக்கிற வகை பரமங்களும்தொடையுடையவான பரமபெரும பெற்றேனும்; ஆக இத் தந்தைய பரமாதந்தம் பெற்றேனென்றாவேந்த.

அடி—பரிமளமும் தேனும், வந்ததும்—மிருகியாக இருத்ததும் பெருகு ததுமாக.

வந்ததும் படி இறந்தம்—வந்தமென்ற பரமபதத்திற்கும் மேலத்திற்கும் பெய ராதலால், பரமபதத்திறும் தங்களுக்கு ஒப்பினாதலால் என்றும், மேலத்தையும் தங்களுக்கு ஒப்பாய்வு பெருதவன் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

பலத்திரன்—வலித்து, 1 சந்தையுடைய சொத்திரியு. (4)

கனிபயங்கலங்கொற்றிப் பிறப்பிப்பிழப்பிறப்பற்ற *

ஒளிக்குகாண்டோடே திப்பாய் உட்குகலெதென்றகொடுவோ *

தனித்திறவனாக்கியல் உடாநீயாகுகத்தி *

தனித்திறவனாய்போன அடிவாக்கிமுதாய்கொடு. (50)

கனிபயம்	தங்கு வந்தோடையும்	உட்குகல்	கூலத்தையும
கலங்கம்	கலங்கலங்கம்	இரட்சம்	இந்தப் பூமிதையும
அவத	ஒழித்த	உட்குகல்	ஒளித்த
பிறப்பு	இவ்வயும	ஆயிரங்கு	திருவாய் திருச்செருவா
மேல்	விவாதமும்	காதி	தங்கி
ஒப்ப	பெருத்ததும்	அறிக்கிற	அறித்தருங்கென்ற
இரட்ட	மரணமும்	மயங்கிப் போன	கூலத்தையும
தந்த	ஒழித்த		பரமபெருமையும
ஒளிக்குகாண்டோடே சொதியும் ஆக	குறையும முதலிட ஒளிக்கு	அடிவாக்கி	பத்திரத்தையும
	தங்கு ஒளிவந்தரும	குறையும	உட்குகல்
	தந்த ஒளிவந்தரும	உட்குகல்	சொத்த அதுவந்த
தனித்திறவன்	மகிழ்வொழிந்த	என்ற வகை	என்றவகை?

555 — [கனிபயம் கலங்கொற்றி.] பிறப்பாடகல் "அடிவாக்கி வாய்மென்றப பருகிக் கனித்தேனெ" என்ற துணையாக கொடுக்க எம்பெருமான் 'ஆழியி! பரிபூரணமான பேர பெருந்தட்டையாங்கே? இனிமொரு குறையிலையே? இனி யும்கு நான் சொல்லவேண்டியது ஒன்றாய்க்கப்பே' என்ற; அதற்கு ஆழியி, 'பெருமாவே? இவ்விழியின் நான் இப்போது பாற்ற வந்ததம் அதுவாக்கித்தேனெனப்பதில் கத்தேறுமின்ன; ஆகுதும் மிகுபாத்தாங்கனின் எடுவெ ன்னின் வையத்திருக்கென்பதான இவ்வாக்கத்தம் இங்கே கத்தியமாய்க்கெனவந்தாங்க வாதே ஒரு அபாக்குத 'சொத்திரத்தினை சொத்த அங்கு அடிவாக்கின்

அகரீச	மத்தமரே	உருபம்	ஆகார
குறும் கொள்	உடம்புடையதே	தெரிந்த	ஆரம்பத்த
பேர்	நாளைக்கொண்ட	உணர்ந்த	அனுபவித்தென்ற
அதக்கம்	மிகப் பெருகாமையுடைய	குறும் கொள்	மகாக்களின் உடம்ப
குறும்	மிகவுடைய	ஆரம்பத்தம்	மேயுடைய இயைபுரைத்த
மீய	தொழையுடைய	இயைபு பற்றம்	ஆம்
குறவித்தவனை	குறியுடைய பெருமை	உடம்	இயைத்தமையுடைய
	விஷயம்	மற	பெருகுபடுதே
		ஆரக்கம் ஆப	மற
குறும் கொள்	(புறக்கம்) கொள்	உடம் உற	பெரிய கோங்குயம்
தென் குருகல்	குறும் உடம்பத்தன்	உறந்த	குறும் கொள்
	திருவார்த்தை	அகரீச	உத்தரத்தம்
	மற		

“ — [முறாங்கொம்புக்காய்] ஒவ்வொரு பதிகத்திலும் சுற்றுப் பரவாத
தில் பயனாகாத வகுமொரு சூழலார் இப் பதிகத்திற்குப் பயன் வகுது, இத்
திருவாய்மொழி, பாணநி பெருந்திரவார இரூத்த அதுபயிச்செய்தல்வென்று
கொண்டித் தங்கப்பட்டுமொரு இறையொரு புகல் எதிர்பார்க்கவேண்டா;
பெரிய கோங்குயராரிருத்த இறைய அதுபயிப்பதானே வ்வயடி பாயோ
தாய் என்று தெரிவித்தவது. அன்றிப், இத் திருவாய்மொழியைச் சுற்றப்
பெறில் என்னியபோனே தனிப்பெற்றுத் தவறாமல் பாணநிகோங்குயராத
கடி அதுபயிக்குமபடியான பெருந்திரவார பெறுவீர்கள் என்று இறைய இத்
திருவாய்மொழி சுற்றாவின் பயனாகிய அடியிற் செவதாரென்தம் கொண்
தாம். சூழின் என்றது ஆட்பெறுவீர்களாக என்றபடி.

[illegible]

சூழல்கொள் நெக்குதூர்ச்சடலேகைப் = ஸ்ரீமதநாம அமுதங்கள்
 சூழப்பெற்ற சூழலாள் ஈவநபடி. இயேசு கயோன்கி ஸ்ரீமதத்தி காவலின், —
 “இவ்வநாம அடியதபயுண்ட இன்பு தண்டவாசனம் குடியேற்றியுயிரேவ
 * வாயுத்தினையுடனஞ்சுர் தயவின சூழலாகக் காவலேனுமென்ற ஸ்ரீமதம்”

5704. 27-4 4. 8. 7 700-1. 1942. 1942. 7 1. 1. 1942

தேர்ப்புக் குழு உறுப்பினர் சந்திரசேகரன்

இந்த நூலுக்குப் பரிந்துரைச் செய்தவர்:

Figure 6. The effect of the concentration of the polymer solution on the morphology of the membrane.

...the ...

பெரிய நகரம்

ஜோதத்திசுவராயர் புத்தரத்னம் ஸாஸ்திரதீபம் விஜயநகர திருவிளையாடல்

உலக-4 அகாடமி என்ற தன்மை-இல் உலகத்தின் அனைத்து மக்களும் பங்கு

வெண்பூக்கொடியைப் போல அந்நாட்டினர் அமைந்திருந்தனர். ||

[illegible]

கனகசபை : "மதுரை நகரம்" - 1950-51-ம் ஆண்டு கனகசபை அறிக்கை

தன அருத்தப்பட்டை எவ்வளவு இனிதாயிருக்குமோ அவ்வளவு இனிதாய்

பிரதமர் அவர்கள் அவர்களுடைய பதவிக்குரிய பொறுப்பை மிகவும் கவனமாக வகிப்பதை நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் கவனித்து வருகிறேன்.

2. உயர்த்துவிடுதல் = உயர்த்துவிடுதல்

[illegible]

செய்ய முடியாதவற்றை நாம் செய்து அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

3. განმარტებული მდინარე ფიქსირდება და აღრუბვით იჭიმება.

[illegible][illegible]

4. மெய்யுத்தமியலாசனத்தினைத் துன்பம் உண்டாக்கியதற்குரிய காரணம் என்ன?

கனம் உறுப்பினர் அவர்களே, இந்தக் கட்டிடம் கட்டித் தரப்படவில்லை.

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

6. பட்டித் தங்குதலும் = "வன் உடம்பு உருத்த" ஆதலிதழ் அ.ப.12

சூ. கலிநா. க. ௨௭௭. அமருநகர. ௧௧௨௨௨

8. பத்திரிகைதொடர்பில் - 'தேசநாதர் தாமரைத்தாழ் பிளியாத' என்ற

சுருதிபாஷ்யம்

1. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

7. ஸ்ரீமதாழ்வாரேணம் = “ஸ்ரீமத்” என்பதில் “ஸ்ரீ” என்ற சொத்துபெயருடைய அகச்சொல் இத்திரிவக்களைப்படி தருப்திரசெய்கிறப்பதற்கு உரியவன். (அகச்சொல்லான இத்திரிவத்திற்குப் பெயர்.)

6. ஸுபதி பஹுபலக்ஷணம் = "சூரிக்ஷொம் ஞானக்ஷொம்" எஃமே பகவதநித் சொஹதநிபஹுபே சொஹக்ஷொம் சிஹத சொஹபிணக்ஷபுப தபக்ஷா தபக்ஷாஹ ஸுபதி இவநித் பபஞுஹ பக்ஷிஹத தக்ஷக்ஷபரிடத்நிஹ சடக்ஷொ ஸக்ஷக்ஷுஹம்.

9. சூக்யாற்பீஷம் : "பரமம் பரித்திரங்கி - புக்தருகடர்தாடி அருபென் ஸவயதேதம் பருகிக்வித்தேன்" எனப்படி சிவசும போகப்பயாடி அதுபயிச்சுக்கடிப்ப திருக்கலாசாஸ்திராந்தின் லக்ஷணம்.

10. ஸ்ரீரங்கம் ஸாத்தவங்குமெழி. — “மரபயிராண்டவர்கன் குழாங்
கை” என்றபடி சிதவ முகத்தர்க்கேடே ஒரு ஸதவராகக் கூடியிருப்பவன். —
ஆக இப்படிப்பட்ட கம்பெருமானை மூன்றாம் திருவாய்மொழியில் பரமபேர
பகற்செய் வடிவாகவருக ஆதரவித்தார் என்றதாயிற்று (7)

ஸ்ரீ.

ஆழ்வார் திருவாடிகள் காணம்.

இரண்டாம்பத்து — தாண்டவத் திருவாய்மொழி,
ஆடிபாடி.

அவதாரிகை.

மேற் திருவாய்மொழியின் "பாயம் பகித்திரை செ — அடியேன் கைய
யகித்தப பருகெனீந்தறென" என்ற ஆழ்வாரதாம பாயவந்தமகடத்தராக
அருளிச்செய்த, அந்த குணநயம் பாயவந்தமோடேகடிப பெரிப கோஷடி
பாடு இரண்ட செவ்வெய்தயநாயகவானே அப்படியப்பட்ட அதிரவின் இர
கிவத்திய விசேஷமாகக் கெடவாய்வாய்வே திருவாடிகளை கீத்பவாகிவனின்
திரவியென சென்ற புருத்த அதுபகித்தவையென்கை பகித்த அந்தப் பாரிப
கைப் காரிபுய் கெவ்வந்தை என்ற பாயத்தியை கட்டினார்.

கீத்பவோதே அந்த கீத்பவாகிவனின் திரவியெனப்போய்ச்சென்ற அது
பகித்தபபருகையினியை மிகவும் வகுத்தமகடத்தார். அந்த வகுத்தத்தந்த
தம்முடையவாகைய ஸ்ரீகங்கையவாகை எப்பெருமையுக்கு அறிவிக்கிற
வகையாக இத்திருவாய்மொழியை அருளிச்செய்தார்.

ஆழ்வார் இப்போது தாயக நயமையழிந்த கையகையாதிவியை கீத்
திருத், பாயக்குர கையகைய இவன்குடைய கிணமையத் தாயகா குறவாக
அவ்வாண்டு பெருகிற பெருகை இத்திருவாய்மொழி அமைத்திருக்கின்றது.

கையகையாதிவியானே அருளிச்செய்த திருவாய்மொழியின் மேற் இரண்டு
சென்றது — அஞ்சிவநயமையாய் என்பதும் கையகித்தவையுடனும் என்பதும்.
அவையாண்டும் கையகையானே பெருகையோடே இருக்கின்றது அஞ்சிவநய
மடையாதிவ தானே துதுகிட்டாக, கையகித்தவையுடனிட — உன்னதாண்ட
பெருகையென்கையும் எப்பெருமையானபெருகையினியை கோஷடிசென்றவாகை
கெவ்வது அகத்தத்தாயகத் தான் கோஷடிடாக இத்திருவாய்மொழியினே
கெவ்வதில் அகவகை தன் கையினும் பெருகையுடையது கெத்தவையானே
பெருகையாகையானே ஆற்றுகை கையுடையதும் கிணக்குகின்றது.

ஸ்ரீகங்கையுடனிட அகதாக்கையபயங்கி என்னகுடைய ஆத்தியப
யுடையோக்குகையதையே இவ்வகையுடையாதிருத்த கீத் கையகித்தியை பெருக
கித்தத்தொகையுடனிட இப்பெருகையின் இயகடி கோஷடிவகை பகித்த
திருத்தம் தருகியோ? இவன் திரத்தியை கீத் செவ்வ கிணத்திருப்பத கையக
என்று எப்பெருமையான கெவ்வத தாய கெவ்வத பகையாக இத்திருவாய்மொழி
யுள்ளது. தாய்ப்பெருகைய இருத்ததும் பெருகையத் ஆழ்வாரோய்கிறது. அவன்

வாணநாதிப்பாடலாக ௪ உம்மை
வாணநாதிப்பாடலாக ௪ உம்மை
வாணநாதிப்பாடலாக ௪ உம்மை
வாணநாதிப்பாடலாக ௪ உம்மை

(௩)

வாணநாதி	தனிப்பட்ட தெளிவான புறப்பட	வீதம்	வந்தவருடைய
இயல்பாக	(பாண்டியரால்) வெங் தும்) இயல்பாக	வந்தவர்	வந்தவருடைய
உம்மை	(அழகித்தொழில்) உம்மை	ஆதிக்கோல்	ஆதிக்கோலுடைய
வந்தவர்	வந்தவருடைய	தனித்தனி	தனித்தனியாக
வந்தவர்	வந்தவருடைய	உம்மை	உம்மை
வந்தவர்	வந்தவருடைய	இந்த இரண்டு	இந்த இரண்டு
வந்தவர்	வந்தவருடைய	இந்த இரண்டு	இந்த இரண்டு

*** — [வாணநாதி.] வாணநாதி ஆதிக்கோலுடைய தனித்த உம்மை
தும் அழகித்தொழிலாகவும் அந்தவந்தவருக்கு சொந்தமான இரண்டு
பெற்ற தனித்த இரண்டு இரண்டு இரண்டு இரண்டு இரண்டு

மீண்டும் வாணநாதி என்றது — இவருடைய தெளிவான வந்தவர்
தனித்தவருடைய தெளிவான இவருடைய இவருடைய இவருடைய இவருடைய
பெற்ற தனித்தவருடைய தெளிவான இவருடைய இவருடைய இவருடைய இவருடைய
அந்தவந்தவருடைய தெளிவான இவருடைய இவருடைய இவருடைய இவருடைய

வந்தவருடைய தெளிவான இவருடைய இவருடைய இவருடைய இவருடைய
வந்தவருடைய தெளிவான இவருடைய இவருடைய இவருடைய இவருடைய
வந்தவருடைய தெளிவான இவருடைய இவருடைய இவருடைய இவருடைய
வந்தவருடைய தெளிவான இவருடைய இவருடைய இவருடைய இவருடைய

உம்மை என்றது மீண்டும் வந்தவருக்கு உம்மை. இவருடைய இவருடைய
வந்தவருடைய தெளிவான இவருடைய இவருடைய இவருடைய இவருடைய
வந்தவருடைய தெளிவான இவருடைய இவருடைய இவருடைய இவருடைய

வந்தவருடைய தெளிவான இவருடைய இவருடைய இவருடைய இவருடைய
வந்தவருடைய தெளிவான இவருடைய இவருடைய இவருடைய இவருடைய
வந்தவருடைய தெளிவான இவருடைய இவருடைய இவருடைய இவருடைய
வந்தவருடைய தெளிவான இவருடைய இவருடைய இவருடைய இவருடைய

குறும்! வந்து சொல்லி உடனே "என்கெ ஐதாந்நுணைகடியாக - சங்கை
மத்பாக்க மயமுயாத்" என்று பெருமாளுக்கு ஒருகாலும் தயவு இல்லாத
பொருது; என்னுடைய தென்பபாக்கத்திலும் இவ்வாறு எங்கெனென்கு
தொடுத்ததில் என்று. "என்கென ௧ ஐதாந்நு கிணியி வணிகுழி அவை
நாயி உ மகைய தங்குதாய கிஞ்சித் மறந்ததில் உ மயாய" என்று சொன்
னார் இந்த வார்த்தையில் கிஞ்சித் என்ற மறந்த என்ற உரையு, 'கிஞ்சித்'
என்றும் கிதை என்ற பொருள்; 'மறந்த' என்றும் பெரித என்ற பொருள்.
திராடக நான் அநொகையத்திற் பெரித தடிப்பதற்கு நேரத் தெரிதாயு
பெரிதாயுமுள்ள நிரண்டு தங்குதாய்கள் என்ற அதநிவிட்டான. எதெறித்தி
எத பெரிது? என்ற ஆராயவேண்டிய, லாடகெருப் புதப்படுகிறபாத உட வ
மேக்டாசென்ற மதந்த பெருமான் கிணியத்தினே "என்கெனநாய் ப்ராய
கந்தியம் புதுகிணியும" என்ற பதந்தமாயப் பெரித தெரிதாய் தங்கு
தம்; பெருமான் மாயமான் பிள்ளை எழுந்தருளியுள்ள மாரீசனது கண்க
கருவம் வேடு இவையெருவாய்ப் பென்கென்கெனயோத அயர் புதப்பட
நே யிருக்க அயர் கிணியமான் கென்கெனநாய் சொன்னத பெரிதாய் தங்கு
தம்; பகையபாசத்திற் லாடகதம் மகையபாசாய கிண்கென்கெனநே. ஆக,
பகையபாச பகையபாசாய்க்கிணியம் பகைய நான் கென்கென அநயகிண
நேனே மகைய பெருமாளுடைய கருணையின் ஒரு குறத் கருணையின
என்ற திராடக சொன்குபிறையிற் இப் பகையகருணையெழு அநயநித்தம
குறையிற் தடபமக கிண்கரும.

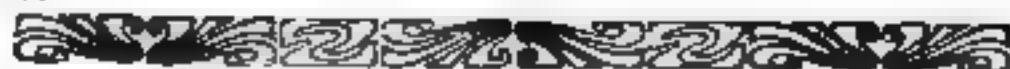
பிள்ளும் கிண்கருமம் உ தன்னுடைய மாயிம் கிண்கென நிரந்த
செய்தாய் 'பொருது கருந்தி கதா' என்ற சொந்தநி அயன்புறைய
கிண்கென, கருமடைய லாய்க்கிண ஒரு பொருளாய் மதியாத கிண்கென
நகைய கிண்கென்கருமையின்கு என்ற சொன் குணையப் பெரும
கிண்கென்கரும அயந் தயாநாய் என்ற அதநிவிட்டெயிடக் கிருமயம்
காசகென்கென்கென்கென்கென.

பிரகர் கண்ணம் உ அநயர்க்கு உபகாந்தென்கெனநே தெழிசை
கருமயகையின்கு கென்கென 'கிண்கருமம் திரா' என்ற குரே வாக்மிய
யாக்ம, கிருமயகென்கெனநே திராந்த அநயகெழியாக்ம உதாயப் வாத்
கென்கென்கென.

எனது அநயர்க்கு அநயநி! என்னம் உ என்னுடைய கருண அநயமக்
கென்கென்கரும அநயமயின்கு அயந் என்ற சொந்தநிக்கு

உன்னம் உகருகிண்கு என்ற கரு சொன்ன ஆய்க்மத் திருந்தாய்
அநயந் சொன்னுடையதே உன்னுமே என்ற குறக்கென்கு வாய்கென்கென
என்பது. 'உன்னம் உன்னிற் கிண்கென்கென' என்ற குறத் அநயநித்
குறத் குறக்கென்கென பிள்ளை உடக அநயபதமுண்டு இப்பாடகத்

[illegible]

1992

தமிழகப் பதிவுத் துறையின் கீழ் இயங்கும்

இத்திருவாரங்கொண்டித் தலையச் சேலாவம்

—

பிரதானமும், அதன்மேல் அமைந்திருப்பதும், அதன்மேல்
அமைந்திருப்பதும், அதன்மேல் அமைந்திருப்பதும், அதன்மேல்

[Glossary]

[illegible]

1. சிறீமதார்த்தபிரகாசம் — “ ஸுமேக மரமீகமென்றது ”
 மிகச்சிறு சிறுமதார்த்தமென மரமீகமென்றதிலுள்ள தேவதாமசம்.

3. கடிந்தியுடையவன் — * கிதாவாருரோடுதான் கவித்தல். க
வாருரோடுதான் கவிதா உரைத்து வந்திருக்கிறார். அகிலத்தாருடைய
உபத்தாபம் போன்றவன்.

3. கழிப்பணம் — “அகலிசைக்கை” செத்திருக்கே “இராமநாத சாலை” இலக்கணப்படி படிக்கிறார்கள்.

4. கட்டுவனாயத்தத்திடுகளும்— உலகம்மொன்புன் னுபர்த்தாயென் றும். *
கிஷ் கிரே நியனா பெரியநிஷ்நாயகம் கெஷ்யபரவ்யஸ்தவகம்

5. சமீபநா டுல்கிணலிம் — 9 லக்ஷெடுபெருந் தங்காத்தழை, 10 லக்ஷெடுபெருந் திருத்தழைபயாநிலைப லாமித்தங்காய்.

6. கைப்பிழைதரும் — * கிண்டல் பிழைக்கும் பிராணென்றும், * கம்பம்
பொருள்தரும் கைபிழைப்பிராணென்ற கைப்பிழைதருவாய் நற்கூடையுடையவராயும்

1. தாயகம் தந்தையகம் — * மெய்யறிக்கப்பட்டபொய்யும், * வாய்
நிழல்காதுவந்த நிரூபணத்தாலும் வந்த வன்வளத்தருள்பவன்.

[illegible][illegible]

10. **தற்போதையநிலைமை** — * இதை வரையறுக்கவேண்டியது என்பதில்பிஹா, * அந்நியருடைய செல்க்குப் பரிமாணம் சமீபத்தவரையில்.

41. கனகசுந்தரமங்கலத்திற் — * கனகசுந்தரம், * அடியாருடைய கனகசுந்தர நேத்தர நான் கனக நேத்தராகுமி அதன்க் கிணங்கிய புழற் றுத்தலம். குக திபயபயபிட எங்கியுள்ள [இதழ்] குழாய் தித்திருவாய் கையிடுவே பேசியுமென்றே.

தாயுத்திரிசு பிரகாசனாபதிசு தாயுத்திரிசு

ஸ்ரீ

நிருவாய்மொழி துத்தந்தாதி.

ஆடிமசிற் றவளின் அடியார்முழங்குநான்
உடலின்பெய்தாக் குறையதனும் — வாயின
அன்பற்றான் தம்மியைம ஆக்துறைய்க்க மொத்தந்த
துன்பற்றான் மாறாந்தோ.

பதவுரை.

வாழ்வு	ஆழ்வார்	அன்பு உற்றான்	அன்புள்ளவர் ஸ்ரீமதா லி பாலகாள்
ஆடி மசிற் வளின்	(சீர்த்தா பவந்தபவத்தா மே) உத்தரவுகளினாலு மிடவன பரவாதத்தின	ஆழ்வார்	ஆராய்ந்த செவ்வழிப்படி யாக {அதாவது, தம் வாய்த் தொழுவதென தாயத்தியே வேந்த வாய்த் தொழுவதெ பாசமடைபடியாக}
அடியார் முழங்கு நான்	(சித்பருத்திவையென)அடி யவளவின் திரிவையெ	உவந்த	
உடி	வந்த	மொத்தந்த	மொத்தமடைந்த
துன்பம் உண்டா குறைய அதுதான்	குறையிடுவதென குறையிடுவோ	தம்பற்றான்	தம்பற்றா;
மிடவன	மிடவன் வந்தபவத்தா	அன்பு	இயைந்த.
தம் மியைம	(அப்படியப்பட்ட) தந்த திரிவையெ		

நெத்திருவாய்மொழியில் "அடியார்வன் முழங்குவான் உட்குறையெனத் தனொ
லோ" என்ற பரித்த ஆழ்வார் அவதானம்மையே பரமபதத்தின் சித்பருத்
தத் திரிவையெ சென்ற சேர்த்த அதுபகிதப்பெருந குறையிடுவோ மொத்த
மடைத்தார்; அந்த மொத்தம் சம்படியப்பட்டதென்கின்ற சம்பவமையே பரமப
மொத்தமடைவோ மொத்தம் தாய பரமமையே வேந்தவையாகே மொத்தமடியவையித்த.
அப்படியப்பட்ட வயதான நெத்திருவாய்மொழியின் சிவந்தந்த—என்றதாரித்த.
ஸ்ரீய் நிருவாய்மொழி சாணம்.

—♦—

தந்தரேபதிவந்த வாய்க்கதி.

தந்தரேபதிவந்தவையென வாய்க்கதி.

தந்தரேபதிவந்தவையென வாய்க்கதி.

தந்தரேபதிவந்தவையென வாய்க்கதி.

தந்தரேபதிவந்தவையென வாய்க்கதி.

(சேத்தம்) அடியார்வன் முழங்குவான் உட்குறையெனத் தனொ
லித்த அது மடைக்கப் பெருவாயிடுவோ ஆத்தரைய ஆழ்வார், தம்முடைப
ஆத்தரியின் சிவந்தாரும், அதுத சிவந்தாரையெனவெனத் திரித்தாரும்
தம் வாயிடுவாய்க்கதி அதுத வாயிடுவாய்க்கதி மொத்தமடியவையித்த
மொத்தந்த மடைத்தார் வாய்க்கதி நிருவாய்மொழியின் வந்தாரை.

ஸ்ரீய் நிருவாய்மொழி சாணம்.

—♦—

என் னுமி	என் னுதலாநீயே	என்	திருக்கயங்க
அம் தாமத்த	பாம்புதத்திற் பண்ணும்	செம் தாமத	செந்தாமரைத் தடைய
அன்பு செயது	கிருப்பதாபயங்கி	தடம்	யோவதன;
சென்	செத்த பொருத்தின	செம் னனி னம்	செத்துணர்ந்த திருவதாய்
அம்மனாது	சம்பெருமாறுக்கு	செம் வலம்	செந்தாமரைவாயே
அம் தாமம்	அழிய மயிவையாணித்த		யோவீந்தது;
வன்	ஒளிபுண்	அகன்	திருவடங்கும்
முடி	திருவழிவேடமும்	செம் தாமத	செந்தாமரை மயிவாயே
செரு குழி	செரு சகலங்கும்		யோவீந்தன ,
தன்	நுழைதன	திரு உடைய	திருமொளி
ஆரம்	நாடாரும்	செம் பொம்	செம்பொன்கு யோவீன்
உன்	உவ்வை,		தது.

௧ ௨ ௩ - [அத்தமத்தம்பு.] தாம் மனோநித்தாயுபே தன் பரிசாங்குமோடே உடனத்த தமமோடே வண்கையானே கம்பெருமாறுக்குப் பிறகு புலகாய் பேசெனத் இவந்தாம் மேற் திருவாய்மொழியின் "ஒளிக்கொண்ட செவியமாய் அடியார்க்கு குழாங்களை வடங்கொடுத்தவொடுகள்" என்ற திருவாய்மொழி சென்ற அங்கு சித்பழந்தாணின் திரைவே இதுத அதுபவிப்பெய்தவனதப பாரித்தாரொழும் அமைதாநிலைந் வந்திவந்திதவோ கம்பெருமான் ஆழ வானா இவ்வீதத்தின இவ்வகு செ வந்தவகு வந்ததிருக்கத் திருவாய்மொழி பற்றினுணையானே உட்கொண்ட அது செயலானே அந்தவயத்தத நுருவது இவ்வீதத்தினைய உட்கு ஆகவளிப்பினைக்குவென்றதனாக.

பாம்புதத்தினுக்காரமொவார் மெத்திதும் பண்ணும் ஆதாந்தத என்பகம் வினே பண்ணி கன்குவிடவந்த வான பொருமாறுக்கு அழிய மயிவாய் ஒளி பொருத்திப் திருவழிவேடமும் திருவழி திருக்கருணைம பங்குராபவிதமும் திவபதாரமும் உவ்வை, திருக்கயங்கினா செத்த தாமரைத் தடையையோவீந் தன; செத்த னனிந்த திருவதாயும் தாமதாய யோவீந்தது, திருவடங்கும் செந்தாமரைவாயே யோவீந்தன; திருவடையோ செம்பொன்குயோவீந்தது. கன்குவினே வந்த பின்பு அவனுடைய திருமொழியிற் பிறகு புலர் இவ்வீத யோவீந்தது.

அத்தமத்தம் உவ்வை வந்தும் வடவொன் இங்குத் தாமமொன் திரிந்தது. வந்தாய் என்ற பொருள், ஆகு பெயரான பாம்புத வந்தாத்தினுக்காரமொவார் சித்பழந்தாணிக் கொத்துமெது. அயாவைத்ததப பண்ணும் அங்குப என் விடத்தே பண்ணினுமொன்றது, இரண்டாமுயிற் அத்தமம் என்ற விடத்தது உவ்வை வந்த வடவொன் திரிந்தது. உவ்வை வந்த வடவொன் திரிந்ததாய்க் கொண்கமும், அப்போது ஒளி என்ற பொருள், அந்தோர் வடவாய் சிவந்த னனிற் பவ்வொருகுடையது 'வந்தமுடி' என்றும் 'வந்தமுடி' என்றும் பாட பேரமுண்டு. இரண்டாமு முழுமதம் சித்பழந்தாணிக் கொண்கிருப்பதாய், அடியார்க்கு குழாங்களை வடங்கொடுத்தவொடுகள் என்ற இவ் ஆகாய

• • [எட்டுவகுத்துவாய்] எங்கேயோ கனாத எய்பெருமான் யாவற்றினம்
அதபயித்தாடும் ஸுணந்தோடும் புதிபரும பரம போக்பருவிர விவருவிர
பெனத உன் குழையென்றிதே, இயயாகாததிரகு கமரினையிடகல் இட்டரு
வின அகதாரினை பரம போக்பர ,

"ஈடு ஒருவர் சொன்னதை ஒன்பதின்மூன்று சொல்லி இவ்விரை
கிட்ட படுகிற தென்னெனவு, என் அத தகிருகிதேன், கீடக அய
விஷயம் ஒருவர்கிருத்தபடியே எப்போது திருக்குறையு பன்னாய்வி
கோடுகளே பெய்கிறது."

என்பது அந்த ஸ்ரீநாமம். "செந்தாமரை என் கை கையம்" என்றும் "செந்தாமரி
வாய் செய்கமலம்" என்றும் "என் பாதம் கை கையம்" என்றும் திருப்பதித்திரு
பிப புருகுதி பன்னாய்க்கொண்டிருக்கிறீர், இது பெண்கள் என்று சிலர் கேட்க,
என் அதபயிசெறி விஷயம் சிதம்பரமாய்க்கொண்டபடியே அகவதபய பரிவாதமாக
என் சொன்னதே சொந்தமும் கவிராகருக்கு சிதம்பரமாய்க்கொண்ட திருக்கும்,
புருகுதியாகத் தொன்றது எனது ஆழகார சாயதாரம் பன்னாய்க்கொண்டபத
உய்குறைய.

எவ்வாய் பொருள்களும் தாண்டி உய்க்கொண்ட திருக்கெனன் எங்கேயோ
வந்து வந்த பிஷய ஒளிபெற்றருளையாதும் திருவாரத்திரிததும் என்னை
கிடப்பிபாசெறி சிந்தையாதும் ஒரு மாதமாய்க்கொண்ட என்னையாய் பிரி சின்
ருள் அகவத திருக்கென்களும் திருக்கென்களும் அப்போதையே சொதாமனைய
புரிபொன்றது, கைகளும் கையம். எவ்வாய்க்கொண்ட பதக்கு அபுரவ வந்தியோடு
புதிபருவிரவினருளே பந்தித் தெருடகென்கொள்கி; இயயாயும் ஒரு போ
க்பரபெய் என்று பெய்கிறதுவந்தி.

(௪)

ஆராவமுதமாய் அல்லவல்லியுள்கலந்த*

காரைக்குழுவின்பேரல் என்னம்மாணகண்ணனுக்கு*

தேராவாய் செவ்வானம் கண்பாதமகையமலம்*

பேரார தீவமுடிதான் பன்னாய்க்கொண்டபடியே.

(5)

ஆர அமுதம்	தெருடாத அகிருத	கைய போ	அதாத்திரகு துபர
ஆய	கைய		கைய
அன் ஆகி உகி	ஒருபொருள்கையாத	கைய	தாமதபு
கலந்த	கைய தெருகிருகிதேனே	கைய பாதம்	திருக்கென திருக்க
	கைய சிந்தையாதும்		திருக்கென்களுக்கு
கைய ஆக ஒரு	கையகாததீர் பொருத்	போ	துபாய்க்கொண்டது
ருகிப் போய்	திரு கையகைய	பேர் ஆகம்	பெரிய தாமதகையம்
	பொன்றதாயும்	கீக ஒரு	கையத் திருக்கென்க
கன் அய்யகம்	கையக்கு கையகைய		ருள்
	திருக்கித	கைய	திரு அகையகைய
கையகையக்கு	திருக்கென்கையக்கு	பையகைய இய	கையத் திருக்கென
கைய பகையம்	கைய பகையகைய	பக	அகையகைய

* * [ஆராயமுதமாய] கம்பெருமான் கங்கெழுதி கங்கத்தனங் பெற்ற அழகுக்கு உபமாவு மிவையெவனெனா, துறக்கரவிர தாமதரவ உபமானமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தாள்; உட்புகுந்த ஆராயதவாதே உபமானமாய் போந்த திவ்ய சி) என்ற தாளி ரிபகதிசுர. பரம போம்புகுதிருத்த கங்கத்த மிவையும் கங்குள கங்கெழுதி உலபதாசு செயத அத்தானே காலகந்தநில ஆர்ந்த கருமுகலிபேரே மிவக்கம பெற்றவனான கம்பெருமானுக்கு, செம்பவனமானது திருவாயிலாடு ஒப்பாகமாட்டாது; கம்பமானது கம்பாதம் கங்கனோடு ஒப்பாக மாட்டாது. அகம்பியம், திருவாயில அகம்பிதிருத்த துறாமுடி, தானே உபப மிவதிக்கும மிவாதவகொன்பத தோன்றத் திருமுகலிவகம்பிதிருத்த திருவாயிலேமும் திருவகாரணம முதலான திருவாரணங்கள் அதுபரித்தப போயித் தவியலாத கங்குற் சொல்லித் தங்க்கடப போகா. (இ)

பலபலவேபாபரணம் பேரும்பலபலவே*
பலபலவேசோதி வடிவு பண்பெண்ணிக*
பலபலகண்ணெண்டு கேட்டுத்தமோத்தின்பம்*
பலபலவேஞானமும் பாம்பிணமேலாந்தேயே? (6)

பாம்பு அணி	} ஆதிசேஷரீப பகவீ பாகச் சொங்குருக்கும் பெருமானுக்கு	பல பல	} மிகப் பண்புவிருக்கும் கங்கு உண்டு கேட்டு உத்த மேத்த இவ்	} பரித்தம் உலகம் கேட்டு உலகம் மேத்தம் (உலகமென) கங்கு
பாம்பு வண்		} (கங்கெழுதி கங்கிய கங்குடாக) அழகாக சிறுபித்தப பாகு கிடைத்த		
ஆபரணம்	திருவாரணங்கள்		ஞானமும்	ஞானகங்கு
பல பல	மிகப் பண்புவிருக்கும்	பல பல	மிக மிவகா	
சோதி வடிவு	} ஒளிபுகுதலாக திரு மேனி			

* * [பலபலவே] ஆழகார தம்மோடே கம்பெருமான கங்குமபோது ஒரு கங்கியோடே கங்கத்த த்ருபதிபத மாடபாதே பண்புவுடன் கொண்டு கங்கத்த அதுபரித்தபகைய அருளிச்செய்திரு

பாம்பிணமேலாந்தி கங்கத்த திருவகந்தாநீலரீப பரிணகபாகச் சொண்டாபியோகை கங்கெழுதி கங்கத் பெருமானுக்கு கங்கத்த, பண்பு எண்ணிய — அவனுடைய கம்பவான்களை ஆராயத்தாந்தரால், ஆபரணம் பலபல = "கொங்கமங்கத்த" மிவதித்திபாக கங்கிய சோதித முழிகளும் மிக மிவியும் அகரணேதகம்பி சொண்டமும் தானகயாதலையிற் புகுமோடு பொன் யணியும் மோதிரமும் கிறியும் மங்கல வையகடபுத் தோககணியும் ருணமுடும் மகாமும் கங்கிஞானம் உடகயும்" கங்கிபகையுள் ஆராயதவகங்கையுள்ளது

மேற்பெயரெனப் பெயர்ந்த அந்த ஸ்ரீமது காளியாழ்வாரவர்களால்
வாய்ப்பு வந்தபடியால் காளியாழ்வாரவர்களால் உபநிஷித்தபடியான
கந்தபெருமே நிருவாகமாகக் கண்டித்தமை.

[illegible][illegible][illegible]

ஞானமும் பாயபவமே -- திப்பய்யந்தத்தியைக்குச் செவதேயும் ஆழ்வாசர் பதபவிக்கும் காலத்திய புதிய புதிய பாயபவம் ஞானம்மே செவனாகின்றது என்றபடி. "தாய் தம் பெருமையறியா" என்றும் "தாய்க்கும் தன் தன்மை யறிவறியாள்" என்றும் சொல்கிறதற்குமே எம்பெருமான் தானுடைய பெருமைகளைப்பற்றித் தனக்கு இன்னாதவையிருத்த ஆழ்வாசோடு கலந்தபின் அவ் தந்தைக்கு உணரப்பெற்றாலும்; அநாதச்சொல்கிறதா என்று கொள்ளலாம்.(உ)

பாயம்பணமேல்பாந்தகடனா பன்னியமந்தத்தையும்*
காயம்பணதோன்பின்னைக்காய ஏறுடனேழுசெந்ததையும்*
தேம்பணபசோலை மராமரமேழெந்ததையும்*
பூம்பணபதன்னமுதாய்ப் பொன்முடிபம்பேரேறே. (7)

பாய் கடனும்	திருப்பாந்தகடனே	கயத்தையும்	துன்படுத்தினதும்,		
காய்ப் புண	} செவ்வாயத்தின் மேல்	புணியை	} அழிய தொடுத்தது புடைத்தன		
பன்னி அயர்ந்த தையும்		தன்			
காய்ப் புண	} கண்கள்தம் பொருள் தினதும்,	தழாய்	} திருத்தழாய் பாயை பணித்த		
தோள் பின்		பெயர்			
நோக்கு ஆய	} மூக்குப்போன்ற செவ் வியபுண்டை கயின் நோய் மராமரத்தால்	முடி	} திருவிழைத்ததை புடைப்பதற்கும்		
கழு ஏறு		அம்			
கடன்	} காலகாலத்தின்	} பொன் ஏறு	} பொல்கிருயி னூடாக பொன்றாறு மான எம் பெருமான் (செவ் செவ்வகையம்.)		
செந்ததையும்					
தோள் பணிய	} தேனையும் மீள்கின்ற முண்டை செவ்வகைத் தாய்க்கு				
தோள்					
அழ் மராமரம்	} கைத காவக்குகன் கையின்				

* * [பாயம்பணமேல்.] எம்பெருமான் இவ் தியைய செவடிதங்களைத் தங்குத் தாடகயருக்கவாண்டு அதுபவித்தபு பேசுகிருர் பாய்கடனா பாயம்பணமேல் பன்னியமந்தத்தையும் -- வெண்கல வெண்கலத்தின் மேலினாலு பாயபவம் மெத்ததாய்க்கிரித்து அதன்மேலே கல்கலித்தினா கொள்கின்றதும் கல்கல் பெருமாளே பின்னைக்காய ஏறுடனேழு செந்ததாய்க்காலகாலத்தாய்க்கு கடன்றித் தவறாது குடியினென்னும் துண்டாய்நிலைவாறுமாயும், கையேதெய்தின் அமர மாகப் பிறந்ததற்கும் கையா கல்கல் பெருமாளே கழங்கப்பட்டு கருவாய்க்குமான கயின் கண்ணியசாடகைய மனஞ்செய்துகொள்ளுதற்காக அயன் தவறாத கய்க்கல் கையாகக் குறித்தபடி பாய்க்குமுடக்காத அகாசனேசம் பெற்ற கழு கருது கணையும் கண்ணியசை கழுதிருவருக்கொண்டு சென்ற கண்கட்கு அபயிராட, கைய மனஞ்செய்து கொண்டாது கைபத காலகால எம்பெருமானும் முன் வந்ததின் கொண்குண்ட காலகாலி பெண்ணும் அகாசனாகுண்ட புத்திராகக் கழு

ஊர் கழங்கொன்றி கண்ணொளிர் வதற்கெயல்நொடி இத்த ஏழையினைவல
பிறைநாடுமென்ற நறியின்பு உதா-

மறமாயெழுந்தது — கூடீயன் இராமரோனும் அப்படியேதானஞ்
செய்யப்பெற்றாங்கெனவும் மனம் தெளிவானவனிடின் போதாற்றியடித்திய பற
வாதுசொல்லி, யாதி மராமதங்களைத்தனைத்தையும் துத்தியின் உடனெதையும்
கை ஒரு போதின் தாமதங்கிப்பெற்றதையும் குறித்தபயிராடங்கூறி, இங்
வாது போதாற்றியடித்தனை செய்கை எந்தியயாருமோ? என்ற சொல்லும்,
அதுசொட்ட வயுமனம் உதாரு விடாமைய இவன்போலின் இப்போது என்
து செய்கியென்பதோ? என்ற, கூடீயன் 'இராமரோன் திருமுத்தெழுப்பு
பிரான் தோன்றியும் வாயிடின் கண்ணமைய கிடைக்குமோது உத்திர
முகண்டாமென்றது; எழுமராமரங்கெனவும் துணித்த இத்தத்ததுதிரின் எது
மனப்பவும் இருந்த மிராமகடதரம் துணிப்பெற்றதான் எனக்கு கண்க்கை
புண்டாகும்' என்ற சொல்லும், கூடீயனுக்கு வயுததுண்டாக்குமோது
அவனது வந்தகதரு இவன்புது இராமரோன் துத்தியின் உடனெதையுத்
குறிப்பித் தனது வந்தகடமிராரு இராமரத்ததுப்பெற்றத போதின் தா
த்தக்கு அப்பான் எரிய, அதனைக்கண்ட கூடீயன் 'மூன்று வராதிருவகையின்
வாதி இவனைத்ததுப்பெற்றதான், இப்போது உதாத்தபோல இவனைத்தது
பெற்றத ஒரு பெய்யந்து' என்றகூறி, மீன்பு இராமரோன் ஒருபாவதகை
எழுமராமரங்கெனின்மேல் வய, அது அப்பாங்கெனத் துணித்ததோடு எழுமகக்
கெனயுத் துணித்தத்சென்ற மீண்டு அயுருத்ததுளியை படைத்தது, மறமாய்-
துக்காமாய் வையப்படுக.

என் அயமாரைப் போலியீர் = அப்பயிவுயங்களைப் பதப்பித்த அவற்றைப் பரக்கப் பெய்திடுகிறாயாவிடுகோ! எப்பெருமாரைப் பற்றிச் சிறிது சொலதும் கோல என்விரை ஸ்ரீகங்கைவங்களை விவித்தல் சொலதுசிறதாவதுக் கொள்ளலாம்

என்குவிஞ்விதனை = (இதுகுதம் எப்பெருமானுக்கு விசேஷமாய்க்க) எனவிரிக்கும் உரிசாவிஞ்விதங்கள் என்பது அதாவது—சீரத்தினுள்ளே ஆதம் அத்தர்பாபிபாவிஞ்விதங்கொண்டு அதனை எப்பது சூன்விரைவினா அப்பது அந்த சூன்வாவினா—என அத்தர்பாபிபாவிஞ்விதங்கொண்டு அவனையும் சூன் பலன் பரமாத்மாவென்றது.

எல்லாவிலும் என்விரைவானிக்கங்கடனா = அனவிதந்த திருக்கவையான குணங்களையும் நிலமணிப்போன்ற குளிர்ந்தவடிவமுதல்களும் உள் அதுவிரிக்கும் பது அருள்புரிந்தவன் என்கை, எல்லவமுதம் = பரமபிரகயன் எனவாடி, சீரத்தை மாத்திரம் கோக்குவந்த அமருதம்பிரகயனாய்க்க ஆதமாவயும் கோக்குவந்த அமருதம் என்கை

பொற்கு அரிய விசேஷம் பக்திபற்றாக்கொருக்கப் பெறவா தமையா தத பரிபாயகா என்று ஒருத்த, மொகந்தானத்திரகு கிவாநாக்க என்னவு மாய். அல்லமலர் வினாவோத்த—தாமதப்படுகின் பரிமளம்பிரகய போகவன் என்பது. ஆனால்வன் பெண்ணால்வன்—புருஷானவையோ எந்திரவிற எட கல் வேதப்படகுருக்கிடுபியோனே புருஷைத்தாருணவையோ புருஷர்வனிற எட கதும் வேதப்படவன் என்பது. எடகந்தகாங்கிற ஆனின் படியு மல்லன், பெண்ணின் படியு மல்லன். (க)

ஆனல்லவன் பெண்ணல்லவன் அல்லலவல்லியுமல்லவன்"

எனதுமாய்க்கான் உன்னல்லவனிலையல்லவன்"

பே ஆனல்லவனே தனது உருவாகு மல்லதுமாய்"

கோணபெரிதுடைத்து எமபெயரானைக்கடதுதலே.

10

எம பெயரானை } எப்பெருமானைப் பற்றிச்
உததது } சொலதுவதாத
கோணபெரிது } விசேஷ பரமாய
உததது } குணபதாவிருத்தித
(எனென்கின்,
அப்பெருமான)

ஆன் அல்லவன் } ஆனல்லவன்,
பென் அல்லவன் } பெண் துமல்லவன்,
அல்லவ அல் } துமல்லவல்லவாத
பும் அல்லவன் } உருவாதுமல்லவன்

கவதது } கவதது பரக்கவும்
ஆனவன் } முடியாதவன்
உமன் அல்லவன் } உமனாவல்லவன்
துமன் அல்லவன் } துமனாததுமல்லவன்
பெணவன் } (அடியை) விருப்பின
கவதது } கவதது
பெணவன் உரு } அகலவன் விருப்பின
ஆனவன் } கவதது உருவாதது
அல்லவன் } அப்பது உருவாதது
ஆன் } விருப்பின
(ஆனவன் என்பது)

கடாநலவொன்றோராக் குடக்கத்தவம்வரீன^௦
 கடாநலேமேலிக குருகூர்ச்சடகோபன்^௦
 கடறினவந்தாநி ஓராவிரத்துளிபபத்தும்^௦
 கடாநலவல்லாருளரேல் கடிலென்வருத்தமே. (11)

ஒன்று கடாநல்	ஒரு குணத்தகற்	} ஒரேய் பகாநி	} ஐயோ
ஆர	சொன்னதும் முடிவந்த		
குடக் கடத்த	குடக்கத்தகூர்	} இப்பத்தம்	} இத்திருவாய் மொழியை
அமையின	கண்ணோரோடுபபத்தி		
கடாநல் மேலி	சொன்னதும் நிக ஆர	} ஒர வல்லவர்கள்	}
	சொன்ன		
குருகூர் சடகோபன் கடறின—;		கூர் கூர்	கூடாயின் (கூர்)
அத்தாநி	அத்தாநித்தொடையான	கணகுத்தம்	பாபபத் சோப
		கடிலை	பெறுகத்.

“ [கடாநல்] இத்திருவாய் மொழியைப் கற்பார் இந்நிச் சொன்கையடியே
 எம்பெருமானைப் பரிழ்ந்துவந்த திருவாடகனே கித்யாதபகம் பண்ணப்பெறுவாக
 சொன்று பவதுகாரத்தத் தகைக்கடெறது. ஒரு குணத்தகப் பேசப்படுக்தா
 தும் பேசுத்தகைக்கடட முடியாமல் எய்தொவாவென திகைத்தென ” என்று
 யோ வேண்மொடியானவருப், குடக்கத்த முநகான திவயசெய்குதகைகளிலும்
 பாசம் கண்ணப்பத்தகைக்கடட ஆயித்தித்தொன்ன வண்ணவருள எய்பெருமா
 னைப் பேசப்படுக்த ஆடியார் அருளிச்செய்த அத்தாநித் தொகையான இவ்வா
 ரத்துள் இத்திருவாய் மொழியை ஒரவேணமென்னும் விருப்பமுண்டாய்கூண்ட
 லில் அவர் கணகுத்தமே கடிலை என்றதாயிற்று.

இக்கே கடிலி ஸ்ரீ கருத்தி வல்லமில்—” அடியாரைக் குழாக்கையுடன்
 கடிலெறவது வொவோவென்னது துணைப்படபெ பெருநே “ ஆடி. ஆடியாய் வயல
 எய்யுடாதே இப்பகார மாத்திரத்தகற் சொன்னியை வான் சொர்த்தித்த பேத
 பெறுவானல் : பித்திரதம கிடகதன் புதான் அழித்த நீவிக்குமத்தகையிநே.
 ஆழவகையுடட வண்ணகம் படவேண்டா இது கற்றாக்கு இவர் பேர்த்திகே அர்
 கையல்.” என்பதாம்.

வல்லாருளரேல் எவ்வகையானே இவையுந்தரு மாரூவத்தினை இந்நி குறி
 யுண்டவர் தூதவர் என்பது பெறப்படும். (௧௧)

ஐந்தாம் திருவாய்மொழி லகா முத்தித்து.

சூழ்வார் திருவாய்மொழி லகாநம்

ஸ்ரீ:

திருவாய்மொழி துற்றத்தாதி.

அந்தமத் தன்பன் அடிபங்கனோ ஐனறவன்
வந்தாத் தங்கவந்த வணங்கியினால்—சத்தாகத்
நீத்த கடனோய் திருவடிக்கே டேய்மெ
வாய்தவன்னை டோடோம மை,

சொல்லே	மனமே!	ஆர சங்கத்	பரிபூரண மங்கனெய்ய
அம் தாமத்த	ஸ்ரீ அங்குண்டத்தித்	மங்கையினால்	தந்த ஓதாதவத்தினால்
அன்பாக்	பன்னும் விருப்பத்	சத்தாய்நின்ற	தாய நின்றபெற்ற
	தோடே	கடனோய்	ஆழவாருடைய
அடிவங்க	(அந்தர முயற்சியான	திரு அடிமே	நருவடிவியெய
தோடு வந்த	யும்) சிதப வளிர	வாய்த அம்	மெருத்தமாள பத்தி
	தோடு உருப (பரம		வை
	பதத்தினித்தாய)	கை தோதம்	வாய்மெய்தம் மெருத்த
திருவாய்	வந்த		வாய்மெ.
தாய்	எம்பெருமான்		

திருவாய்மொழி துற்றத்தாதி திப்பவகுளிகளோடே கூடி அதுபயிச்சுவனென்று
பாரித்த ஆழவாருடைய மெருத்தமாள ஓருவாறு தீரக்கின்ற தாய்மெருமான்
பரமபதத்தில் தனக்குள்ள விருப்பத்தை ஆழவாய் பங்கினால் பன்னி, திவ்ய
பரம திவ்யபதத்தானென்ற திப்பவகுளிகளோடே தானே இங்கின்ற திருவாய்
யென எழுந்தருளி மங்கனெய்ய தனம் தந்தருளியபடியானே வருத்தம் தீரப்பெற்ற
ஆழவாருடைய திருவடிவியெய பத்தி பன்னுமொரு திருவாய்மொழி துற்றத்தாதி
தாராதித்த.

(26)

ஸ்ரீயர் திருவடிவியெய சரணம்.

தாய்மெருமாள்திவ்யத் வங்கிதி.

சூழ்ந்து வங்கிவங்கித் வங்கவங்கித் தாய்மெருமாள்திவ்யத்
வங்கிவங்கித் தாய்மெருமாள்திவ்யத்
வங்கிவங்கித் தாய்மெருமாள்திவ்யத்
வங்கிவங்கித் தாய்மெருமாள்திவ்யத்

யிங் விளங்குகின்ற மாரத்தகூற்ற மெருகு மெய்மெருமான் திப்பவகுளி
தோடு உருவவருவ வந்தருளி ஆழவாருடைய ஆத்தியைப் போகின்றவருவ
ஆழவாருடைய மங்கனெய்யித்த, திருவாய் திருவாய் திருவாய் மூதலிய அவ
வங்கிவங்கி அபியோதனத்த செவ்வாய் மங்கியான விளங்கு பெற்றவருவினால்
வங்கிவிளங்கிவங்கி துற்ற துற்றத் திருவாய் மொழியிற் ஆழவாய் அருளித்
செவ்வாய் மெருத்தாய் வந்ததாயித்த.

ஸ்ரீயர் திருவடிவியெய சரணம்.

கல்பருக்கு வக தனிப்பாகக் கொடுத்தவர், பூமிவய சுபதிப்புகளின்மையத்
 கண்டித்தவர்.—இந் திருமொழித் திரு பாரதாயட்டர் அருளிச்செய்த அந்த
 மாகுத—சூரமே ஸங்காயத் துதைய துத்புகல் வரினவாகருக்குப் பரபத்தி
 பாலுருளும் பரபத்திகளையே மேற்புகலாகக் கொடுப்பவர், அழிக்கப்பட்ட
 பாலம் திருமொழி உறுகாமலிருக்குமபக போகருநிவா என்பதாம்.

3. கடமொழியை கூண்டெடுத்த ஒரு சூரக விசேஷத்திற்கு [கடிக்
 குப் பெயர்தலால் அதனை யுடையவனே! பன்னவிரம வேடாடையதற்குள்ள
 ருத்தமே பன்னவருக்கு ஒரு சூரகமாகும் (இப்பொருள் பன்னிதாவிதப்படி
 யுணர்வித் காண்பது.)

உன்னை வான் சிக்கனப்பிடித்தேன்—என்னை கீ விட்டாலும் உன்னை நான்
 விடமுடியாதபடி பற்றிக்கொண்டேன், ... (அ)

சிக்கனக்கிற்றோடும் புரப்பட்டதன்னுள்ளே * உலகுடன்
 ஒக்கவெயிறுக்கிப் புருத்தான்புத்தத்தாயின *
 மிக்கஞானவெள்ளத்தடர்வளக்கவந்த னாகக்கற்றமுதமய * எவ்வுதம்
 பகலோக்கதியான் எண்ணத்தமலலக்கொன்னனே, (உ)

செறிந் இடமும்	மிக அப்பமான இடமும்	ஞானமென் தம்	ஞானப்பிரகாரதயாதெ
புறமாய்	வெளியுபகாரமம் (என்னும் உத்தேச படகருமபக)	சுடர்	தனியவன்
உலகுடன்	உலகத்தோடு	விளக்கு ஆம்	நிபயமே
தன் உன்	தனக்குள்ளே	தனக்கு அந்த	{சாக் தனாக் கிட்டே விடுவெடுகு எங்கிற) கந்தேதமய நிதே
தன்	தன்மைய	அருதம் ஆய	அருதமாயி
கிழங்கி	{ அமுத செய்த (அந்த நிருக்கோவத்தடனே)	உன்	எனக்கு விதேயனான
கிள்ளை	உதவிவரை	உயர் தாமரை	{ அழிய தாமரைமலர் பொன்ற நிருக்காண்டி
புருத்தான்	{ என்னும் பிரகேசித் தான் ;	உன்னன்	{ உடைய பெருமான்
புருத்ததன்பின்	பிரகேசித்ததின்	எவ்வுதம்	எவ்விடத்தினும்
மிகம்	மிகுத	பல்ல வேகம்	{ நிருமயிபாரப்பத மின் அநியன்
			நிபே விதாநிஞனன்.

* * * [சிக்கனக்கிற்றி] என்பெருமான் சூரகார் தமமேயே கலந்து மிக்க
 ஒளி பொருளுபக் கொண்டு வேறு போக்கிட மறத்த தம் பக்களியேயே படுகாடு
 கிடக்கெற்புகலைய பேசுகிறார்.

* உலகுடன் கொக்கிவ கிழங்கிப் புருத்தான் * என்ற சொல் ஈபந்தர
 போக்கு சூரகிதப்புகலி விவரணருக்கிச் செய்கிறார்—“இக்க கிழங்குடையதி
 அங் பரதையையே போக்கிக்கொண்டு என்னுள்ளே புருத்தான்” என்று. அஃத

அடிமொத்தி சரி நூபந்தாருதித்தது—“எம் ஆழ்வார்க்கு மதபவிக்கும் போது செருமயுகத்தத் திருநாடு தொழாபுக்காப்போனோ லாகமொன்றது என்று பார்த்து இரதாருதத்தக்கு விவையே மயவிரை மெய்யாக பண்ணி அடியபாருப அதுபவித்த, போலாடாநே கிருந்தாம்; தாதுக்கா அந்த, புரத்தினே புருமது காடெக்கனக்கு அறவினயிறே” என்றருளிச் செயலா, பார்த்திம். உருகவின கிருவகித மாதிரியே சொல்லப்பட்டிருந்ததும் இரதாருதத்தையே எப்பெருமான் செயலு மனை காரியகருக்கும் அது உப மனகமொடு இங்குக் கொணரத்தக்கது. உருக்துச் செயலென்குப காரியக் கவி வெவைய நருகாது செயது முடித்துக்கொண்டு கருகக்குப்பருப ஆழ வாகா மதபவிக்கப் புருந்தாருப.

அங்கனம் புருந்தரிந்து மயபெருமானுக்குண்டான கவனகவன்பம் பின் னாகுகிற உதப்படுகின்றது. அவனதாம் இப்பதவியினை கவனக்குருகிடுகைச் செயலெயும் ஆழவாகோடு செயலதரு முன்பு அந்த கவனக்குருகம் சிறிது கருகமிருந்து சிறகு விசிறத்தையோடாது பெரிய பிராட்டியார் வந்த திரு முகித்தடத்தாயே கொடுக்கி பிணத்தாதும புரிந்த பாகவையிதாது இங்கே அந்தவாக ஆழ்வார்பட்டான்.

எங்குப் பக்கமொக்கிறியன் என்ற விடத்த ஈட்டும் ஒரு இநிதப மய வாதம் காட்டப்படுகிறது. அதாவது—மனக்கவனமறி ஆழவாகாவிடேயே காட்டாமல் செயலருகினை பின்பு ஒருவான் “ருகக கவனமாரித்தியினை யோச ததமப்ப முண்டு” என்ற ஆழவாகாக்குக்கொண்ட, அருகம் அப்பம் பீயாதத் தினே சொது அதுதப பெருவனுமையது கிருகி அங்கொருகருகிடுக்கு மிடமாய் கவனக்கொண்ட சோழபுரத்திதம் சொங்க அப்பதும் அங்கே ஒரு குடகக்கவியினை யோசகிரதாய் கருகருகிடுக்கு, அப்பிபாது அங்கு மயாதிபக்கம் பண்ணுகொண்டதென்கொண்டிய ஆழவாகார் அந்தக் கவர்க்கு இப்பாக சிறம், யோசகிபடாது அப்பதும் திருமயிபார்த்த ‘இங்குக் கொட வுடக்குகத்தார் ஆரதம கத்தாருகிடா?’ என்ற கேட்க, உடனே ஆழவக் தார், அடியென் என்ற கதிரே சொத்த தண்டம் மயாபடுத்த, ‘அடியென் இங்கு கிடக்கொண்டது தேவர்க்குத் தெரியாதது மிங்கே சிறம், தேவர்க் அறிந்தது எங்கின?’ என்ற கேட்க, அத்தக்கு் ஒருவன் கவனப்பருகிச் செயல வாகத்த—மயபெருமானும் காதுமாக அதுபவித்தக் கொண்கருத்தாது பெரிய பிராட்டியார் திருமுகித்தடத்தாயே கொடுக்கி பிணத்தாதும அவனது முகத்தையுக்கடப பாராத கையெய்வதன் என் கருத்தையும்க்கி காதுமுக்து ததம் சீகிருத்த பக்கமாக காடகப்பார்த்தான்; அப்படி அவன் பார்த்துயபோது கொடகடக்குகத்தினே கிடை கவருகக்கிணதும் கந்திருத்தென்கொண்டான் என்றா, பீயாத முகிவின் குகக் கொடகடக்குக மெய்யகிடு. ஆழவார் பக்கின் மயபெருமான் பண்ணிடுகாத கிணை காடகம் அங்குபுரிதரு பீயாத முகிவின் திருமயாத்நிம் பெருகத் தொடக்கிதென்பது இங்கு அறிபத்

[கனம் மருதி விதபாதி] திப்பய்யந்தின் துதிக்கேவென்றால் விஷயத்தை அப்போத்போது காணும் பொருத்தித துதிக்குவாயாகச் சில பாசகங்களைப் பாடித்திறமையான எனக்குத் தந்தருளின ஞானதாயம் என்கே! என்றதாயிற்று. மூன்றாமடியில் கனம் என்கிற சொல் இரண்டு தடவை வந்தது தமமுதலாய தருதி விளமையால் சடகக் காட்டுதற்காக (௩)

வள்ளலே! மதுகுதனா! வன்மாதகமலியே! * உன்னைவிடத்து
என்கலத்தெடுத்தாய! உன்னைப்பெய்யும் கிரகேன்? *
வெள்ளமேயுறவுகொடுக்குதலுடையதாய்க் களித்துக்கூறாது *
உள்ளேயுள்ளவர்களுக்கும் உயக்குபெய்திருத்தே. (௪)

வள்ளலே	உதாரணே!	குறையுதி	மருதி
மது குதனா	மதுவகுதனானே!	ஆக பாசு	ஆடியும் பாடியும்
என் பாசதம்	} ஏன்ஞுதலாய அதுபதி திறகுசிய மாசதமன் பேர்ந்தவனே?	களித்த	செருக்குச் செருகு
யலியே		உத்த உத்த	யிஷும் மருத்த
உன்னை விடத்து	உன்னை மதுவித்த	உன்னை ரோய	} உன்னை துன்பம் என் கண்ணம் } சொல்லும் தொழைய தாத்த } பெற்ற
என்கல்	} என்னை உருக்குவத புற தன்மையால்	உத்த	உத்தியித்த
தந்த		பேர்த	} (உன்னை) திடமுள்ளது இருத்த) இருத்தகைத்த
எத்தாய்	உன்னைவிடே!	உன்னை என்	
கென்னமே	} உன்னைப் புற	என் விடுகேன்	} உன்னை கையக விட கூடுகேன்?
நின் புறம்			

*** [வள்ளலே!] திப்பய்யந்தின் கனம் என்கு ஒரு தடவைக்கு இரு தடவைப்பாசுச் சொன்னது ஆழகார் தமமுதலாய கைப்பெய்தாத பெரித்துக்காட உண்பது. பாசதான், கைப்பெய்தாததான் பண்ணப் புகுத்தவிய வயதும் பொரு கால் கிடக்கிறதே? என்று எம்பெருமான் அதிசயமாக சொன்ன, உன் வகுதனாக கிரகேனென்றுமாத ரீபே பெய்கை அதுபயிடுகை அதுபயித்த அநருகே நிதி ஸகு இருக்கின்ற என் உன்னைவிட பாசத்தியுண்டே பெய்கிருர். உகைத்தல் தாயுக்கு செய்கிறவர்களுக்கும் வள்ளல் என்று சொல்லப்படக்கூட; ஒரு கித வயகாரும் செய்வதவர்களிடத்தல் கையமாத கருதாமல் உபகாரம் செய் பவர்களை வணங்கு என்பதுபெய்க்கை. இக்கு அப்படியே எம்பெருமான் கிரகேன துக்கமாகத் தமகை விஷயிக்கித்தனம் தோன்ற வள்ளல்! என்கிருர். எம்பெரு மான், தவனை காவல்வதானமாகக் கொடுத்தது பெறத்தக்கொன்ன சொன்ன குதபடி தடையாக திறக்ககூடிய பிரதிபத்தகண்ணியும் தாயை போக்கித்தந்தா னென்ற கருத்தையுட, மதுகுதனா என்கிருர். * உன்னைத் தருமிடத்தில் என் னுகிரியாதபடி பண்ணும் விசொதினை, மதுகுதனா அனாவின கிரகித்தாய் போகே கிரகித்தானே * என்பது உடே ஸ்ரீனகந்தி.

உரை	உத்துகைய	அகலாதேன்	அகலாததொரு நாள்
அந்தம் இல்	முடிவிலாத		
அடிமை	தாண்டில் தாண்டி யதற்கு	விடுவதற்கு	இனிமையி லிருந்து குறு?

* * * [உய்த்து லெடுத்து] சீவ தாண்டித்தனை வந்திரிபுக்குடியேன்
உன்னை விடுவதற்கு பரமத்தினைமுடிவிலையெய்த மீளவும் வறுமுதலில்
பெய்கிறேன்.

உய்த்து லெடுத்து உய்த்து வந்துபலாபம் பொருளாக சொன்னபடி. இத்தரு
முன்றோ உலவிலெவ வலுவது—அகலாதேன் என்று என்னாவது விடாத
நான் இப்போது சொன்னதில்த் புதுசெய்யெனவே, அதுத்தான் மீளாம
தவிர்த்து உய்த்தான் மீளாம உய்த்தவாதே பரமத்தினைமுடிவிலையெய்த சொன்னபடி. இது
தகவலே என் உலவிலுள்ள தெய்வீகத்தை உய்த்துக்கொண்டு உய்த்து
முடிவு, எத்தனை உய்த்துவிததாது முடிவு சொன்னபடி உய்த்து கொடுக்கிற
செய்யாம தொண்டி பெறது உய்த்தவாத. உய்த்து உய்த்திடு அடிமை பண்டி
தின் விடுவதற்கு? = ஆதலால் உய்த்தவாதின் தகவலையே சொன்னத தவிர வேறு
விதமான போதுபாக்ககக் கொள்கையிலே பெண்த நினைவிய வுத்தி கொண்ட
நான் எவ்விதத்திலும் உய்த்தி விடுவதற்கு பரமத்தினைமுடிவிலையெய்த. அந்தம்
இல் அடிமை = ஆதலால் உய்த்திடு அடிமை இயல்பையே உய்த்துபாதுத்தி
உய்த தகவலையிதத்திலும் அடிமையிலே சொன்ன.

அடிமையின் தகவலைய வந்தி திருவந்திதாதுநான் உன்னை விடாதது
போலவே நானும் விடமாட்டே சென்ற கருத்தபபபப மீளக்கடன் அருளிச்
செய்கிறார் பெருமெனம பெருமையுத்ததாம் பல வாயக்காவகன் உய்த்தவாத
போல, பவததாவததாம் உய்த ஆய்த்த விருதிக்குப் போக்கு விடாபபப
தவிர்த்துபுடையது, மதபரமத்தினை மதித்தவையேயான கூடாவிப்பவருய,
மென்மை குளிர்ச்சி உய்த்தவாத முதலிய எவ்வகை பகடவருத திருவந்திதாது
வாய்க்கேன திருப்பாத உய்த்தினை "தகவ பரமத்தினை தாண்டித உய்த்த
வகை என்னே" எனது போல தகவலிலே சொன்னத எமபெருமையே! என்
தகவபபத்தி திவித்திருப்பாதுபோல உய்த்தவாதநி நான் இடைவிடாத மீளத்
திருப்பவருததான் ஒரு கொடுப்பொழுதம் உய்த்தவிட பரமத்தி திவிக்கான்
என்குதவித்த.

(8)

உய்த்துக்கினைசெய்துபெய்த உய்த்தவள்ளூர்வையுய்யது. * என்

முய்த்துத்திவினைகள் முய்த்துக்கினைவாய் *

உய்த்துக்கினைவினாவிலுத்த இரணியவகையானல் கீண்ட * என்

முய்த்துக்கினைவின! முய்த்துக்கினைவெனக்கே?

(9)

சீவதவிஞ்சு என்பது குறுகிய கிணைந்த அருளிச் செய்துமொன்று என்பொரு
மாதிரி அந்தந்தத்தினையே அநிக் கொண்டு என்பது இதனால் பெறப்படும். (1)

முடியாததென்னெனக்கொல்லி முடியுமெழுமகுமுண்டாம் * உகந்துவந்து

அடிபெறுவதுகுந்தான் அகலவனது மல்லவனினி *

செடியான்கொய்களெல்லாம் இவ்வு எமக்கிழமெழுப்பிப்படி *

வீடுபவனென்றதது என்னமென்றதல்லவறினறே.

(5)

முழு ஏழ் உள் } எழும்கொள்ளும் குந்த
முடி உண்டாம் } அமுது செய்து (பிரை
யம் கொள்ளாதது என்பது
தருகிற) பெருமான்

உகந்து } விருப்பி
அடிபெற உள் } அடிபெறுவதற்கு
உக்த புரு } உக்த புருந்தான் ;

இனி அகலவ } இனிமேல் (அப்பெரு
மான்) அகலவெனவென்
றுவது அகலவ } மட்டவன்,

சீழ் மெல் } சீழும் மெல்லும் எழ்
எழு பிறப்பும் } பிறப்புக்களினம்
எவ் } எவ்வளவு

செடி ஆர் } பெருந்தாடையாகப்
கொய்கள் உள் } மிக் கொய்களெனவென்
றுவது தாத்த } தொழைய பெற்ற
எந்தம் } ஒருவரும்
விடிய } நுபவிக்காத

கொய்கள்த } கொடிய எய்தார்
எந்தநிலம்

சேத்தம் மாநி } சேத்தமிருக்குமபடி
அர் } பெருமான்,

இனி } இப்படியான மிகு
எவ்வு } எவ்வு

முடியாத } எவ்வளவு வித்தமே.

* * * [முடியாததென்.] முடியாததென் என்பதே "என்றது" என்றது; என்னவென்று பெற்றதெனவோ? என்று அன்பு கேட்க, என்னிடத்திற் பயிபெரு மான் பன்னினை கிணைவு எய்தாததாயின என்பதென வையப்பினை வந்ததெனவோ உக்துவிக்கப் பெற்றதெனவோ! இவ்வளவும் என் பெறவென்றபடி என்பது இவ்வுகந்த என்மொழி.

கொய்களெனவென் இவ்வுகந்ததெனவென்வென் தன் திருவடிகளினவென் தன் கொண்டவன், குந்ததெனவென் தன்னை பெறுபின் கொண்கொண்டபொருள் என்ன கொண்பின் தன்னை கொண்கொண்டதெனவென் அறிவேந்ததெனவென் என்னவென் கொண்ட புருந்தான், ஒருவரும் எந்தவன். அந்த எந்த பரமபுருஷன் எந்தவன் அகலவன் யோகிதென; இவ்வு அடிபெறுவது; இனி அகலவனெனவென் வியன். இதனால் எவ்வுகந்தவன் பெற பரிசுவிழையெனவென் எவ்வுகந்தவனெனவென் விக்கமித்தப யோகிதென; [சீழ்மெல் எழுபிறப்பும் எவ்வு கொடியார் கொய்களெனவென் தாத்த விடிய கொய்களெனவென் எவ்வுகந்த சேத்தம் மாநினை] எய்பெரு மானுக்கு எவ்வளவு அறிவினவென் எவ்வுகந்ததெனவென் பரமபுருஷனெனவென் எவ்வுகந்ததெனவென் மீதம் எவ்வளவு கொந்தது என்மொழி.

வீடுபவனென்றதது என்னவென்றதது. அந்த எவ்வளவு ஒருவர் வந்ததெனவென் விடிய; இது விடியாத எவ்வளவு... (6)

மாநிலாதிப்பலாபிறப்பிற் றீர்த்து ஸுரமையடைத்துள்ளம்நேறி *

சுரிகின்பத்திசுவண்ணம் வகைமுழுகினன் *

பாதிப்பாநியசுரநம் பஸ்துழைக்கின்றோழ * பங்குறையென

நேறிவிற்றிசுத்தாயி உன்னைபெண்ணுன் கீதகேவெத்தாய்.

(௮)

பல பிரபலம்	பல பிரபலமீனும்	அரை நம்	அரைநாளினுடைய
மாநி மாநி	பலவாழம் பிரபல	பஸ் குழாக்கள்	பல உட்புகை
பிரபலம்	(இப்புகை செல்லுகிற	மாநி மாநி	அடியோடு அழித்த
	ஆனம் பரம்பலாசனினே	கீத எழ	கீருகுபுகை
	இவ்வம்)		
அடியை	உன் திருவடிவரை	பலப் பதமை	பலவிற்ப பெரிய
அடைத்த	கிடக	ஒன்றை எதி	திருவடிவைய வந்தவரை
உன்மம் நேறி	மகம் நெய்க்குற	வீரறிஞ்சாய்	வெண்ணெய் எழந்தருளி
நத இவ்	குடிவிலவந		திருப்புகையே!
தின்பத்த நிரு	ஆவந்தப் பெரு	எத்தாய்	என் தந்தையே!
மென்மம்	மென்மத்தினே	உன்னை	உன்னை
வன் குழுகி	என் ஆழத்தகிடென்;	என்றும்	என்விடத்தில் சிந்த
என்		கீதகே	பிரியம் சொல்கிறேன்
			வெண்கம்.

* * * [மாநி மாநி] பிரானே! உன்னுடைய கீர்த்தெதையென அந்தந்தநாத
நாலே பெற்ற இத்த உன்மை இனிவெருகாதும் துடை-குதொழிய வேணும்;
இதுவே பெருக்கு வேண்டுகை என்று மெய்பெருமானை பிரார்த்திக்கின்றார்.
உடலிலே மொத்தமொரு தருமபாவை அநீதியகமையாத தன்மவற்ற காரிகொரு
மாயோனே அடியேனும் பிறப்பதயிறுபதமாய் மாநியாநிய நெத்த வந்தகொண்
டே திருவடிவரையில் மெய்க்கொண்டு சிவகமண்டே னித்தன. துடிவின் திரு
வடிவரைத் திடகவலாதே 'இனி என் வாய்க்கிறையோவோம்' என்று ஒருவாறு
சொன்ன வேதநகையுடனென்; அந்தத் நேறுததுண்டானவாதே பெரிய ஆனம்
தக் கடலினே ஆழ முழுகியவகுனென்; என்னோடே துப்புகை கத்துவென்ற கீ ஒரு
காரணம் இனிப் பிரியத்திருக்க வேணும், பங்குறையென அசைக்குழாக்கள் கீரு
குடிப்புகையாய் பாவகின்ற பெரிய திருவடிவைய சிவதமாய் அடிமையென்கொண்டிருக்கு
மாயோனே அடியேனையும் ஆதமையெனத்தனையும் ஆட்கொண்டருள் வேணும்
மென்று அபேஷித்தாராயிற்று.

(௮)

எத்தாய்! தன்மத்திருவேங்கடத்துலிக்குப்! இவ்வகைசெற்றாய் * மரமரம்

வைத்தாளொழுகுது ஒருவாணிகொத்தவிலும்? *

கொத்தார்தண்ணைத்துழையினுபழுதே! உன்னைபெண்ணுள்ளெகுழைத்தவெம்

மைந்தா! * வானேனே! இனிவெருகுபெய்கின்றதே?

(௯)

* * * [பேசுகின்ற காலங்கள்] ஆழ்வாசர் எங்கிலே வந்ததுபோலவது மெச்ச
டமே; நீ அநோகபாசாதவந்தாயமபன்னி எங்கிலிட்டவந்து போய்க்கி
கிறேன்! என்று கூட கவனிக்கொண்டிருக்கிறாயிடு நீ இங்கிலே போககூட
கிறேன்? நான் உடனடியாகவே என்ருமபோல போகெதிராக நீ எங்கிலிட்ட
போககூடுமோ? சொன்னால் என்ரு மெருமான் திருவுருவமாக, முக்காலத்
திரும காலவாசியோடு தாம் வந்து உபகாரம் செய்கருகின் வந்தபெற்றவ
ந்து இவிரைவ அகன்று போகதற்கு என்ருபாசாந்தி பென்று உருவியக்கூறி
முடிக்கிறார் முதலடியின் மூன்று காலவாசியெடுத்திருக்கின்றா, இரண்டா
லத்திலும் கிழவாசத்திலும் மெருமான் செய்கு கண்ணகைத் தெரிந்தகொ
ண்டு போகமுடியாது அதிராமத்தில் இனி அவன் செய்குபோகிற என்ருமவ
துவா எவருகிற தெரிந்து கொண்டதென்று மின் எங்கிலிட்டமே; எந்தக்காலத்தி
தும் மெருமான்வந்து வேகெருகின் எந்தக்காலமன் உன்ரு எந்தப்பாச
த்திலும் கொண்டு உருகருகாதிலெய்க, இரண்டாவமும் கிழவாசமும்
ஒருகாலத்திலே எந்தக்காலமாக இருக்கவந்தானே, ஆதலால் சொல்லக் குற
விலை பென்ரு.

... .. (40)

கண்ணித்தன்னாந்துதாய்முடிக்க கமலத்தடம் பெருக்கொண்டான் + புழு
கண்ணித்தென்னுருகிக்கு எடையான் மறங்கொண்டான் +
எண்ணிர்சொல்லிவந்தாதி ஆயிரத்தன்கிணையுருகப்பதினையோடும் +
பண்ணிற்றடவல்லவரவன் கேசவன் நமசே.

(41)

தன் அம்	குளிக்கும்படியே திருத்	அந்தாதி	அந்தாதித்தொடையான்
தழைய எண்ணி	தழைய மண்ணினித்த	ஆயிரத்தன்	ஆயிரத்தினையே
முடி	முடிவையும்	இணையம் ஓர்	இணைத்துப் பட்டையம்
		பத்து	
கமலம் தடம்	தாமரை போன்று	இணையெயில்	இணையோகேட
பெரு	விசாலமான சேடை	பண்ணின்	பண்ணின் அகலத்தன்
எண்ணி	திருக்கண்ணியமுண்டவ	பட்ட லக்கார்	பட்ட லக்காரன்
	பெருமாதைய		
புழு எண்ணி	திருக்குணவான		
	பதப்படுத்த		
தென் குருகி	எடையான் மறங்		
	கொண்டான்		
கண்ணி	அதனத்தானத்தில்	கேசவன் தன்	மெருமான்வந்தானோடு
சொல்லு இன்	சொல்லு இல்லாத		பெருமன்.

* * * [கண்ணித்தன்னாந்துதாய்.] இப்பதினென்ற இனிதான் அதனாதிக்குமன்
கா பாகவதர் என்ருபோக்கு உபகாரம் என்று இதுகாற்றக்குப் பவனாகத்தற்

தலைகட்டுகின்றார். தம்மோடு, கண்களையாக எம்பெருமாளுக்குப் பித்த செய்கிறபடி சொல்லுகிற அருந்ததி புத்திரன்னை - புத்திரன்னை திருக்கம்பலா குளத்தினையுடையதிறகும பொதுச் சொல்லுகிறார், தாய்க்கலை அன்புடன் அருகினைமாற்றிவிடுவது தந்தை இயற்குறிப்பிற்ற தென்னகம், (கக)

ஆருந்திருவாய்மொழி உரை முற்றிற்று

ஆழ்வார் திருவாய்மொழி என்னம்

பு:

திருவாய்மொழி துந்தத்தாதி.

வைகுந்தம் வந்து வந்ததற்பின் வந்தமறந்
செய்கின்ற வைகுந்தத்தைச் சித்தித்த - வைகுந்த
தன்மைதனைக் கண்டேன்னைத் தான்விடே வைகுந்தைக்
வந்தமை யடைந்தான் கேவலம்.

வைகுந்தம்	பாயுத எரணு சம்பெருமான்	சித்தித்த	(சம்பெருமான்) கிரை மடைத்த
வந்து வந்த தற்பின்	வந்து (வருடன்) வந்த பிறகு	வந்ததன் வந்தனை வந்து	திருவகுந்திதாயைப் பாடித்த
வந்து	வந்தத பெற்ற	வந்தனை	'வந்தனை வந்து விட'
வந்தான்	ஆழ்வார்	விடென் வந்து	விடென் (ஆழ்வார்)
செய்கின்ற	செய்தே	வந்தனை	'வந்தனைவந்தனை'
வைகுந்தத்தை	வைகுந்த வந்ததனைத் வந்த குறித்த	கேவலம்	சம்பெருமான்
		வந்தனை	(வந்தனை நீண்டு)
		வந்தனை	வந்தனைத் தென்னகம்.

• • • ஆழ்வாய், பெயர்ந்த திருவாய் மொழியினே பாட வாய்மை நீர் வந்த
மத்தன்பின் எம்பெருமான் வந்து வந்தவருக்கே அருளுதல் நீர் வந்த வந்த
ஆழ்வார் 'அன்பு' என்றும் 'வந்தவருக்கு' என்றும் வந்தவருக்கு
வந்தவருக்கே பன்னா, அது வந்த எம்பெருமான் 'இவர் வந்தவருக்கு
அன்புதேவருக்கு' என்று அறிவதனை சொல்ல, அன்புநித்த
ஆழ்வார் 'நீர்வரு' வந்தனை வந்தவருக்கும் விடவந்தனை' என்று வந்தவருக்கு
வந்த அது கேட்டு எம்பெருமான் வந்த நீர்வருவருக்கு வந்தவருக்கு.

ஆழ்வாய்மொழி என்னம்

ஆக திருவாய்மொழி காரணமாகிட்டு [அம்பொருள்களும் மெய்யுறையாகித்
பொருளாகி] (திருவாய்மொழி) “அம்பொருள்களும் மெய்யுறையாகித்
பொருளாகி” திருவாய்மொழி “அம்பொருள்களும் மெய்யுறையாகித்
பொருளாகி” என்ற அநிசங்கியுடையதாகிட்டு பெருமையாகித்தாயிற்று.

திருவாய்மொழி காரணமாகிட்டு

திருவாய்மொழி காரணமாகிட்டு

திருவாய்மொழி காரணமாகிட்டு
திருவாய்மொழி காரணமாகிட்டு
திருவாய்மொழி காரணமாகிட்டு
திருவாய்மொழி காரணமாகிட்டு
திருவாய்மொழி காரணமாகிட்டு

(குறிப்பு) திருவாய்மொழி “அம்பொருள்களும் மெய்யுறையாகித்
பொருளாகி” என்ற அநிசங்கியுடையதாகிட்டு பெருமையாகித்தாயிற்று.
திருவாய்மொழி காரணமாகிட்டு பெருமையாகித்தாயிற்று.
திருவாய்மொழி காரணமாகிட்டு பெருமையாகித்தாயிற்று.
திருவாய்மொழி காரணமாகிட்டு பெருமையாகித்தாயிற்று.
திருவாய்மொழி காரணமாகிட்டு பெருமையாகித்தாயிற்று.

திருவாய்மொழி காரணமாகிட்டு

திருவாய்மொழி
காரணமாகிட்டு

ஸ்ரீ:

ஆழ்வாய் திருவாய்மொழி சாஸனம்

இரண்டாமபத்து—ஒழாத் திருவாய்மொழி,

கேசவன் தம்.

அவநாமின: — ஒழாத் திருவாய்மொழியின் “கைய கீழ்க்கெழுதியபடி விசுவநெடுவரத்தது வனதஞ் சேரத் தாயின” எனது எம்பெருமான் தம் பிடத்து வனத்த சாதன மூன்றும முத்தும வெள்ளக்கோத்தபடிவயல் சித்தன் வரக பரந்தாயித்தரல், அந்த மீனாப்பாசாதனதப பெருமை பேசவேண்டி மெனது ஆழ்வாய்க்கு அடிகிலை மூண்டவிரது அந்த இரத்திருவாய்மொழிக்கு மூங்கெயரன் பரமேயவக கெத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

எம்பெருமானுடைய திருக்கீர்ப்பான் குணவணிக் இது பொரு மிகச் சிறந்த குணம். அதாவது—ஒருவன் விவரிகரிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றினால் அந்த விவரிகாரம் அவ்வொருத்தனாகிலும் வேண்டாம் அங்கிருமி அம்பர்த் தம் பந்தம் பெற்றதானகிதம் கொத்தகிக்குமது.

இவ்விவரத்திற்குச் சார்பாக எயிர்வின் “வண்ணாநாதி வெவாரணி” விவர்த்தம் அஃ பூவொருது; சூயதாவது வண்ணார வாகொரு வாய் தவ! மனாந்தரதி வகரணி கிவருத்தம் உ; பார்பாரும், சரியதா பன்ன அமகாரோ மயப்பெயல் உதா தவ” என்கிற ஸ்ரீ சாரமாய வன கீழேவந்தத பெடுத்துப் பதம் சங்கர விவரெயாரித் தருளியுள்ளார். இராவணன் மான்டபின்பு இரத மறா பாரிக்கு வன் உத்தரங்கியப் பன்ன மாட்டேவெனது ஒரு கிண்கிண கிரீவனாழ்வாய் கோம்பெ பெருமானருளில் செயல் சீமோவியது இரத்தும் பிற உதம் பொருள் எய்வின் வெண்ணி; உவரத்திங் ஒருவரிடத்த ஒருவனுக்குப் பகல் மரன் பரந்தமேவாதவன் இரத இராவணன் மான்டபிழ்ந்த மிகவும் இவ்விடத்த எம் பகல் வயப்பது ஏதக்கு? இவ்வ வனத செய்வதம் பிராடகவயல் கைக்கொள்வதமே எமக்குப் பிரபோஜனமாதவன் அது கிண்கிண்கிண்பந்த மிகவும் இவ்விடத்த எம் பகல் பாராட்டாரருமே? பகலவய மற்த இனி இவ்வுருவ செயல்வெண்டுவனதச் செய்—எனது பெருமான் உதவதம்.

இப்பொருள் சித்தம் பொருத்ததென்றும் இராமரோ துடைய திருவுள்ளத் திரு குவ்வாதென்றும் எயிர்வின் திருவுள்ளமாதத் சேதுவகவரக விவரெயார னித்தருளினர். இவ்வகாரிங் பெருமான்மீது இராவணன் பகல் பாராட்டாரருத் தானே பகலது இராவணன்மீது பெருமான் சித்தம் பகலாராட்டாரருத்ததினம்.

பெருமை	மேலதிகமுள்ளத	குறைவு	குறைவியல் தீர்மானம்
அருமை	மேலதிகமுள்ளத	குறைவு	குறைவியல் தீர்மானம்
மேல் தரப்பட்டது	மேலதிகமுள்ளத	குறைவு	குறைவியல் தீர்மானம்
மேல் தரப்பட்டது	மேலதிகமுள்ளத	குறைவு	குறைவியல் தீர்மானம்

[illegible]

கூடு பதிப்பாகப் பல பெயர்களைக் காணத் தொண்டியுமடைகிறோம். மாநகரமென்ற ஒரு பெயரும் எம் காட்டுள் வந்ததுமில்லை. இவையே அவன் பெயர் காநகரமாகத் தொண்டியாயிற்று. இவையுள்ளும் "மாநகரம்" யில் தீர்ச்சியென்ற ஏதேனும் எழுத்து, இவையுள், காணப்படாது.

* * * [மறுத்தனைவன்றி] எம்பெருமான் பக்கிழை என் னாந்துகக்கக அங்ஙனான செவ்வகாலம் கருவி புண்ணியத்துண்டு, அதுவும் பரமக்குறையானே பெண்குஞர் எம்பெருமானை தவிர வேறு எந்த உபாயமும் உபயோகம் காண்குற வேண்டியெனது தனவி அகலியே துதித்துப்பாடி பாடுமபடியாக என்னைத் திருத்திய பணிசெய்யுமாப் பொருட்டே, உன் பிறக்கும் பிறவிதோறும் தானும் உதிர்வதற்கு விதாது எனக்கு உன் போடுமபடியாக எம்பெருமானை ஒரு பரம க்ருபை சூட்சுமித்துக் கொண்டது என்குஞர்.

மற்றிலேன் எனபதனால் உனக்கு வேறு உபாயம் இனிப்பென்பது சொல் லப்படுகிறது எத்தாலும் கருவியின்றி எனபதனால் வேறு உபாயம் இனிப் பென் பது சொல்லப்படுகிறது எனது அழகிய மனவாக்கியம் அருளிச் செயல் வேட்குக்கக.

4 அருளினால் தொடங்கி இரண்டாவதாக உன் பிறந்த பிறவிதோறும் என்னை உயிரிக்ககக்கிடாது வடிவுக்கக கொண்டுவந்த பிறத்தருளி என்னை வசி க்கிறது " எனபது ஆராய்ப்பது தியானக்கதி இந்நிலை சொ் ளப்பெறுகிறது; ஒரு சேதான எம்பெருமானை உடையதென்கொணாத் திருவுணமபற்றினால் அக்காலம் அவன் பக திருவயதாக்கக செய்கென்கிறா? அவன் தானே வாரிப்பிடுவாது, வித்தககொன்குமன்கித தியோசின்கிழை, அப்படியிருக்க இயற்கையக வசிகினை அவன் பக விதாக்கக பிறத்தருளினதால் சொல்கு க்கிறது என்கொன்? எனது, இத்தருப பெரிமோர் பணிப்பதாவது—எம்பெரு மான் உன் பிறந்த அவதாரத்தினே பார்க்கும காரணத்தி பரமக்க பரிதாபாரத்த மாக ஒரு சப இராதகியாவது இத்தனைவிர் கொண்டு வந்தாரிப்பதாவ ஒரு வசைய, இ. மக்கொண்டிருக்கிருவ, இதுகாரகிள் இயங்குமார பக பொளி க்கிற பிறத்தகித தது அபிமானாதுக்கு இயங்க வசிக்கக்கக்கு உதப்பான அரும வயதும் கெடக்ககினை பென்பகதையும், இத்தா பிறவிதோறும் இயங்கக் கக்கொன்கதாரு வகவயவாரும அனாக்குக் கெடத்தது எனபகதையும் தெரி விப்பதாரும்க்ரத பகதாம்—எனது. எம்பெருமானாகுடைய க்ருபாக்கககடகயப் பேசுகதினாவது, ஆதலார் தமருகடய வகவயவகடகயப் பேசுகதினாவது இப்பகாத்திரு முக்கிய கோக்கு என்பர்.

தீவக பூவாததிம்—

"ஆகவாக இயன் கிருகனான தகவிறகக உயர்விகக்கக்கு க்ருவி புண்ணிய வகவான வதகத்தித்தா வபிபாறும் கோவானியே பிருக்கு மித்தனை.

"எதிக்குழல் புக்கு."

ஒருவகியபிடிக்க கினைத்து வகா வகவாகவாப் போனே வகா விடும், க்ருகடகயதாா திகவிப போனே வகார்த்தமாக வென்றிதே வகுளகிசர் அதுகத்திப்பது."

என்றும் ஸ்ரீமதிக்குறும் மனவாசனா முனிகளின் விபரகடையானாகளும் திக்கு
அதனாதிக்க விரிபன்.

தமைய விவரிகரீததன்மது கம்பெருமான திருக்கொட்டாமைபாள்
அவளுடைய கருணாபாப விதி என்னுள். (க)

திரிவிக்கிரமன்செந்தமண்டகன் எம்மாணென்செங்கனிவாய் *

உருவீர்ப்பெலித்த வெண்ணெயினிக்குறித்தான் * என்மென்மன்னிப்

பலிப்பணித்த பல்லாழிப்பூழின்பதாக்கபடும *

மதுவித்தோழும்மணமெத்தாய் வல்பைகொண்டவாமனென, (எ)

என் வாய்க்க கே	வாய்க்க வாய்க்கவாய்க்க பெருந்த பகையானே	உன்	அதனாதித்த
திரிவிக்கிரமன் என்று	முண்டியாய் உவகம் என் பெய்கையானே	பாதி	தறித்த
செம் தமையா என் மையாள் என்று	செந்தமையா மையாள் என்மையாள் மையாள் பெய்தம்	பணித்த	வாய்க்க
என் செம் என வாய் உருவிய பெலித்த வெ ண்ணெயினி புரிபுரு கிறத்தான் என்று	எனக்கு பெய்கையானே கொடுத்த வையாள் அந்த திருவாய் அந்த பெ ய்கை கந்த வையாள் கையாள் திருவாய்க்க கையாள் மையாள் கையாள்	பல் லாழி லாழி	கொடுக்கவாய்
		கிள் பாத பகை உரும	உரும பாதாதித்தம் கையாள்
		மருவி தொழு மனம்	பெருந்த அருமை செம் தந்தையான மனதான
		தந்தாய்	கொடுத்தருளினாய்
		வண்ண வாய்	கையாள் தந்தையானே ?

* * * [திரிவிக்கிரமன்] எம்பெருமானே! உன்னுடைய குணத்தினால்தான் ஸ்ரீ
மனவாச உன்னைத் தறித்தவனாகி உதவிக்கு மிவனாகவாய் திரிபொருள்
மாயக் கொண்டிருக்கருமபுபாப மனத்தான என்மென் தந்தருளினாய், உன்
துவைய வாழ்த்தியே வாழ்த்தியே! என்று கொண்டாடுகிறார்

முண்டியானே எனவ வேகக்கையாய் தன் கையிழை விடக்கொண்டாய்
னே! என்றும், உடாதுகொண்டதானே என்னைத் தன் திருவாய்க்கிற துடரு
கொண்டானே! என்றும், கொடுத்த வையாள் திருவாய்க்கிற பாதாதிக்கவையாள்
கையாள் தந்த திருவாய்க்கையாள் அருமைகொட்டி என்னை விடுபடுத்திக் கொண்
டானே! என்றும் இக்கையே பகையாள் கையாள் தந்த வாய்க்கையாள் பெய்கையே
பாதாதிக்க வாய்க்கையாய் இப்படி உன்னைத் கையாள் அருமைகொண்டதானே
கொண்டு உன் திருவாய்க்கையாள் அருமை கொண்டவையான மனத்தான தந்தாய்;
கையாள் எனவையானே! வையாள்; துருவாதிக்க பெய்கையானே கையாள்
மன்தானே! என்பதாய்! என்று கொண்டாடிய பெருந்தந்தாய்.

மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய் என்றவிடத்து உட்கு ஸ்ரீமங்கலி பாம
போகவயானது; "பாழைய கொஞ்சத் திருத்தினவையென்றிடுக அருவகத்தினினை
பொரு கொஞ்சுததாதாய், * ஸ்ரீமங்கலி பாமே, 'பாழைய கொஞ்ச துத'
என்ற பதப்பிழைக்கு பண்டமொன்றானதுபடி, திரைகின்றது' என்பதாய்—
அருவகவையது கூர்ந்தினினை திருவாயானம் முதலிய மெந்த வந்துக்கள்
சேமித்தது வலக்குமிடம் அதிவிருத்த ஒரு மாவணை கொடுத்த ஆழவாய்க்கு
எம்பெருமான் நற்கொண்டவாகத் கொடுத்தானாம்— ... (௭)

ஓமனனொன்றைத் தவயக்கொண்டினான்
காமனாட்டியுத்தாய் * என்றென்னவன்வழல் பாடியெயலிக்கு *
ஓமனத்தனனாய் பிறவித்துழிவிடம் * என்றோத்
தமனன்கெடுத்தாய் உனக்கொன்செய்கெனென்றிடுகே. (௮)

என் சித்தானே எனது திருவாயே!,
காமனன் } காமனாழ்த்தியெயலி
என்ற } த செவ்வியம்
என் மாதம் } மாதமாய்க்கொண்ட கொ
கொன்னன் } கிளையுண்டாய் எம்பெரு
என்ற } மனமொன்ற கொன்னி
தாய் தந்தாய் } புண்டிகையானே பென்
கொன்னன் என்ற } த செவ்வியம்
காமனன் பவ } மனமாதிரி மனமாய்
தாய் என்ற } பெற்றானே பென்ற
கொன்னியும்

உன் வழல் உன் திருவாய்க்கிள்
பாடி பணித்த பாடிவையகி
த மனத்தனன் } பரிசுத்தமான மனத்தன
ஆய் } அருடபெரும
பிறவி தழி } பிறவித்தவயம் திரும்
கிடை } படிவாத
என்றிடுகே } என்னிடுகே நியமனம் அந்
மனமொன்றாய் } தனனாய் ஆகியிருக்க
கொன்ன } இப்பெருமன்றி செய்த
கொன்ன } அனாதையாய் கொ
என் கொன்ன } என்னவையாய் கொ
கொன்ன

• • • [வாமனன்] தாய் விஷயத்தினை எம்பெருமான் பன்னினை மீதொருபகரத்
திருகு இவனது காமனனது செய்கெடுத்த தெரிவாய்க் தமொழுகின்றவையகத்
தெரிவிக்கும் பாசாயிடு. அனன் செய்த உபகாரம் பாசெனின், தன்னி பதப
விப்பதற்கு உதவாய்க்காய்க்குத் கொஞ்சு மாதிரி பதஞ்செய்கின்ற விதமே
மீதொருபகர மென்கொள்.

முன்பென்னாய் திருவாய்க்கு கொன்னுமென்றும் செய்கெடுத்தாய் குடிப
பதபென் செய்கெடுத்தெடுத்த காம இடமாய் ஒரு கொடியபொழுதம் இடை
விடக்கிளையினையே! என் மாதமென்னையே! புண்டிகையானே! காமனன்
தந்தாயே! என் திப்படிய பாசன திருவாய்க்கொன்னி கொன்னி உன் திருவாய்க்கொன்னி
பாடியே பணித்த பாடியெயலித்தனனின் திருவாய் கந்தமாய் நற்குதவத்தன
அருடபெரும இனி பொருளானும் காமனாய்க்காம கொதபடியாய் பாழைய தீய
மனம் கொடுபெய்க்காய் பன்னி அருகினிடுக, இவனின் பன்னினை அபகரத்
தின கனத்தாய் பரிசுத்தானே அநெதுமெரு காமனனது செய்கெடுத்த தரிக்க

மேட்டுமேற்றினேன்; என்ன கையாறு செய்வதென்ற மதிமேற்றினேன், திரு
யகன் கொழாளுப அய்யாந அமந்தகாமநிஞ்சுகியைந டுனக்கு சுழ்தாருள்
கான் செய்வதென சொல்லுகியின்பே' என்றாடிறத

முதலடியிதான் பதங்கனென்றாய் அன்னம விரிகன். குகியின்பிரை
கிணிடத்தி மன்மதனுடைய அமையாகப் பிறந்த பாதயமாறுக்குத் தன்னா
ரன் தகைதனாதவால் காமனைப் பங்கதய' என்பது.

திருதி—அய்யாநய்யு, ஆய்யாநய்யு.

"எங்கைத் தீமனம் தெரிததாய" என்றவிடத்த டட்டு ஸ்ரீகங்கைநி கான்
யின்; — "அயருததனதாய அய்யாததாய" குக்க கிரய, பாதயப் போயே
உய்யாநய்யுக்குத் சுழ்தா அய்யாநய்யுக்கும பொன்னாத கொஞ்சாத
தகைததாய" (அ)

திரிஇதரன்செய்யுமனாகக்கண்ணன் ஏன் ஏன்நீரடிபதருவாய்
பெரிது = தலமகிதாண்டுகள்மேல்வி வெவ்வுயித்தவிர்த்து*

மரிஇயத்தியினமனவின்மகவனா னவகல்வைகல்

திரிது = உன்னிசெய்யுமனாவத்தனை பென்னிசெய்யுமனே.

(ஆ)

என் இருந } மயபெருமாளான
சேனே } நகுநி சேனே!

சிந்திரன் } ஸ்ரீதரே ! என்றம்
என்ற }

செய்ய தாமரை } செதாமரை
கண்ணன் } கண்ணன் ! என்றம்
என்ற }

திரா பதல் } திராய் பதல்

கரப பெரிது } கரப பித்தி

அய்யாந } அய்யாந

கண்ணன் சிந்திரன் } கண்ணன் சிந்திரன்
மகி } மகி

கென் உயிர்தத } கெய்யாந கெய்யாந
உயிர்தத } கெய்யாந கெய்யாந

மரிஇய } கெய்யாந கெய்யாந
கிணை } கெய்யாந கெய்யாந

திராய் கண்ணன் } திராய் கண்ணன்

கண்ணன் கண்ணன் } கண்ணன் கண்ணன்

உய்யாந } உய்யாந

என் உய்யாந } என் உய்யாந

திரி } திரி

கண்ணன் } கண்ணன்

(இய்யாநய்யு ஒரு பாதயமாறுமே)

• • • [திரிஇதரன்] தே = அய்யாந கெய்யாந கண்ணன் திருவாய்மொழியில்
கண்ணன் அய்யாநகண்ணன் கெய்யாந மதிதாதெருமபடி என்னுமே உய்ய
போதபடி புகுந்தருளி கண்ணன் திருநிசெய்யுமன அடக்கி துண்டிசெய்யு
என்று உகக்கரு. திரபாதாதததய துருவகன கிணைக்கெய்யாந ஒருவகன;
பட்டா கிணைக்கெய்யாந ஒருவகன. குகியின்பிரை "மரிஇயத்தியினமன" என்
திருவாய்மொழி முன்னிசெய்யுமனாகக்கண்ணன் கெய்யாநய்யுமனாகக்கண்ணன்
தகைததாய துருவகன, அய்யாநய்யுமனாகக்கண்ணன் கெய்யாநய்யுமனாகக்கண்ணன்

[illegible][illegible]

இப்பாடகன் அடிதோதம் முற்றொர்வழி இவரோடெய் அந்
பெயர் நஞ்ஞாமிசெய் எந்தும் வடவோடு இருக்கோமெனத் தீர்ப்பு.
நஞ்ஞாமிசெய்த இத்தீர்ப்புக்களக்குப் பெயர், அந்தத்தக்கு என்—தீயமன்
எந்தவு.

(4)

திரு. ரெங்கசாமிபிள்ளை திருவாரூர்தலைவர் தலைவர் :

முதுகேந்தத்திற்குள் எம்மாண்டுவேல்சுமேசுவரரே.

தேசிய அகில இந்திய கல்வியியல் திட்டம்

மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி, மதுரை, தமிழ்நாடு.

(a)

என்று மீண்டும் ஒரு வினாபொச்சை வேறுபொ வெள்ளில்; அதன் உட்கருத் தர எம்மினை காட்டுகிறது—

“அறிவாதானே போரும் பாய்பாணம்; அதற்குமேயே”

என்ற ஸ்ரீசுந்தரபாள். என் சொல்லும் வர்த்தமதைய சீ குறித் தொன்றித பாய்பாணமாம் என் என்ற காட்டுதல்கே மீண்டும் அறிந்து வந்தது.

மருகுமெனும் விடுங்கண்டங்—‘மருகு’ என்கிற சொல்லின் வடிவமும் நேருடி’ என்றது போலியை. ‘மருகுதி’ என்றபடி, அபேக்யதாதைத்தரம் பன்னரி அறிவு கணக்குமாவிதும் கம்பெருமாவே விடாமலிருக்கப்பாச் என்று திருவாய்மொழிக்கு உபதேசித்தாராவித்த.

மும்பி பற்பாபாணமே என்றவிடத்த டட்டு ஸ்ரீசுந்தரி பாய்போக்யம்;—
* செவ்வாய | இவையெவ்வதனகிட்பு புறப்போய் பாய்போக்யமேயோ? அவன் குறு ஸ்ரீத்திரிபுத்தபடி கண்டாயே, கடியமுதிருத்தபடி கண்டாயே, முன்பு கமக்கு உபசரித்தபடி கண்டாயே.” ... (௪௦)

பற்பாபாணம்கொண்டதும் பெருத்திரவேன் *

எந்தெனென்னையாக்கிக்கொண்டு என்னைத்தன்னைத்தந்த

கற்பகம் * என்னமுதற்கும்குறிப்பெனும் வேங்கடாசு

வேற்பன் * விவமபொன்றின் என்னைத்தாமெனத்தென.

(௧௧)

பற்பாபாண்	{ (ச.வ.மெல்லையதோர் தகையருத் காரணமன) காரணமனத் திரு காரணமனமனமனமன	என் அருதம்	{ காரக்குப் பாய்போக்ய மனம்
உயர்வு அந் புருஷ் பெரு திதிலோன்	{ பெரு அருதம் உயர்ந்தி யை உ மெல்லையடி புருஷ் அருத் காரணமன புருஷமனமன	என் குறியை மெனம்	{ காரமெல்லைய போக்தவ மனம்
என் பாத்	{ என்னைத்தந்த என் குருடமனமன	கெண்டம் என் கெற்பன்	{ திருவெல்லையமென்ற என் திருமெல்லைய திரு விவம அருடமனமன
என்னை அருதி கொண்ட காரணம் தன்னை தந்த காரணம்	{ என்னை அருடமன அருடமனமன அருடமனமனமன தன்னை தந்த என் கருடமனமன	கிவமபொன் பொன்	{ கிவமபொன்றிருத்த தன்மனம்
		தாயோதன்	{ ஆர்ந்த கிவமனமன கம்பெருமன
		என்னை	{ காரக்கு காரணம்

* * * [பற்பாபாண்] கிவம கிவமனமனமன கிவம கிவமனமன என்னைத்தன்னை
கொண்ட கம்பெருமன காரணத்தன்னை வேறுபொன்றையும் அறிவாதபடிபாணம்

என்மீது, எனது துஷ்டம் உத்பத்தியாவதற்குக் காரணமான திருவிடுக்கரைத் தாது புடைபயனாய், பேசவாயுந்தாம் அகவிடையே பேசுவாயுத பொய்ச்சொல்லும் மூலைய திருக்குறள்களைப் புடைபயனாய், இவ்வாயு மென்கமையிடக் கணபக்கலி யே காதலமுடைபனாய், எனக்குத் தவிரை கர்வகவதானம பண்ணியபடியானே எனக்குத் கம்பவருஷ மென்கவையடி. திருப்பவனாய், வாசகனாய் கண்ணியம் உத்பத்தியகண்ணித் தந்தருவினகையானே கம்பவருஷத்திற் காடகனும் நெய்யும் பெறவனாய், எனக்குப் பாயமியோகனாய், கொடுத்தோமென்ற தீவினயோடு கொடுக்கும பேசத்தின் ஞானதாயகியானே ஞானதாய்ப்பந்தபுடைப திருமென்க மடமகியில் வாழவனாய், தீவனகலிசெய்க்குத் தவிரைவிருத்தகவத்து அன்ப காரண இடைபக்கமுடிக் கிடக்கும் கட்டையுக்கவையையடி. கந்த அகவதித்த அச்செயலானே கண்ணியாட்படுத்திக் கொண்டனானாய் காதலதாயிற்று.

தப்பவத்தித்தாட்டும் எமபெருமானுக்குக்கவையி—பாசகனாயும் தானே புண்டாக்குகவையும் அகவித் தானே கண்ணிகளையும் அவன் விருமயினகாதற் கொடுக்கவையிதே தன்னியே கொடுக்கவையும் தானே போகவையையடி.

“கார்த்திகேய போதும்” என்ற அகடமொழி மேல்மட மகிக்குமாவையி மயிப்பவனுக்குமாவையடி. ... (132)

தாமோதரனைத்தனீமுதல்வனை துவமுண்டவனை *
 சூமோதரனாய் ஒதுவக்கொண்டுநெய்யுமவன் *
 தாமோதரனுக்குமகிய சிவந்தும்பினையுமவன் *
 சூமோதரனாய் எம்மனைபெயலுழிவன்மனைபெய.

(133)

தாமோதரனை } தாமோதரனென்ற
 தனி முதல் } திருவருமையானது
 கனை } துபத்த கான ஞாத
 } காரண பூதனும்
 ஞானம் உண் } (பிரபவகவத்திய)
 டவனை } உகவனாத திருவதித்
 } தீமே கவத்த ரோகி
 } கவகவான கன்பெரு
 } கனை
 தாம் அநிய } பருத்த அநிவதற்கு
 ஒதுவக்கு } ஒதுவதானும் கானம்
 சூமோ வந்த } கார்த்தென்ற தவிர்த்த

தொண்டிவன் கவக்குமென்றவனான
 தாமோதரன் }
 உரு சூமிய } எமபெருமானுக்கு அக
 சிவந்தும் } வக முதலான
 திருவருமையும் } திருவருமே பிரபுமும்
 கன் சூழி }
 கவகனை } கவகவனானது
 கவகனை } எமபெருமானே
 தாம் அநிய } அகவிடமி அநிதம்
 சூமோ) உருமோ?

*** [தாமோதரனை] தம் கிவயத்திய எமபெருமானு பண்ணின உபகாரம் யானுவினானது அகவிட கொண்கனாதது என்மீது. அவனுடைய சிந்தை அக கிவயிதாரத்திற்கு இவ்வகவிருவென்ற தாமையியானதவன் அகவிதக் கானக்கொடுமையானது * கெருவநியானே பதின்காரம் * கவதிரியானக்கு அநிய கவாத என்மீதுகவையுமாய்.

திருவாய்மொழி துற்றத்தாதி.

கேசவனா வேந்தமங்கன் கீழமே வெழுப்பிப்பும்
நேசனடத்தா சென்று சித்தனாத்த—விடபுகழ்
மாறன் மலாடியே மண்ணுயிர்க்கெல்லா முயனாகக்கு
குறென்று கேளுசே யனா.

கேளுசே	யனமே!	கீழ புறத்	கங்கும் பரவிப்
கேசவனா	காமபெருமானானே	காதல்	புகழ் புனையுமன
என் தமக்கள்	கங்கினா கோத்தமங்கன்	காது	ஆழ்வானாடய
நீழ் மேல் எழு	கீழம் மேலுமுண்டான	காள் அடியே	திருவடித்தாபனாசனே
பிறப்பும்	கம்பந்தி கம்பாதின	கை உயர்க்கு	கீழ்க்கிற் ஆதமாக்க
	கங்காபிதம்	கங்காம	சூத்திரெய்க்கை
கேச அனாட்	கீத பெருங்கை	கங்கைக்கு	கங்குலோபாய
தரி கந்த	கந்த	ஆத கந்த	மெந்தகோனா
சித்த	கங்கு அருளிச்	அனா	(அத்திருவடினை)
உனத்த	செய்ததனும்		ஆதாரியாயாசே,

இருபத்தொரு திருமுறை வரலாறுவென்ற கங்கினா கோத்தமங்கன் யாவ
ரும் காமபெருமானானே கிஷகிசிக்கைய பெறது கீத பெருங்கையினா
என்று கங்கு அருளிக்கொன்ற ஆழ்வானாடய திருவடினை பாங்கரும் உய்யுப
யக்கன்றதாயிற்று.

கீழ் திருவடினை சாணம்.

சுழாத் திருவாய்மொழி
முற்றித்த.

தேடித்திற் கையொழிந்து, கழிபுறக்கும் கிணத்தின் தம் கைப்பொருள் கொண்டு
தயவிரை நகருங் டாடையாயினென * நாம் முத்தரமுதலாம் இவர்களைப்போலே
ஆகாநொழியப் பெற்றிருப்பீரே * என்று கொண்டு கையாபத்தை யதனத்திற்
இயிபதாவினா” என்று.

ஆகவே, பரிதாபத்தாலும் கவர்தம் கந்தோஷமும் இத்திருவாய்மொழி
யின் பரமேய மென்றுணர, (*)

அந்நவதலவீரமேய புஷ்பமவநாகம்
புணர்வது * திருவாய்மொழிதலத்தாலே *
இந்நவதலவீரமொழிதலம் மீதேதலாகம் *
புணர்வன் பிறவிக்கடக்கித்தலவர்க்கே.

(8)

அடிய அந்நவ மேயம்	ஆதிசேஷ சுவரத்தின் பீத	கை பொருள்	கையாப பொருளுக்கும்
அந்நவத	சொந்தது	இந்நவத	ஆம் கையாபவருயிருப்பன்,
புணர்வது	பெரிய பிராட்டியின் திருமேளியைப்போலேது; ஆகவே, இவை சிதய விழுதியின் கையொழுது கூடாது காண்பதாம்)	மீதே தலம் ஆம்	மோகத்தால் கையாபவருயிருப்பன்,
அந்நவத	பாவித்தலவர்களை பிரயன் குதான் கந்தே இருந்தாலும்	பிரயன்	கையாபவருயிருப்பன்
முதலாம் தானே	முதலாம் தலம் பெருமன் தானேயா மீதுயல்; (அதனா முத்தரமேய)	மீதுயல்	கையாபவருயிருப்பன்
		புணர்வன்	கையாபவருயிருப்பன்

*** [அந்நவத.] இப்பதிவற்றின் கையாபம் பொருள் இப்பதிவற்றின்
கருக்கவருவிச் செய்யப்படுகிறது. முதலாம் மீதப் விழுத்தலவர்க்குத்தலக் கையாப
கிணத்தால், கையாபவற்றின்மீது பக்கிசெய்யுத்தலம் பெரிய பிராட்டியின்-திரு
மேயப்போலே அந்நவத பெருத்தலம் அகவிழுதியின்மீதுகற்பத்திரை கையாபவர்க்கு
மற்ற முத்தரமுதலாம் இவர்களைத்தலத்தால் அயல் கையாபம் செய்கிறதும் கையாப
கிணத்தால், கையாபவற்றின்மீது கையாபவற்றின் கையாபவர்க்குத்தலம் பரிதாப
தலவர்களை பிரயன் கையாபவர்க்கின் கையாபவற்றின் மீதுயல் கையாபவற்றின்
தானே முதலாம் தலம், கையாபவற்றின்மீது கையாபவற்றின் பரிதாபத்தலத்தாலும்
அயலாபமுத்தரமேய கையாபவருயிருப்பதாலும், கையாபவற்றின் மேயலாகியான
மேயலாகியான பரிதாபவற்றின் கையாபவற்றின் கையாபவற்றின் கையாபவற்றின்
கையாபவற்றின் கையாபவற்றின் கையாபவற்றின் கையாபவற்றின் கையாபவற்றின்
கையாபவற்றின் கையாபவற்றின் கையாபவற்றின் கையாபவற்றின் கையாபவற்றின்

இங்கு ஸ்டீக் ஸ்ரீலங்காநிலைகள் காண்பின்—¹ அம்மிபூதிரைப் கொண்டுநி
விடத்திலே அண்ணாது. புணர்வது என்வையானே அது நெய்யுறவி [பொய்யுள்]
வாய் திப்பமாயிருக்குமென்றுமிடமும, இங்கு முதல் என்வையானே இவ்விபூதி
யில் வாய் காண்பவரத்தான் வந்த வாய்ப்புதலும் இத்தான் ஆக அழிவதா
மென்றுமிடமும கொண்டுநிதது. இத்தான் பதனமருத்தான வாய்க்கா பதற்கு
கொண்டிடமும என்வையானே மோஷபாதனமென்றுமிடமும கொண்டு
கிதா."

எப்போதும் திருவிழாவுக்கு—தேவதாய்ப்பாதி எவன போகின்றான் அது
நிபந்தனையுடைய அநாதரிப்பவனென்பது. "வருமெனவாய்ப்புமன்கா தானகா
க—கொண்டான் வாய்க்காதுகொண்டே வந்தவனென்பதால்: வாய்க்காதுவாய்ப்பு
காண்பவரத்தான் வந்த வாய்ப்புதலும் இத்தான் ஆக அழிவதா
மென்றுமிடமும கொண்டுநிதது. இத்தான் பதனமருத்தான வாய்க்கா பதற்கு
கொண்டிடமும என்வையானே மோஷபாதனமென்றுமிடமும கொண்டு
கிதா."

இவ்விலை தாழ்விடமே சிறந்தது எதற்காகவென்றின, கீழே முதலில்—
மோஷபாதிப்பதற்காக வெந்தது. அநாதரித்த கிடங்கினினை பதற்குமே சிற
கரும மோஷபாதிப்பதற்காகவென்றின சிறந்திரும்கிடு. அநாத் வந்த அநாத
ரிப்பது மோஷபாதிப்பதற்காகவென்றின சிறந்திரும்கிடு முதலாகவே
பாதிக்க வென்ற, சிறந்திரும்கிடு கீழ்க்கிடம் புதிதாவன் என்கிடு.

'வாய்க்காதுவாய்ப்பு துரு பெருக்கடம், அநாத் என்வையானே கிடங்கே
போகாது. வாய்க்காது கீழே கிடத்தித் தாவினாது' என்று வென்றவர்க்கு
காரியம் கொடுப்பவனென்றான்

புதிதாவன்—பாதிப்பு[தாமிந்தால்] என்வையானே பொருள் உதவா; "போதி
கூடு சிறந்திரும்கிடுவென்றான் புதிதாவர்க்கேதிலும் போகவொட்டாரே"
என்ற பெரிபாதிக்கா சிறந்திரும்கிடு காண்க. --- (௧)

கீழ்க்கிடத்தில் உடம்புநெய்யென்றும் *

கீழ்க்கிடத்தில் கீழேதலும் *

புதிதாவ்புதிதாவென்றான் பாதிப்பித்தவந்த *

புதிதாவென்றான் தாமிந்தாவென்றான்

கடறுக்குப் பேருந்துதலாகப் புணர்வு என்பதையும் கடறுக்குப் பேராகக் கொண்டு மூன்றபெருங் கதிரிருக்கலாமென்று செ பெரியோர் கருதுவர்.

பெரும் புணர்வு எங்கும் புணரே — மீதமன் மூதனனாகரு இடட காரி வக்கை அவனாக வழியானே தானே கடத்தியும், தன் தலையின் கைத்தொண்டை காசிபங்கனையுள் தானே கடத்தியும் போருகலானே அவனுடைய ஆதீந் தொழிக்கும் எங்குங் காணவருக்கு மெனக. (உ)

புலிநக்தமேயும் பெற்றிணைத்தீயி *
 கலமத்தயில்லதோர் புருவின் *

அலமத்தயிப அகணைக்கெற்குள் *

பலமுக்குகிய படிபிடுகலாதே.

(ச)

புலன் ஐந்த	புலன் ஐந்த	புலன் ஐந்த	புலன் ஐந்த
மேயும	மேயும	மேயும	மேயும
பொதி ஐந்த	பொதி ஐந்த	பொதி ஐந்த	பொதி ஐந்த
கீகி	கீகி	கீகி	கீகி
கலம் அந்தம்	கலம் அந்தம்	கலம் அந்தம்	கலம் அந்தம்
இவ்வத ஐந்த	இவ்வத ஐந்த	இவ்வத ஐந்த	இவ்வத ஐந்த
காடு புருவின்	காடு புருவின்	காடு புருவின்	காடு புருவின்
புலன் ஐந்த	புலன் ஐந்த	புலன் ஐந்த	புலன் ஐந்த
மேயும	மேயும	மேயும	மேயும
பொதி ஐந்த	பொதி ஐந்த	பொதி ஐந்த	பொதி ஐந்த
கீகி	கீகி	கீகி	கீகி
கலம் அந்தம்	கலம் அந்தம்	கலம் அந்தம்	கலம் அந்தம்
இவ்வத ஐந்த	இவ்வத ஐந்த	இவ்வத ஐந்த	இவ்வத ஐந்த
காடு புருவின்	காடு புருவின்	காடு புருவின்	காடு புருவின்

* * * [புலிநக்தமேயும்] அப்படியான விஷயம் காண்கின்றவிடது அந்த புலன் ஐந்தம் மலமான மோகம் புருவார்த்தத்தைய பெற்றதன் கனிபுருவியங்க கிருபயோ! கம்பெருமனாகுடைய திருக்குணங்களின் இடைபிடாத அகதாரித்தைய போருக்கோர் காணியுள் ஐந்த இத்திரியங்களுள் ஐந்த விஷயார்த்தங்களிற் படகிடுமயவது இயல்பு, கண் குப்பக்கொண்டபதம், காது ஒலிக்கக் கேட்பதம், காக்கு உணவுகளைச் சுவைப்பதம், மூக்கு மணங்களை மோக்த பார்த்ததம், உடம்பு உட்கொண்டு நின்றுதலும் ஆக இயல்புபட காசிபங்கன இத்திரியங்களுக்கு ஏற்பட்டவை. இவை "ஜிஹ்வை" கீர்த்தய கேடயம் முகரிபு" என்ற மூருத்த மானி கீர்த்தயத்திற் சொல்லியபடியே கீழ்க்காணின் மூருத பெயர்தலின், விப சிதமாத கீழ்க்காணே உணவியத்தையதின் அந்த கீழ்க்காணிய பதமகக் கதரின் குர் மூகலகியை.

கலமத்த யில்லதோர் புருவின்! = இவ்வுலகம் துன்பங்களுக்கு அந்த யில்லாமலிருக்கப் பெற்றிருப்பதுபோல அகலகலம் இன்பங்களுக்கு அந்தயில்லா திருக்கப் பெற்றது. துக்ககலம் தொலைதொழிவித மோகமென்று கதம புறமத்தத்தவர்களைய போனக்தியே மதராந்த பதாபதியே மோகமென்று கத நின்று பதம் கைதிகர்களின் ஆறுவார் தீவ்யதாதகன் 'கலமத்த யில்லதோர் புருவின்'

அவ்வந்தக்கும் மூலாததவிமூலாததம்" என்றருளிச் செய்துள்ளார். துன்பதிருவி
 தப்புகின்ற "இடியமையுடைய மந்த மென்றவந்துக்கும் காரணமாய்" என்று கூடவும்
 அப்படியே உண்டது. மந்த இரண்டு விவகரிப்பாக்களையும் பாசாததின் போக்கு
 களையும் சொக்கிக்கும் "கருங்குத்திதி கையறாக்களாக்குத் காரணமுதம்" என்
 பதே இவ்வு விவகரிப்பை என்று கண்ணுதேறாமல் விவகரியும். மூலத்திறமைய
 பிறவி என்ற சொல் ஸ்ரீபாஷ்ய மக்கள் கீழ்க்காத்தின் இங்ங பதம்போலே விவகரித்த
 அதுமையான கருங்குத்தியைச் சொல்லுதல் தொழுவிடத்தைய பெரிப்பாக்கான்
 பிண்கியுமையுதிருக்கியும் என்னாதுபோல் காட்டியருளினார். மூலத்தின் 'உட்டி'
 என்னுந் சொல் உடமொழியின் சூழ்ப்பதம் போலேயாதலால் இவ்வு சூழ்ப்பதம்
 சாதியை என்ன? என்ற கேள்வியை, கருங்குத்தியைவிடத்தக்கலால் எதிதி
 கையறாக்களின் என்று ஆசாசியைக் காட்டியருளினார். அருமையான கரு
 காரி எழுதியுள்ளபடி அந்தி பிண்கியே இப்பதினாலால் ஐந்த விவகரிக்கின்ற
 இவ்வு விவகரிப்பதற்கு என்ன பாசாததிலுண்டது? அந்த விவகரிப்பதற்குமென்றால்
 எம்பெருமான் காரணமுதம் என்று சொல்லுதல் ஒருபொருளே?

இவ்விடத்தில் இருபத்திருவாய்மொழி, பன்மீராவியைப்புகளின் வழி
 வேததான்; எட்டிக்கார அந்தவந்தித சொல்லுதல் வேறொருவந்தித சொல்லு
 தின்பது; ஆகவே இவ்வுருமைய சொக்கத்திற்குமென்ன "மந்த மூலாதம் இவ்வுக்கும்"
 என்மீத ஸ்ரீசங்கதி இருக்கையே—என்ற மென் கையத்தின் பூத்பொருளாக,
 அப்படிச் சொல்லவந்த இவ்வு இடமியைக் கெள்வத மீன்மெ கையம் மெரும
 போது விவரித்தகாப்பியமாக.

இதே திருவாய்மொழியின் ௧௧ஆவது துன்பிதவி ௧ என்மீத இரண்டாம்
 பாடகன் "மேயியுடைய மந்தவெய்கையம் கீதம்" என்று மூலமிருக்க
 வாய் அவிடத்திற்குப் பொருத்த "நீரம் மொட்டையாக மந்தமூலாதம்
 அப்படியிவ்வாறு திண்பும் கீதம்" என்று கூடவும் அருளிச் செய்துள்ளார்.
 அவ்விடத்தே மூலத்திற்கு அந்த அந்தம் அழகாகச் சொல்லும். இவ்விடத்தே
 மூலத்திற்கு அப்பொருள் ஒருபடியாகவே சொன்ன ஆதலால் "நீரம் மொட்டை
 மாக மந்தமூலாதம்வந்துக்கும்" என்று ஆசிரியர் அருளிச் செய்திருந்த
 ஸ்ரீசங்கதியே மூலத்தே கைய உபபாதித்தபடியே "மந்தமூலாதம் கையத்துக்
 கும்" என்று மூலத்தின் கையப்படியே மீதே மந்தமூலாதம் கையத்துக்கும்
 என கையப்பட்டதென்ற தன்மீதிருக்க.

"மந்தமூலாதம்வந்துக்கும்" என்றதின் "அவற்றை வந்துத்தான்
 பதந்தத்தொக்கும்" என்ற ஒரு கையம் (கூடவும்) உண்டதே, அதற்குப் பாச
 பொருளென்றால், 'எம்பெருமான் கருங்குத்திதி கையறாக்களாக்குத் நீரம்
 நீரம் கைய நுண்கையம், அப்பதற்குக் கீழ்க்காத்திற்குமென்ன கைய பதாத்தம்
 கருங்குக்கும் கையநுண்கையம் எம்பதம் இவ்வு அதிபத்தகைய என்றாடி. மூலத்தின்
 'மந்தமூலாதம்' என்குமீத எட்டுவெய்யும் என்று இரட்டித்தக்கரிப்பதற்கு

நீர்த்தன்	பாச பவித்திராணா எண்ணியாணுடைய	தான் கண்டு தானே பார்த்த	
உயகு அகத்த செ அடி மேல்	உலகமகத்த திருமடி கவிதே	தெளிந்த ஒழிந்த	என்றோத் தெளிவுப் பெற்ற
பு தாயம்	புஷ்பாயாசைய	கூபத்தாயன்	கூபத்தாயன் பாசைய பெருமை
பார்த்தன்	அஞ்ஞானம்		கூச பெருமையுடைய பெருமை
சேர்த்தி	கூலப்பித்த	கேர்த்தன்	மற்ற கேசோரே
அகையெ	அஞ்ஞானையெ	ஒருவான்	
கென் குடி மேல்	கெயிராணுடைய தலை மேல்	கேம் கெய்திரே	கேய்கெய்கெய்கெய கெய்திரே ?

• • • [நீர்த்தனுடைகேற்ற] “தேவாதிதேவபெருமான்” என்று சீழ்
பாட்டில் பார்த்தாவிடுகப்பட்ட பெருமேன்மை பண்டே-அஞ்ஞானம் கிருமித்த
நீர்வாழ்ந்த விஷயமாதலால் விஷயவிர்த்தமாதலால் மந்தரபொருடைய
ஆராய்க்கி வேணுமேயென வெய்கிருத்.

மதாபாரத புத்தர்தின் அஞ்ஞானத்துக்கும் பாசபாரத்தினம் மேல்கு
கிருத்தது; கெயிராணை ஆராதித்த அந்நிப பெருமேனுமென்ற அகன் குபந்தி
செய்யப் போகலின், இவனுக்கு இந்தநிப பரிசாயம் ஏதற்கு என்று கருனை
கொண்ட கண்ணிரான் அகன்ஞானனை கோக்கி ‘குத்தாவிடத்தின் நீ செயல்
நினைத்திருக்கிற ஆராதனை என் காலினே செயது அபேஷிதம் பெறுவாயா’
என்ற கட்டினாவிடம்த் தனது முழுத்தானை கட்ட, அப்பேயைக் கெய்
கொய்கட்டு அக்கெய்க, அத்தர விஷய கண்ணினே உருத்திரக் கட்டின் அந்த புஷ்பம்
கொத் தனது தலைகினே அணித்தகொண்டு வந்து கட்டி தந்த அந்தரபா
தானம் பண்ணிதானக் கொண்கப்படுகிற கை இவரு உணர்த்தக்கதை.

குத்தன் கம்பெருமாமுடைய ஸ்ரீபாத நீர்த்தந்தர முடியென தரித்த
யலெழுதினன் என்பதையும் இவரு ஐந்துவிடிக் மேல்கு. “நீர்த்தனுடைகேற்ற
சேவடி” என்று “கூசர கெய்கு கான்முடன் குண்டுகை நீர்ப்பெய்த,
மகரகொண்ட யந்திரத்தாய் கழுத்திடு-கைகொண்ட கெய்தந்தான் கொன்றி
யேயெறம் கருமினன், அண்டத்தான் சேவகைய பாக்கு” என்ற திருமழிதைய
பிரான் பாசாயம் இவரு கோக்கத்தக்கதானும். .. (க)

கிடத்திருக்கின்றனக்கு கோழையெக்கிழை
கிடத்தேம் * தன்னுண்காக்குமுழியும் *
தடம்பெருந்தோளாருத்தமுலும் பாசென்னும்
மடங்கதையை * பாசெய்கெய்கெய்கு ஆகவென்பகே.

[illegible]

• • • [கிடத்திக்கு] இவையினை கம்பெருமாறுப்போ அகாநாசன
மென்றுமிடத்திற்குத் தனித்தனியே உபத்தினைப் பண்பா அளவென்கிருர்.
கிடத்திக்குத் தீண்டு - இவையு இரண்டு படியாக சிவாநாமம் செவநாமங்கள் ;
திருப்பாடல்களே செவநாமம் நூல்களாக அது தொழில் கிடக்குத் கிடையவும்,
பாடியபாத்தினே கிடத்திற்குமிருப்படியும், திருமயிலினே கிடப்பா கிடக்கும் கிட
வையும் அதுகாந்திகிருசென்றுதல். உடனாகவே கழி வேண்டிக் கட்டவகையினே
செய்த படியையும், மறையிலினிற் சூரமத்தினே சென்ற இருந்த படியையும்,
காலியைப் கொண்டு (அவனது இராமனாகக் கொண்டு) கீழ் கிடையவும் அது
காந்திகிருசென்றுதல், ஞானிய சிவாநாமத்திரையுப் பாதம் பாசனாந்திக்
கோக்கு ; இவ்விய சிவாநாமத்திரையு மெனவையுப் பாசனாந்திக் கோக்கு,
மெனவையையான கிடையயினும் பாதமும் பெயிலிற் குறையினிற் மென்பதற் கம்
இவ்விய குறையிக்குபடி பாதம் ; "ஆகவே குறையு காதமும் பகையினே கோக்கு
மித்தகையினே இவ்விய பாதம் , * தவமே உபநிஷத்தா நாமவையு
தவயாநி , * கன்னதம் , * தவநாமவையு கன்னதம் செவநாம கிடப்பகையினே."

“அந்தியே, புதிதொரு பித்தராக நான் மிகவும் மிகுந்த கவனத்தோடு உன் கீழ்” என்று சொல்லுகிறேன். அந்த நேரத்திலே பித்தராக மிகுந்த கவனம்” என்ற உத்தேசத்தோடு கூறியது.

அங்கு சேலாண் சந்த நெடும் இப் பூமிபொடிக் கிடந்த சம
பெருமான் பாடி கொண்டு செய்த சேலாண் பாவஞ் சூரப்படுகின்றான்.

இந்தமே, காக்கு, கழித்து, தழுவிப் பம்பாய்ந்த விட மூத்தகைப்
கோவையு பொருத்தது (6)

[3] அகநானூறுகள் எழுந்த நாளும் நாளிதழ்மூலம் எழுந்தன.

காண்டாரகடுமீசன் கண்ணாறையென்காணுமாய் *
 காண்டேசில் எல்லாவுவகுமொன்றற்கு *
 சேண்டாஸன்டே உயிரோலம்பெய்துடும் *
 காண்டாறங்கோளன் பரந்துகொண்டுகொடுமே.

(20)

எம் கான்	எங்கு மகாபிமாள்	சேன்பாற	என்ன வுளவொருக்கும்
கண்ணா	ஸ்ரீசுருங்காள்		மேற்பட்டு வெகுதாள்
காண்டார் ஓர்	அறிவகவகர் பார் ?		தினங்கடும்
காணும் ஆற	அறியும் விதந்தான்	மற்ற உய	(அகநிலை)
என்	யாது ?	பொருடும்	(தன்னை மொழிந்த) என்
	(அகநிலை)		காண்ட பொருடும்
காண்டேசில்	உலகு துன்பமென்ற	உயிர்	அத்தவாயி
	சொல்லப் புறந்தான்	கண்ணாறு	கண்ணாறுபுறந்திடும்
கண்ண உலகு	கண்ண வுளவொருக்கும்	கோளன்	விடாந்தனும்
நீர் தந்த	நீரு வொத்தித்தும்	கரும்	கண்ண விடங்காறும்
ஆற்ற	யோதாது;	பார்த்த	விவரித்த
கொடு	(அகநிலை) விடாந்த	உளம் ஆம்	துருப்பகருகன்
	குவிப்பை		

* * * [காண்டாரகடுமீசன்] எம்பெருமானது அப்பற்றத் தொழிந்தவ் வாய்ப்புப் பட்டவர்களுக்கும் காண்டா கண்ண முடிய வெளியென். கண்ணென்றது திருத்த கவந்தம் கண்ணாறு வந்தவற்றித்த எங்குக் கவனமாவதனை அவன் தானே காட்டி காண் காண்டாப்போலே காண்பார்க்குக் காணாமையெனவது கவன வந்தவற்றாலே காணப் புறவார்க்கு ஒருவரும் காணமுடியா வெளியென.

"எம்பேசன் கண்ணாறக் காண்பாறார்" மற்ற சொல்லி கவந்த மீண்டும் "என் காண்பாறார்" என்றதற்குக் கருத்த என்னென்றிய, காணக் கருவ வண்ணம் பெற்ற மற்றவர்களை உண்டாக்குதல் அவர்களை காணாமலாக இவ்வியை பகவத் விஷயத்தின் பொருளைய எவ்வாறு. "அவ்வகையா மின் காண விழித் தார்க்கென்கு விஷய நகரப் பரிச்சேதிவையோலோ" என்றாதி காண்ட.

என் பரிச்சேதிவைய போவதென்ன, அதற்கு திருவகம் மேல் ஞாந்நகன். அவனுடைய காணாத ஒரு கவனம் காணவ பார்த்தவ கவன வொன்றென அவனுடைய ஒரு காணத்திற்குப் போதாது திருவார்த்தக் கவன பகவதின் "அண்டமொருமுண்டை மென்பாறியாறார் ஆங்ககை நீ, உண்டா குளும் காணத்தின் ஒரு தாறம் காற்றுவார்" என்றது இப் பார்த்தவதபுட காண்டென்க.

பரிச்சேதிவைய பொருள் காணவ திறத்துப் பங்கீசாயி: பகவின் வழி வேற, மற்ற பகவனின் வழி வேற. காண்டவ எவ்வாறக் குறிப்பு விதி முறையுக் காண்டா காதி வேற; விடங்கு அகட மொழியாகக் காண்டா மற்றவன் ஆகியவர்க, மேலான பகவனின் பொருளினும் காணியுண்டு

"உயர்ந்திதையே கவரபவராக வுடைத்தான பரம்பரமென்ன, முத்தரம்மன்ன
சூயமென்ன, மற்றமுண்டான தேவாதிமென்ன -- ஆக என்னப் பரந்தரம்
கருக்கும் கவரபவன்" என்க.

1 ஏன்பதும் 1 வந்ததை விட்டவ விவரமாகக் கொண்டு, அங்குசையும்
என்றுரைத்தது மொத்த. (அ)

எக்குமுளன்வண்ணனென்ற பகிரைக்கயபத்து *
இக்கிலையென்ற இரணியன்வண்புடைப்பு *
அவ்வெழுந்தே அவன்யைத்தோன்றிய * என்
சிக்கபிரைப்பெருமை சூரையும்பெருந்தே. (ஆ)

என்னன்	எம்பெருமான்	அங்கு	அந்தத் தனிமே
எங்கும் உள்	கிருகிருமென்ற	அவ்வெழுந்தே	அந்த வணத்தினையே
என்ற	வெள்ள	அவன் யே	அக்கிரணியன்
மனை	புத்திரன்		முடிவுப்படி
	(பாற்றாநிலை)		
இரணியன்	(பிராணன்) நிரணன்	தோன்றிய	ஆயிர்ப்புரித்த
	சைவ	என் மொய்	சாவிர்த்த முத்திரையன்
சாயத்த	வெய்த	யோன்	வயிர்த்துடைப்பு
இக்கு இயல்	இக்கிலைத் தன் இயல்	பெருமை	பெருமை
என்ற	வெள்ள	சூரையும்	சூரையும்
தன் புடைப்பு	தன் அமைப்பு	பெருந்தே	பெருந்தே

" * * [எக்குமுளன்] தேயுடைப்பு ஏன்பதும் தோன்ற பார்த்து
மெய்குமே" எனத்தன் மொ என்ன கொண்டுக்கொள், அன்றை நோக்கித்
கொண்டான் -- எம்பெருமானுடைய கவரபவத்தினை விபரிப்பதிபுடைப்பு
இரணியன்பட்ட பரம்பெருமன்; ஆகவாய் கொடுக்கான் | அவன் பட்ட
பாடு பட்டதே கிருகொள் -- கங்குள்.

இரணியனென -- நேவ் மனித முறைய வையிர்த்தொன்றும் பகிரும்
இரணியன் வானத்தினும் பூமித்தினும் விடவும் அரைத்தும் புத்திரம் தனக்கு
பாணமுண்டாகாதபடி வாய் பெறாதன். இவன் நேவ் முறைய வாய்க்கும்
பல பல கொடுக்கவண்பு புரிந்த அகவரும தன்மையே வையுரை வையுரை
படி செயது வருகவென், அவன் வானு பார்த்தாநிலையன் இரணியன் தொட்கு
மறையிலுள்ள பந்தையத் தன்மையின் வட்டையபடி முறைய அவன்
பெயரைச் சொல்லி வையுரை வையுரை வையுரை வையுரை வையுரை
கொடுக்கவண்பு இரணியன் பார்த்தாநிலைத் தன் வழியுத்தவதற்குப் பல
வாய் முயறையன் அகவைய வழியுத்த அவனைக் கொணத்தரு என்ன வுயர்
வரு செயது அவன் வையுடைப்பு அகவைய வையுரை ஒரு கோயின்தி
கிருக்க, ஒருவன் வையுரைத்தினை அந்த நிரணியன் தன் புத்திரன் நோக்கி,
"நீ சொன்னும் வையுரைவென்பான் வையுரைவையுரை? வையுரை" என்க

பகலிதுமிரவிதுஞ் சாகாதபடி பெற்றதாம் பொங்கலாதபடி அபபகலிதவுகளிற்
கூத்திபாசிய வாகைப்பொழுதினை கொன்றனென்பதுதான். — பூமிவிதம் வளரத்தி
துய சாகாதபடி பெற்றதாம் மெய்யாகுமயடி. தன் மருமீத கைத்தன் கொன்ற
னென்பதும், — விடகன் அகத்திதாம் புரத்திதாம் இறந்திதருமயடி பெற்ற
வாத்திதரு விசோதமீதநீ வசத்தபடிமீத கைத்தன் கொன்றனென்பதும் இவை
போன்ற பல விசோதமகள் இவ்வகையத்தினை அருமையாக நோக்கத்தக்க
விஷயங்களாக. “காசகா, முனிவர், காச, காவின், பாசிய, சடாவுகளில், பசு
விசயில், உள்புறத்தில், பெரு படைவிய தான் சாகாவிதன்பன்றவைய பிரகார
தன் தாக்கிததன்டென்ற தூணில், காணரியாப பொழுதுபுத நோத்தன்னில்
காசுபுதித்தபா வசைபடி மீதநி, இரணியைத் தொடைமிகையதத் துமி
பூசை இருசெவ்வகினை பரிபெ வயிரினை” என்றா இவ்விருப. ... (க)

தீயிருஷ்டனாய் வந்தவதிலிருந்து எவர்க்குத் தப்பாவினவனோ மூத்தரமூன்றாம்
நான்காம் அறுபதின்மூன்று பெற்றோனோ¹ எவ்வாறு தம் பெற்றோர்க்குத் தாம் உயிர்
பெற்றுவிட்டார்களோ.

என்னவென்றே தேவன் காண்பதை பெண்பத உதய; மனவிதகம்; தம்மம்
வாங்கி வழி படுகின்ற தேவன் உருபு பண்புபதத்தினால் எருது காங்கி
உதயன் காங்கி. இனி, என்னவென்றே இரண்டு காங்கி பண்பு, கண்பு
வாங்கி பண்புபதத்தினால் இரண்டு பண்புபதத்தினால் காங்கி
வாங்கி. இது காங்கிபதத்தினால் காங்கி.

வேலி, முத்து கீற்று என்ற மூன்று கோட்டையும் காவல் வாரங்கோட்டை, கந்தளாரிவாசலாய், கிரித்தலாசலாய், உயிராசலாய் என்ற மூன்றைக் காவல்களையும் தாண்டியவ் என்றனர் (30)

[illegible]

வள்ளு வம்புமதோலை வயந்திலுண்டன் *

புலம்பெயர்வுகாரர்களின் உரிமைகள் குறித்து உலக அளவில் உயர்ந்த நிலைப்பாட்டை எடுத்துக் கொள்ளும் வகையில் உலக அமைதிப் பேரவையின் உத்தரவுகளை நடைமுறைப்படுத்தும் வகையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கோரியுள்ளது.

வினா: ஸ்பீக்கர் அவர்களே, நான் ஒரு வினா கேட்க விரும்புகிறேன்.

(44)

ஈன் தயக்கம் } திருக்கயல்ஸ் பித்திரம்
 செயல் } உ பெற்றதாய்

[illegible]

ஆயுதம் இல்லாதவர்கள் மட்டுமே கைதாவார்கள்.

கனம் அமைச்சர்	} கனகசபை ஒலிப்பெருக்கி சென்னை மெருகு நிய நிகழ்வுதி லடமே குடி தலைவரது உரையை
யும சேவை	
கனம் கருதி	
லடம்	

பண் தலைநிலை } தலைநிலைகள் பண்
செய்தல் } அந்நிலை அமைத்தல்
செய்தல்

مكتبة جامعة القاهرة - مكتبة جامعة القاهرة

வினா எண் 105

வித்தியாசம் கவிதா/பாடல்

கனகா கித } அம்ம பெரிய பதவியா

1999-2000

ஆதலால் அப்படி செய்தல்.

* * * [கண்கூடங்கள்] பரந்த விவாதிக்குள்ளான திருக்கண்கூடங்கள்

அவற்றைக் குப பரபரக்கடிக்கத் தோற்ற திருமேனியையுமுண்ட பல மெய்குமாரிகள் குறித்த ஆதாரப் பண்புகள் மேலே அருவிச் செழவாடிகத்தான துப பதிதேசை ஓதவல்லவர்கள் திருக்கடிகள விரதீருத சீத்பனார்தமதுபவிகெய பெருவாங்கெனது இத் திருவாய்மொழி சேருவ்ருப பதவார்த்தத் தவக் டேகுகுவித.

தமிழ்நாடு திரைப்பட அகாடமி

ஸ்ரீ:

நாமியேடாபதிவந்த நாதபர்ப்ப சத்தாவணி.

பூர்வாசாரொலையதூர இலகாசிலாணா லிஸாயுஷ்யா லிஸாதே
விஸ்வீசாசுரேஸா தயத உபஜதா நகாணாஸ-ஸவதாநாஸ.

வஸுஷ்யதூர நாமாஸாவிபலிவாணா ஸூரவி செவதித்ரு

வகதாஸ

வஸுஷ்யதூர நாமாஸாவிபலிவாணா ஸூரவி செவதித்ரு வகதாஸ

1. ப்ரஹ்ம ஆதர உபபந்தம். * அநிவதாஸிதமம் ப்ரஹ்ம
வகம் புனர்தத. * எவபெருமாவே பாவயம் என்பதாதித உபபந்தம்
அனமதிருக்குமபு முதபாடகம் வந்தம்.

2. இலிபீதாஸாநுத். * சீத்தம் தயப்பிதவிபுட்ட மந்தெவ்வெவயு
சீத்தம். * இவ்மம் முதலாஸ என்பதததததம் போக்குமவம்.

3. விவ்வந்திபாநி சக்தே: * புனர்க்ருமவதும் அழிக்குமவதும்.
பிரமவந்தும் குந்ததும் அந்தரவமிவாதிருத் தருவந்த மததாஸவ்வ
பவ் துமவம்.

4. சிவ்வந்தித நேவ்வந்த: * எவ்வந்திவ்வந்த: நாமபுருஷிர்.
எவ்வந்திவ்வந்த ஆனந்தம் மிகை பாவபததித புருஷித வ்வவம்.

5. எவ்வந்திததாவதாநுத். * மாவப வாவவயப் பீதாவிவாவிடவம்.
உவ்வந்தி பவித்தர்பொருடெ நவ்வந்த உவ்ம மந்தவ எவ்வந்திதருதி ருதி
வாய் அவததிக்குமவம்.

6. எவ்வந்திததாவதாநுத். * சீத்தததததததத..... பாவத்தம்
தெவித்தெவித்த. * தம் திருவாவதித அந்தாவதிட்ட ப்ரவ்வ அவம் செ
விரவ் ருதமேந்தெவித தெவித பெவ்வந்தவ மிகை பாவத்ததத பெரு
வாவய புவ்வவம்.

7. விவ்வந்திதாஸாநுத். * சிவ்வந்தித சிவ்வந்தித தேவ்வந்த. * பல
வாவவப்பட்ட விவ்வந்த சேவ்வந்திதவப் பவ்வவம்.

8. எவ்வந்திதவசித்தவத்ததத. * எவ்வந்தித சேவ்வந்த பாவத்தாரு
மேக்குமே. * ஒரு குவாவிவ்வித எவ்வந்தித விவ்வந்திதருபவம்.

9. பவ்வந்த: நாமத் தருவ்வந்த. * இவ்வந்தித தவ்வந்தித அவ்வ
பொருதித அவ்வ விவ்வந்தித. * அவ்வ சிவ்வந்திதத் தவ்வந்தித
தேவ்வந்தித வாவத் தருவவம்.

10. அகிலபலகிருதே: *சிவமொகம் விடு சுவாஸ மித்யாநி, &
மோகந்தம சுவாஸகம முதஸிப னதம பஸ்க்மஸ்யம் அகிஞ்ஞமவன், & ஆச த்ரிப
பந,பபட்ட தஸ்க்மஸிபக் கொண்டு [முத்தி னென்க்யம் முத்திதே உபஜுகேள]
முருத்திரே மோகந் சுவாஸாதன் மக்துமிடதகத "அநிமதததததததத"என்
கொ திருவாய்மொழிநில ஆழவார் உபதேசத்தருமிருவாரித்த. (6)

ஊயல்பிள்ளை திருவடிகளே காணாம்.

தாமியோபதிகுத லங்கதி.

ஆன தரிஷுயி னவொ: ஸ்ரீபதாவெயகவு
உவவ-தககி ஸ்ரீபதாவெயகவு
கொகவுய்வுகவுகவுகவு தகவரிசுவா
காவாஸ ஸ்ரீபதாவெயகவு காவாஸுதே வு.

இ (கருத்தி) எட்டாவதான இரத்த திருவாய்மொழிநில ஆழவார் செப
தது. எனவென்னில; தமமோடு அமாதமுடையிடத்திலும் எம்பெருமான்
அன்பு பாராட்டி இருக்கும் நிலையமைக்க கண்ட ஆழ்வார் என்ன ஆதம் காக்கன்
கொடும் எவ்வாய்க்கக் கட்டாவித்த அயர்வின் மோகி எம்பெருமானுடைய
மோகப்பாதததத உபதேசத்தரித்திலும் அயர்வின் திருத்தியாக் காணாம
யானே, "இந்த எம்பெருமான் எங்கெடையது கொட்டி; இவ்விருவதருமா
காவத்திலே எவெருவன் வாழப்பெற்றேன!"என்ற கொண்டு தமமுடைய
பேந்துகருத் தாம ஆனந்தித்தத் தங்க்கட்டிஞ் என்பதாம். ... (7)

ஐயத் திருவடிகளே காணாம்.

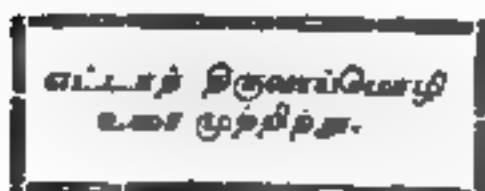
திருவாய்மொழி தூத்தத்தாதி.

அந்நவாபதவர்களுக்கும்முடிகு பாயவருட்காளாம்
குணத்தினையே கொண்மையாகக்கூட்ட--திருவாய்மொழி
மாதிரிதெய்வமேல் மொழி மொழியே
விடபுகழென விரி

தம்முடிகு அந்நவாபதவர்களுக்கும்	தம்முடிகு அந்நவாபதவர்களுக்கும் பந்த பெற்றவர்களுக்கும்	மீது துணை மீது துணை	மீது துணை மீது துணை
ஆய் அருங்கு	ஆய் அருங்கு	ஆய் அருங்கு	ஆய் அருங்கு
ஆய் ஆய்	ஆய் ஆய்	ஆய் ஆய்	ஆய் ஆய்
குணத்தினையே கொண்டி	குணத்தினையே கொண்டி	குணத்தினையே கொண்டி	குணத்தினையே கொண்டி
உலகம்	உலகம்	உலகம்	உலகம்
உலகம்	உலகம்	உலகம்	உலகம்

ஆய், தம்முடிகு அந்நவாபதவர்களுக்கும்முடிகு பாயவருட்காளாம்
குணத்தினையே கொண்மையாகக்கூட்ட--திருவாய்மொழி
மாதிரிதெய்வமேல் மொழி மொழியே
விடபுகழென விரி

ஆய் திருவாய்மொழி

ஆழ்வாள் தீதவா.கலை அனாதம்.

இரண்டாய்ப்பத்து—ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி
எம்மாவீட்டுத் திறமும்.

அவதாரமாக : புகழவர்த்த சிவன்ஷம் பன்னாசு நிருவாங்கமொழியா
யிது. அதாவது சிவநிருவாங்கமொழியின் “அவதாரமேவோர் அபெருமே”
இப்பாதினாவே ஆழ்வார் நிருவாங்கமொழி வந்தவரு சொந்த வந்த
என்பெருமான் ‘இவர்களு யோசுத்தினை குறியின் அதை இவர்களுக்கொடுத்த
விடுவோமே’ என்று நிருவாங்கமொழி ‘ஆழ்வார்’ நீ அபெருமேயோசுத்
ததை சொன்னும் ‘என்று அருளில் சொல்ல, அதாவது ஆழ்வார், ‘என்பெருமான்
இவ்வளவு சொல்லில் கொடுத்த யோசுதம் எவர்க்கு எதற்கு? எம்முடைய அபெ
ருமேயை சிவநிருவாங்கமொழி நிருவாங்கமொழி அதுவர்த்தகுறியை
யோசுதம் எவர்க்கு புகழவர்த்தமொழியோ? அவ்வர்த்தமொழி குறிப்பினால்
கொடுத்தகுறியை அது பன்னாசுதம் எம்முடைய குறிப்பினால் கொடுத்தமொழி
எவர்க்கு எதற்கு? கொடுத்தமொழி ‘என்று நிருவாங்கமொழி, ‘யோசுதம்’ என்
லுத்தகுறி எவ்வளவின் புகழவர்த்தமொழி; அவ்வளவுதவர்த்தமொழி பெரு
மொழி. ஆம்ம விவரமே வரவர்த்தம்; வரவர்த்தம் பன்னாசுமொழி; இவர்த்தம்
எவர்க்கு நிருவாங்கமொழி மின்ன; உத்தமொழி குறிப்பினால் வரவர்த்தம் இவ்வ
வித்தமொழி வரவர்த்தம், எவ்வளவு வரவர்த்தம் யோசுதமொழி வரவர்த்தம்; ஆம்
மொழி நிருவாங்கமொழி குறிக்கு வரவர்த்தமொழி அதனை எவர்க்கு பன்னாசுமொழி
புகழவர்த்தமொழி வரவர்த்தமொழி எவ்வளவின் வரவர்த்தம்.

“எப்போது இந்திருகாலமொழி அருளிச் செய்யப்பட்டதோ இருந்தவர்களை
பார் என்ற கேட்கும் கதவுகளைப்போ அடைபித்திருந்தவர்களைப்போ அருளிச்
செய்யத்” என்ற எட்டு பதினான்கு வரிகளால் இந்திருகாலமொழியின் பரமேஸ்வர
திரு அநிவாரண தர்மம் என்ற கட்டுப்பாடு (7)

எம்மையே... சித்திரமும்பெயர் = சின்
சொல்லாததற்புத்தையோசைத் தேசுமிய =
சொல்லாததற்புத்தையோசைத் தேசுமிய =
சொல்லாததற்புத்தையோசைத் தேசுமிய =
சொல்லாததற்புத்தையோசைத் தேசுமிய =

(4)

கோடுத்து, 'ஈ யாவையோகச் செருக்குத்திருத்ததனாக யாவையாகக் கடைய' என்ற அடியை, அங்கயாவை அங்கக் கட்டாக ஒரு யாவையாகத் தோன்றினாலுமே மூன்செய்த கிஷ்டனு பூசனுவின் கையகத்தினால் அப்பொழுதும் கிடையக் காலதோறும் ஆயிரந்தாமரை மலர்விகக் கொண்டு திருமயை அச்சித்தவருகையில், ஒருகால் பெரிப்பொரு தாமரைத் தடாகத்தின் அச்சினைக்காய பூயுறிக் கடையைய துறக்கிப்பொழுது, அங்கே மூன்று கிரகிவிக் கிடை தவஞ்செய்த கொண்டிருந்த தோளகென்னும் மூலிகையுடைய பறந்திருந்த அதனார் கோபங்கொண்ட அங்குத கப்பத்தர் பெரிய முறையாய்கிடந்த தருகைக் கன்னும் கந்தருகை அங்கையிலிக் கவிக் கொய்க் கொண் அதனை கிடுவீர்துக் கொண் முடியாமல் கிடுவீரின் 'ஆதித்யாமை' என்று கவியகழகம், கடனே திருமயை பெரிய திருவாய்மொழிநீர் அங்கு கழுத்தருகித் தனது கக்கப்பகடையப் பிரியகித்த முறையாகக் கவிர்த்த யாவைய அதனகையி கின்று கிடுவீரது இவ்விதிக் அதற்கு முந்தியை அருகினக் கப்பதாய்.

பாதுப்பு—பாதபதம். 'பதம்' என்னும் கட சொல் பத்பு எனத் திகித்தது. (1)

கடுமையானவிக் கொள்வதெல்லாங்கல்* என்

மையதொடுகதி மகிவாய்க்கொண்டதய*

எய்தாகிங்கழல் கடுமையத்* தூண்ட

கைதா காலக்கழிவுகெடுமையே.

(2)

கல்	கனது அதுபகத்திக்கு கரிய	கடு	கிரிதொன்றையாரும், (அது கடுமையிற்)
கல தோட	கருகையுட்கு கவியை	கவத	கெதத்கிரிதான
கோதி கவரி	புலையு மகவிகை	கித் கழல்	தெகிருகைய திருவாய்
கவ்வைய கடு தாய்	கொன்ற கடுமையுள்ள கவையிடுவீ	கவ் கவ்த	கவ் அகடயுப்பகவாத
கவ்	கவ்	குவாய் கவ	குவாய்கெ கவைய
கடுகுவந்தம்	கவ்வகத்து	க	காதருகையென்னும்,
கவ்வை	கெவிரிந்ததிக்	கவய கழிவு	கவதாமதம் கெவய
கொவ்வது	கிரித்தபத	கெடுமைய்	கெவ்வ

* * * எவ்விபெருமையத் திருவாய்க்கத் தம தகிவெய்க்கந்த பொருகடுமையுறு மென்று கெடுமையுட்கல் கெவ்வகுவ, குவாய்க்காத் தத்தருக கெவ்வமென்று கிருமய்கிரு கிப்பாட்கல்.

* அம்மையகடுமையத் கெவ்வகெடுமையத் என்று கிஷ்கர்க்குமாய்க் கெடுமையுட்கல் கொன்னகய கிஷ்கம். 'கடுத யாதுவிகக் கொவ்வது' என்னவென்னுமோ? மறு பகடியும் கடுத என்னவென்ன? எவ்விக ஒரு கவ்வகவ கிருமயிகை கொருமையையே

வட சொன்; ஞொஞ்சுதெ உதி ஞொகீ—தாண்படுதெ வந்த எந்தபடி,
 என் முதலிய உதபயுக்களாக் காண்படுவன அநேதனப் பொருள்களா
 வகையா உலோகமெனது அறிதயுந்துகாசகம. அலோகம்—தஞொஞ்சுதெ உதி
 கூடுவொகி. முதலென்ன அறிதயுந்துகா க்ரதலிகவகைய உதபயுக்களாக்
 க்ரதலிகப்பாடாதே காந்தா மொவதிருளேயே க்ரதலிகப்படுமெது, ஆதவகையது
 எந்தபடி துவகனை பொருள் கொளகா திருபத்திருவாயிரத்திறும முப்பத்
 தாருதிரத்திறும பகவீரலிரப்படி புதரவாச, “உலோகம்—ஞொகபரவாச
 புத்தமாய் நதக்பவர்க்கம்; அநோகம்—பரவாச க்ரதலிமாய் திவ்யகந்தலவாச
 வன் உலோகமனோகமெனது சேதாசேதவக்களாகவுயாம்,” என்றார். (5)

வாசவ உத்திருப்பாதமலக்கீழ்*

பேராதேயவன்வந்து அடைபுயபடி.

தாராதய! உன்னைபென்னுன் னெய்யிலேவந்து

ஆராதய! எனக்கென்னமெக்கவலே,

(6)

உன்	உந்துதலய
திரு பாதம் (மலர் மே)	திருவந்தராமதாசனக் மே
பேராதே	விவரவன்
வாச வந்த (அடைபுயப்படி)	வாச வந்த செருப்படி வாச
தாராதய	அருள் புரிவாதவோ!

உன்னை வன்	} உன்னை வந்துவனே வாசவன் வந்த வாசவிக்
ஆராதய	
வாசவ	தெயிடாதவனே!
வந்தம வன்	வன் வந்தவனே
வாச	வாய்ப்பாதய
வாசவ	வந்தவன் வேறும.

* * * வாசவ உத்திருப்பாதே வாக்காணவாய்யமெ வருத்தி, மிகளையும் அநீகியை
 சத்தின் மிருதியானே, வாக் உட்கொள் வுக்கிடக்கிடமெயடி வாசவெவமிருள்.
 “உன் திருப்பாதமலக்கீழ்ப் பேராதே வானவந்த அடைபுயபடி தாராதய!”
 என்ந் எம்பெருமானை கிளிகெழு; வாராணா! வாதவா! வையதுமாயேயே
 எம்பெருமானுக்கு துவகனை ஒரு திருவாய்ப்போதும். “அருமிகா மட வாரா
 விக” அருவாதவீ” என்றதாயினே. தெயிருதலய அளவுகடந்த பேசு
 வகதைய பெனவருக் கடைகையவந்து தெயிலா வகக்கு அதுபகிக்கத் தந்தரு
 வாய்கிருப்பாது தருதினோ? என்று கேட்பது கிளியின் கருதது. தாதருவத்
 திருவள்ளமிகையாபிவ செருமிகை பிரவாததக் கொஞ்சுருக்குமிருவாய்ப்பவந்து
 தகிர்த்தக் கொளவவமே, அப்படியிவ்வமே அகவாய பெரிவதிருவாய்வத்
 சொலவாவின்றிதெ பெவ்கிரு உன்னை பென்னுன்னைவாயில் என்ன வாராதய!
 என்று.

(6)

வக்காவத்தெவ்வாதய, வன்னுள்மன்னிய* மர்வ

வகவாலத்திறும வாததன்னமெவ்வாதேன்*

மிகவாணவெதவியவை விழுவும்* என்

அக்கவாக்கவியே! உன்னைவாதே.

(7)

விக்கா	நெத்தன்கொண	என் உன்	எனது பெருமையே
வேதம் விவரம்	வேதம் வாய் வரவம் வந்தினன்	என்னை	பெருந்திருமுத்தருளி விருப்ப பெரித
விழுங்கு	(அன்பு விருந்தினை விழுங்குபடிக்கொண்ட	மற்ற யாது	வேடுகு பிரியோஜனத் ததையும்
என் அக்காரம்	அக்காரம் வாய்கொண்ட வாயினே	உன்னை	உன்னைத்தின்
என்னைத்த	என்பொது	என்னைத்தினம்	ஒருநாளும
என்னை ஆய	என்னை வாய்கொண்ட	என்னை	என்னைத்தின்

* * * என்னைத்தினே ஒரு கருவியாகவந்த இப்பொது வேதம் பெறுவானு
யின் அதிபொது, மதமாயும் வேடுகுமென்றே விருப்பங்கட வான்கு
உண்டாகவந்தது, இதனை நமமுதல அபிவிருத்தித் திவ்ய மீதுதிவ்ய
வந்து, இப்பொது துயவகையாகக் கருத்தாகவந்தது ஆனவந்தருதல
திவ்யமாய், "மற்றொருவத்தினம் வந்தொரும வேண்டேன்" என்ற ஒரு
முதல்த. யானென்றும் வந்தின இவ் வாய்க்கொண்டதையும் வேதம், இதன்
யும் மதமாய் பெருகாதும வேண்டுகொண்டதாய் ஆனவந்தி வேறுதித்தாய்.
இவ் வாய்க்கொண்ட வேடுகு, பெருக அழகியே; ஆனவந்தி துயவ
யானுதல பிரிவிருத்திக்கு வேடு பெருகவந்ததும் பாக்கொண்ட வேறுயு
கருவம் பெரிதும் பெருகொழிந்திது நெருக்கொண்டவாய் இவ், ஆனவ
'என்னைத்தினம் மற்ற யானென்றும் வேண்டேன்'—இவ் வாய்க்கொண்ட திவ்
வேடுகொண்டதும் வாய் வேண்டுகொண்டேன்' என்ற பெருக கொண்டு
பாக்கு என்னைத்தி கொண்டு

என்னைத்தினே விருத்திக்கு 'ஒருவன் பாக்கு வந்தித்
துவி தன்னி கொண்டுபொது' என்பதும்; அதிபொது ஆனவந்தி கொ
துவிருக்க ஆனவந்தருதல வேறுதித்தி வேடு.

அக்காரம் வாய்க்கொண்ட வேடுகொண்ட; அதற்கு ஒரு வாய்
யுண்டுகொண்டி; வேடுகொண்டவாய் உபாஸகமாகக் கொண்டு ஒரு
வருவம் முதித்த அதிபொதுமுத்தித் அத வாய்க்கு இனிப்பாவிருக்கு
யொ அவ்வாய் வேடுகொண்ட மிக்கவன் வந்தவது. அக்காரம் வேடுகொண்ட
வேடுகொண்ட வேடுகொண்ட! எனது உயர்வத் தொண்டவாய் வந்ததும் பெருக
வந்தது. (அ)

வாய்க்கொண்ட அபிவிருத்தி *
வாய்க்கொண்டவாய் வந்தித்தித் *
வாய்க்கொண்டவாய்க்கொண்ட *
வாய்க்கொண்ட வந்தொண்டவாய்

நாரிட்டேபதிவந்த தாத்பர்ய சத்தாவளி.

சுமொல்லு அநீதோதம் மஹாதிவாஹ மொது துமாவா-புமொதல
 ஸ்ரீயீ பகாபொதலாவாம் ஸ்ரீதிவாவாதிதா துமாவா-புதிவாவாதி.
 ஸ்ரீதமாவாவா துமாவா-புதிவாவாதிதா துமாவா-புதிவாவாதிதா
 மொதலாவா மாவாவா-புதிவாவாதிதா துமாவா-புதிவாவாதிதா

1. சந்தேயம்வாங்கி யோகம். — * சிவ் செமயாபாதபதபத் தனோசேத்
 தெ-அதி. * தம் திருவருவிய செத்திதம பதாதத்திவ்வென்றிசுப்பவம்

2. கமாதிகரம். — * ஞானம் கமதா. * தம் திருவருவிய கமாதிகரம்
 தோன ஞானமாதா கமதம் மொதலாவாம்.

3. கந்தேயம்வாங்கி யோகம். — * சிவ் செமயாபாதபதபத் தனோசேத்
 தெ-அதி. * தம் திருவருவிய செத்திதம பதாதத்திவ்வென்றிசுப்பவம்

4. கமாதிகரம். — * ஞானம் கமதா. * தம் திருவருவிய கமாதிகரம்
 தோன ஞானமாதா கமதம் மொதலாவாம்.

5. கந்தேயம்வாங்கி யோகம். — * சிவ் செமயாபாதபதபத் தனோசேத்
 தெ-அதி. * தம் திருவருவிய செத்திதம பதாதத்திவ்வென்றிசுப்பவம்

6. கந்தேயம்வாங்கி யோகம். — * சிவ் செமயாபாதபதபத் தனோசேத்
 தெ-அதி. * தம் திருவருவிய செத்திதம பதாதத்திவ்வென்றிசுப்பவம்

7. கந்தேயம்வாங்கி யோகம். — * சிவ் செமயாபாதபதபத் தனோசேத்
 தெ-அதி. * தம் திருவருவிய செத்திதம பதாதத்திவ்வென்றிசுப்பவம்

8. கந்தேயம்வாங்கி யோகம். — * சிவ் செமயாபாதபதபத் தனோசேத்
 தெ-அதி. * தம் திருவருவிய செத்திதம பதாதத்திவ்வென்றிசுப்பவம்

9. கந்தேயம்வாங்கி யோகம். — * சிவ் செமயாபாதபதபத் தனோசேத்
 தெ-அதி. * தம் திருவருவிய செத்திதம பதாதத்திவ்வென்றிசுப்பவம்

10. வைகுண்டத் துறவர்தம் — “மௌனியுள் மௌனாகச் செந்தொண்டி, மேதேயோக எஞ்ஞான்றும் விடவே” ஆச்சிதர்க்கு ஒருகாலம் விழுந் தாப்ப மோகாதபடி அவர்களை ஆதரிக்குமவன்.

11. சக்ரமணிம் — “விடவின் சகலத்தன்மை” எனவுத் திருவாய்மொழி யாக இருக்குமான் ஆக இவையுடைய அப்பெருமானை ஆழவார ஒன்பதாச் திருவாய்மொழியில் [வகுப்புகளாகத் துறை] அமைத்திருந்திரு உத்தேசப்பாடல் அருளிச்செய்தார். (*)

தாய்மொழியை திருவாய்மொழி எனப்படும்.

தாய்மொழியைத் தாய்மொழி.

மௌனியுள் மௌனியுள் மௌனியுள் மௌனியுள்
மௌனியுள் மௌனியுள் மௌனியுள் மௌனியுள்
மௌனியுள் மௌனியுள் மௌனியுள் மௌனியுள்
மௌனியுள் மௌனியுள் மௌனியுள் மௌனியுள்

(சுருத்த) ஆழவாரக்கு மோகாததில் விருப்பமிருந்திருப்பதால் என் டறிந்த அப்பெருமான் இவருடைய விருப்பத்தை கைவிடத்தொடங்கினான். அப்பெருமான் மோகாததில் தத்தருள் முயலாதிருக்குமான் அங் ஆழவார அப்பெருமானது திருவாய்மொழியில் விடவே மீட்டிவிடுவ பதிலே தமக்கு அறிமதமான் மோகாமென்மாத ஒன்பதாச் திருவாய்மொழியில் அறிவித்தார் சென்றேற.

தாய் திருவாய்மொழி எனப்படும்.

திருவாப்பொழி நூற்றத்தாதி.

எம்மாலும் வேண்டா என்னைக்குத் தனிமையே
அல்ல அல்லமென வளக்குகின்ற—வழங்குடைய
வாழ்முதலாம் மாறன் மலர்த்தா வினாகுறக்
கூறுவபற்கு நெடுநா சீனம்.

அமலா	அமலெருமனே!	வழங்குடைய	வழங்குடைய வாழ்நிற்குத்
எம்மா வீடு	அடங்கப்பட்ட சிந்த	வாழ்முதல ஆம்	வாழ்முதல ஆம்
மேண்டா	மேனாரும்கு மேண்டா;		வழங்குடைய
என் தலை	அடியெனக்கு	என் தலை	வழங்குடைய
உன் தலை	உன்னுடைய உய	உன் தலை	வழங்குடைய
இன்னியே	பாதகனே	உன் தலை	வழங்குடைய
அமலையும்	மேனா	மேனா	வழங்குடைய
என்	என்	மேனா	வழங்குடைய
ஆபத்த	ஆபத்த அருளி	மேனா	வழங்குடைய
உரைத்த	உரைத்த	மேனா	வழங்குடைய

• • • அமலெருமனே! உன்னுடைய திருவடித் தாமதானால் அப்போதும் என்
னுடைய சொன்னியை விடப்பெறாதது. திருவடிப்பெறுவதில் அதனை மொன
ருப பதம் புருவாத்தம். மேனா அமலெருமனே மொனரும்கு மேண்டா
என்று வீடுவாழித்த அருளிச் செய்ததும், அமலெருமனே உன்னுடைய
திருவடித்திருவடிவாக ஆழங்குடைய திருவடிவாக அமலெருத் தரும்கு; அத்த
திருவடிவாகித்திருவடிவாக அமலெருவாழித்த அமலெரு வாதரு குவாழித்த
என்றாதித்த.

திருவாப்பொழி நூற்றத்தாதி.

ஒன்பதாம் திருவாப்பொழி
உரை முறதித்த.

யதுமாவதொரு பதொன்றும், "ஆதிகம் துமயமொழி துமயமட மாலிருக்குறையே
பதே" என்றபடி விவரிக்க. "தொழுவதொழுவதாய் மலையாதலால் 'மாலிருக்
குறையே' என்று திருமயமொழித்த. மலம்—பெருமை; திருமலம்—பெருமை.
திருமலம்மென தொடக்கத் துரு மொருட் பன்மொழியாய் விவரிக்க. மலம் என்று
உபசரிப்போ, திருமலம் என்று பாபமயம் சொல்லித்தருவ, உபசரித்தபாற் தொழி
வெழுத்துடைய மலம் பெயர்ந்தது முன்பு. (அ)

தேவியடவன் தாழ்ச்சியைமறியாத *
அதிதூய்மைக்கத்த அழைத்தோடு *
மதிதவழகுமே மலிருக்குறையே *
பதிபதவெத்தி எழுவுவதுமென.

(ஆ)

தேவியடவன்	அழகு மொருதுய	அழைத் தம்	அழகுமடவ
துவ மடவன்	துவம் பருவத்தம்	மோடுய	துவமடவ
தாழ்ச்சியை	பெயர்வெட்டித்த	பதி தாழ்	தாழ்ச்சி உயர்வெட்டித்த
மதியாத	அழைத்தபதவ	குறையே	தொழுவது மலர்ந்ததால்
அதிதூய்மை	துரு மொருதுய	மலிருக்குறையே—(மலர்ந்த)	
மறியாத	மலையமம்,	பதி தாழ்	தாழ்ச்சி திருப்பதியை
அதிதூய்மை	முழைத்தபதவ	தாழ்ச்சி	தாழ்ச்சி
மறியாத	புதுமலர் அழகு தாழ்ச்சி	அழகுமே	உயர்மே
	பெயர்	மலர்	புதுமலர்ந்ததம்.

• • • எவர்க்கு பாபமயமாதல் எவ்மெருவாய் எனினும், அமலிருக்கி னாசுதாத்
தாழ்வோ பாபமயமாதலான எவர்க்குமொழி பொருளெனையும் பாபமயம்
காணிக் கொள்வதுண்டு. யோசனைத்திரு எவ்மெருவாய்மெருவாய் உபாயம்
என்று விரித்தாக்கியிருக்கக் செயிதலும், திருமயமொழிதலால் துறையில்கள்
மோட்டி, முறையாற்றிடத்திலும், தேவையாய் திருமயம் காணிக் ததாய் முறையான
செய்வெனிடத்திலும் உபாயத்த வயதலாலாய் பன்மொழியெனினும், திருமயம்
முறையானவற்றிலும் உபாயத்த வயதலாலாய் பன்மொழியெனினும், திருமயம்
எவ்மெருவாய்மெனிடம் அதுமொழி திருப்பதியை திருமயமென உபாயம் என்று
திருமயமொழியெனினும் துறையால் அருளில் செய்வது உமெனினும்.

தேவியடவன் தாழ்ச்சியை என்றதற்கு திருமயமொழி பொருள், மட
வாடகன் உயர்வெட்டித்தம் செயித தாழ்ச்சியை என்றும், மடவான் திரைதின்
மீதான் செயித தாழ்ச்சியை என்றும் வெவ்வே, தாழ்ச்சியாவது தாழ்வான
செய்வதால், அதிதூய்மைக்கத்த என்பது அழகாக்கு க்குமொழியெனினும்
விவரிக்கப்பெய்வதுமொழி. குறையே, மலர்ந்தபதவத்தால் துறையால்
• • • திருமயமொழிதலால் மலர்ந்தபதவத்தால் மலர்ந்தபதவத்தால் — உதாரணம் " என்று
அருளில் செயிதருவதாத் மோக்குவதால், "அதிதூய்மைக்கத்த" என்பது
அழைத் மோடுக்கு விசேஷமொழிதல் வெவ்வேயிட்டதாத் தொழுவதென.

[illegible][illegible]

கீழ்க்கண்ட காரணம் :—தலைவரவர்களின் உடனடித்தயவுகூர் நடவடிக்கைகளால் கொஞ்சம் கொஞ்சம் அமைச்சரவைத் தன் கமிஷனர்ப் பூமிநயப் பாய்ச்சல் கருட்டி, பெருத்தும் கொண்டு உட்கிரகமுமில் கொந்தியோது தேவன் முயலின் முதலியோரது போன்றோருடைய திருமால் பதனா காரணமுமாய்த் திருமால் சித்தம் உட்கிரகமுக்கு அமைச்சரவை காரணம் கொண்டு பொருது கொண்டு பாதாந கொந்தும்பம் காரணமும்த பூமிநயப் கொடகமுக்குத்தி அக்கும்த எடுத்தம் கொண்டும்த பதனாபக கிரித்தரும்தகொம்பதாம.

[illegible]

மலமலத்தினால் எதப்பதற்கு நடவடிக்கு எவ்வளவுக்குப் பெரும் உதவையுண்டு. ஆனால் கருத்தாய்வுதான் தவிர்த்துவிட்டது. மலமலத்தினால் எதப்பதற்கு நடவடிக்கு எவ்வளவுக்குப் பெரும் உதவையுண்டு.

பொருள் எவ்வ	(முதலாவதெனும்) பிர பொருள் பயிற்செய்த	தெருவ்	(சோதாக்குத்) தெளிந்த செய்த
இ உயர்வு	இவ்வயர்வுகளை	செய்த	செய்த
படைத்தவன்	சுருஷிக்கத்த பெருமா புருஷ	நர் ஆவிர்த்தன்	ஆவிரம் பாதவனாய்
புழை மேல்	நிருக்கவல்லவன் குணம் செய்த	இ பத்த	இப்பதிவ
மருள் தீவ	அவ்ருகை சிவனத	முடித்த	சுயமார் பதித்தவ
எவ் குருடர் எவர் உயோகம்—;		அருள் உடை பவன் தன்	பரிமையானவன் எம் பெருமையத நிருஷ செய்த
		அகநகிக்கும்	மெய்க்கும்

* * * இத்திருவாய்மொழி கற்பாக்குப் பழகாததற் தங்கீட்டுமேத. இப் பதிகத்தானே ஸ்வயம் பாதனைப் பதத்தப் பாதவனாய்க்குணம் எம்பெருமா ளுத நிருஷகனானே செய்து சோக்குமென்த பழகாததலாது. இப் பதி கத்தாத அதுகாதிப்பவர்களைப் பயிற்செய்தவன் நிருஷகனாய்க்குணம் எவ்வயர்வு களைப் பத தோகத் தருத்த இவ்விதமான செர் இவ் அசோதமான பத்துப் பாதவ எவ்வயர்வு மேலேயோபாயமாகும்? எவ்வ அசோதமானவன், இது உப சார வழக்கு எவ்வயர்வு.

பொருளென்றில்லவகம் படைத்தவன் = எம்பெருமான் தான் சுருஷி பன்னுவதாவது இவ்வுருத்த பதவியோடு உருவமேயாகக்கூட இவ்விருத்த ஆன்மாவைக்கு அருத்தம் கொடுக்க, அப்படி உருவ தடைய சுருஷி கத்தலும் பயன்படா தெழித்தாலும், எவ்வேறு பொருளே உருவியென்த எருதி மேல்மேதுவ சுருஷிக்கனைச் செய்த பொருளம் எவ்வயர்வு. "சோத்பாத இப்பவருணம் பென்னம் உட்கித்த வித்தா" என்று பெரிய நிருஷி தாவினும்.

புழைமேல் மருள்தீவ = எம்பெருமான் நிருக்கவல்ல குணங்களி னாதேதலும், அவ்வயர்வு, பதப்பு முறையானவ விவ்ருதவ் என்பது. "மயர்வா பதின மருளப் பெந்தவராதலம் இவ்வயர்வு சொல்லத்தரு மென்க. .. (கஉ)

பத்தாக் திருவாய்மொழி உரை முறைய பெற்றது.

ஆழ்வாத்திருவருளே சுவாமி.

சீ:

நாமிடோபதிஷத் தாந்பர்ப் பத்தாவதி.

நீயாவாய-ஹ்லோகம் காவாரிதஜஜனம் வஜ-பகாபெ ஹ்லோகம்-
 செஸ்துய தூரவிநாபாபுரே தாத்விவ்வவெதிளலீததவ்யு.
 வஸரஹ்லோகஸ்கிபுலமஹிம் ப்ரணாஹ்நாநாநம் வகுததாமெததாநம்
 வகுவ-பதாய-ம் ப்ரூதிதம் சாமவவியநிரிஷாநதொ திவி-பெஸா.

1. தீப்த ஆதர்ஸ்யம்வகவம். * வாரொகி மாயோம். * தீப்தனாயம்
 ஆதர்ஸ்யமாயனாயு மிருப்பவன் வந்தபடி. (கிரேஷ்டேபயபத கர்மதாஸ
 வமாதம்.)

2. முகரீத ஜலஜம். * அதிஞ்ஞாஸ சங்கத்தமகர். * ஜனஜமென்ற சங்கத்
 துப் பெயர்; முகரீத—முழங்குகிறதே, ஜனஜம்—சங்கவடிவடபவன்.

3. வர்ஜுந அம்போத வர்ஜம். * புலங்கதழவன்வன். * வர்ஜாத
 தக் காவபெக சித்தன்.

4. தாவஸ்தா அநிஞ்ஞ ஆகரீதம். * பெருமகிபெத்தான். * கோவத்
 தா வகிவயக் குவடயா வெத்தென்ற அடியர்க்கை கத்தருகிரவன்.

5. அதிவிலகத் தேததிம். * அதருவனாழிப்பதடபவன். * மிகவும் கிளக்
 கவின்ற (திருவாழிவாழ்வாகுறெ) திம்பாயுதத்தையுடபவன்.

6. சூபீத கர்யம். * உதயம் வென்னையுண்டவன். * திருவாய்ப்பாடி
 யில் வென்னெய் முதலாவதன்ற அமுத செந்தவன்.

7. வம்ஜம் உத்கரீத பூமிம். * கிளமுவமிட்தான். * வாதாருவியாய்ப்
 பூமிவ இடத்தெத்தவன். (வம்ஜம்பவாத—பாபநிடி)

8. பாணமத் அதுகுணம். * வகுசெய்யுடபவன் மாதவன். * ஆகரீதர்
 கருக்கு வேண்டிய குதகம்பக்கி கிளைகிப்பவன்.

9. பூதவ தேதகரீதம். * அழக்கொடி வட்டான். * பூதவிதிதிகா
 முடித்தவன்.

10. பூர்வணாயம் க்ருதீதம். * வேதமுக்கிரீத்தான். * வேதங்கருத்
 கெல்லாய் முதன்மையான பாவத்தான். ஆக இப்படியப்பட்ட சம்பெருமான
 [பெயரெதிரிந்தான்:] அழகியதாயும் வாய்ப்பத்தமாயிருக்கிற திருவாலிருத்
 தேவியிடத்தில் கருத்தருகிரிருப்பினும் [கிரீலீவோ] ஆழ்வார் அதுபலித்த
 ஆகத்தித்தாசெந்தபடி.

உலாபவெனவாசனம் ப்ராபவெனவெனவாசனம்
ததா ப்ராபவெனவாசனம் ததா ப்ராபவெனவாசனம்
ததா ப்ராபவெனவாசனம் ததா ப்ராபவெனவாசனம்
ததா ப்ராபவெனவாசனம் ததா ப்ராபவெனவாசனம்

மேல் மூன்றாம் பத்தல்களும், நேரிதான் பத்தல்களாகும் என்பது பருளிச்
செய்தது இந்த கலோகம், எம்பெருமானே உலாப பூதம் என்று சினைபடுத்தித்
ருதப்பாது செய்வதன் மூதப்பத்தின் அருளிச் செயல்பட்டது. அவனை
உபேயன் என்று சினைபடுத்தித் ருதப்பாது போவதன் இரண்டாம்பத்தில்
அருளிச் செயல்பட்டது. ஆக இந்த உலாபத்வ உபேயத்வம்விரண்டும்
அவாதாது திவ்யமங்கை அந்தரம் விஷ்டமங்கை உடுமென்ற கொண்டு அந்த
எம்பெருமான் மலர்வ திவ்ய மங்கை அந்தரம் விஷ்டமென்பதை மேல்
மூன்றாம் பத்திலும் ஆழ்வார் அருளிச் செய்திருப்பதைச் சுந்தரநாதித்த.

மாமவாதுவெனவாசனம் உலாப, மொதுவாதுவென, என்பது மூத
விரண்டு பத்தல்களின் தாற்பரியம் சுந்தரநாத் கொண், (*)

தாபுப்பிள்ளை திருவடிகளே ஸாணம்.

தாமிடோபதிஷத் ஸங்கதி.

வாத்திஜாதி-ததிமெனவ வாதி ப்ராபாது
ருவெனவாது வாதவீபாதிருவெனவாது
ப்ராபாது ததவா ததாதிதா வாத
ப்ராபாது வாத வாத வாத வாத

(சுருத்த.) மேல் திருவாய்மொழியின் தாம் விரும்பின புருஷாத்
தந்த எம்பெருமான் இவ்விழுவியினேயே தமக்குக் கொடுத்தருளத் திருவுள்ளம்
பற்றித் திருமாயிருந் கோலமில் அந்தி பண்ணிவிருப்பதாகக் கண்டு அந்த
எம்பெருமானையும் அவருடைய எம்பந்தருள்ள அகத்தையும் பார்ப்பதாகப்
பத்தாவது திருவாய்மொழியின் ஆழ்வார் வெளிவிட்டருளிஞ்செய்தது.

இதன் திருவடிகளே ஸாணம்.

மீ :

திருவாய்மொழி தூற்றத்தாதி.

கிளனெளரிசேர் கீழுணர்த்த பேர கிடைக்க
வளனெளரிமைய் கோலை மயிர்க்கே— தளர்வுறவே
கெஞ்சுவைவந்துக் கெடுமெனும் கீழ்புகழ் மாறன் தான்
முன் செலுத்துவோமெம் முடி.

கிளர் ஒளி	அதிரவணை மெய்கை	தளர்வு அறிவு	தளர்ச்சியின்மையம்
சேர்	கொருத்தியதும்	[திடீராக]	
தேர் உரைத்த	தேற்றதிருவாய்மொழியின்	கொஞ்சு	மாய்க்கை கவர்த்த
	செய்யப்பட்டதுமான	கவர்த்த	
பேர	புகுவுரைத்தம்	சேரும் கனம்	மேய்ச்ச் சேருவாய்
கிடைக்க	கிடைப்பதற்காக,		என்ற உபதேசித்த
கிளர் ஒளி	மேய்மேனும் வரைத்த	கீழ்புகழ்	மறநா மாய்விதான
	கருகின்ற ஒளியை	மாதம்	சூழ்வாகுடைப
	புகுடையதான	தான் முன்	திருவடிவரின் முன்பே
மாய் கோலை	திருவாயிருக்கு கோலை	எம் முடி	எமது நிலைய
மயிர்க்கே	மயிர்க்கே	கெடுத்த	கொம்
			கொம்) கைப்பிப்போவாக.

... எம்மாதிரிதென்பதே தேற்றதிருவாய்மொழியின் கீழ்க் கவிக் கப்பட்ட கைக் கவியமாகிற பாம புகுவுரைத்தம் கிடைக்கின்றமென்பதே கையாகுடையர் அந் தாக வேறொரு தோ கிரேஷம் தேடிப்போகின்றார்; இப்பிறத்திலேயே பாம கிலைநாமாகா திருவாயிருக்கு கோலைமயிர்க்கே எமது... தாமதமாகக் கொள்வா ராக அப் பெருமாமெழுந்தருளி கித்ப கவிகிதி பண்ணிவிரு... கருகையானே அத்திருமயில்தானே சென்று சேர்க்கு அதுபவிக் கப் பாகுங்கொள்—என்று உபதேசித்தருளின சூழ்வாகுடைப திருவடிவரின் முன்பே எமது நிலைய அந்த வுப தேசத்திற்குக் கைம்மாறாக அப்பணம் செய்வோமென்றாவிர்த்த. ... (உ0)

ஜீவத் திருவடிகளே வுணம்.

பெருமான் கோயில் பிரதிவாதிபங்காரம்
அண்ணங்கொச்சைசிபர்வ்வாயி அருளிச்செய்த
திருவாய்மொழி நிவ்வர்த்த தீபிகையில்
இரண்டாய்ப்பத்து முற்றித்த.